

สำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการลงทุน

www.boi.go.th

วารสาร

ส่งเสริมการลงทุน

INVESTMENT PROMOTION JOURNAL

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

วารสารส่งเสริมการลงทุน ปีที่ 21 ฉบับที่ 10 ตุลาคม 2553

www.boi.go.th

ลงทุนในต่างประเทศ

โอกาสสำคัญของผู้ประกอบการไทย

10 - 25 พฤศจิกายน 2554
www.boifair2011.com

รางวัลรัฐวิสาหกิจดีเด่น ประจำปี 2553 ประเภท "การรายงานและเปิดเผยข้อมูลดีเด่น"

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) เป็นองค์กรที่มีการบริหารงานโปร่งใสยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการองค์กรและสิ่งแวดล้อมในนิคมอุตสาหกรรม มีการเปิดเผยข้อมูลที่สำคัญ ขององค์กรผ่านการรายงานต่างๆ อาทิ รายงานการปฏิบัติงานตามหลักกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good Corporate Governance : CG) การรายงานข้อมูลด้านการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility : CSR) ผ่านช่องทางบริการข้อมูลต่างๆ ที่ทันสมัย รวมถึงระบบสังคมออนไลน์ และเว็บไซต์ สะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม ทั้งภายในและภายนอกองค์กร ด้วยข้อมูลที่ครบถ้วน ถูกต้อง และทันการณ์ ให้สามารถเชื่อมั่นถึงความโปร่งใสในการดำเนินงาน ด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม จึงได้รับรางวัลรัฐวิสาหกิจดีเด่นประจำปี 2553 ประเภทการรายงานและเปิดเผยข้อมูลดีเด่น

ที่ผ่านมา กนอ. ได้รับรางวัลรัฐวิสาหกิจดีเด่นรวม 4 รางวัล ดังนี้

- 2553 ประเภท "การรายงานและเปิดเผยข้อมูลดีเด่น"
- 2551 - 2552 ประเภท "คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจดีเด่น"
- 2550 ประเภท "การพัฒนาปรับสถานภาพองค์กรดีเด่น"

สารบัญ

6

48

60

C O N T E N T S

โอกาสของการลงทุนไทยในต่างประเทศ

ลงทุนในต่างประเทศ...รูปแบบใดจึงจะเหมาะสม	6
บัญญัติ 10 ประการ เคล็ดลับแห่งความสำเร็จของการลงทุนในต่างประเทศ	10
การลงทุนไทยในประเทศลาว	18
เอธิโอเปีย โอกาสของนักลงทุนไทย	22
เกาะเวียดนาม มีอะไรที่ท่านยังไม่รู้ ตอนที่ 1	27
จอร์แดน...ตลาดใหม่ที่น่าจับตามอง	34
จีนและนโยบายส่งเสริมการลงทุนโดยตรง	39
เม็กซิโก อีกแห่งที่น่าจับตา	45

ปีไอโอเพอร์ 2011

เปิดตำนานความยิ่งใหญ่ของงานปีไอโอเพอร์	48
--	----

สัมภาษณ์พิเศษ

สนพ. พู่กำหนดวางนโยบายพลังงานของชาติ	52
--------------------------------------	----

จักรวาลโลก

New Economic Model อนาคตอีก 10 ปีข้างหน้าของมาเลเซีย	60
--	----

กฎและระเบียบควรรู้

บทสนทนาเกี่ยวกับไอโอ	66
----------------------	----

สถิติการส่งเสริมการลงทุน

สรุปสถิติการส่งเสริมการลงทุน	69
โครงการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน	72

ความเคลื่อนไหว

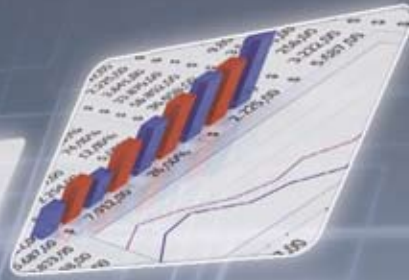
แวดวง สกท.	83
------------	----

ถนนสู่ BUILD

BUILD กับกิจกรรมจัดหาผู้ผลิตชิ้นส่วน	84
--------------------------------------	----

Everythings you can find.

www.boi.go.th

Bangkok Investment,
Thailand Investment review,
FTAs and Thailand,
Thailand Industrial Gateway, etc.

555 Vibhavadi-Rangsit Rd., Chatuchak, Bangkok 10900, Thailand
Tel. +66 (0) 2553 8111 Fax +66 (0) 2553 8222
Website : www.boi.go.th
E-mail : head@boi.go.th

THAILAND BOARD OF INVESTMENT

Let's us be your choice of Translation Service

บริการแปลเอกสารทุกประเภท ทุกภาษา

- บริการแปลเอกสารทุกประเภท อาทิ เอกสารด้านส่งเสริมการลงทุน สัตว์นาทางกฎหมายและทางธุรกิจ กฎ ระเบียบบริษัท ใบรับรองบริษัท ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนบริษัท ใบรับรองการทำงาน คู่มือปฏิบัติงาน เอกสารด้านบัญชี หนังสือราชการ รายงานประจำปี ใบรับรองการศึกษา เป็นต้น
- ผู้แปลล้วนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความเชี่ยวชาญงานแปล เฉพาะด้านในแต่ละภาษา
- ผลงานมีคุณภาพ ถูกต้อง แม่นยำและชัดเจนตรงตามเอกสารต้นฉบับ
- บริการตรงต่อเวลาในราคาที่คุณยอมรับได้

สู่ความสำเร็จทางธุรกิจ ด้วยคุณภาพงานแปลเอกสารที่ถูกต้อง ทันเวลา

สมาคมสโมสรนักลงทุน
Investor Club Association

1 TP&T Tower, 16 th .Fl. Vibhavadee-Rangsit Rd., Ladyao, Jatujak, Bangkok 10900
Phone: (66) 0 2936 1429 ext. 212-215 Fax: (66) 0 2936 1441-2 E-mail: isc@ic.or.th Website: <http://www.ic.or.th>

ศูนย์บริการลงทุน

“ความสะดวก
ทางธุรกิจของท่าน
คือ งานของเรา”

บริการด้วยใจ

ให้คำปรึกษาและประสานงานแก้ไขปัญหาการลงทุนด้วยความรวดเร็ว
บริการข้อมูล กฎ ระเบียบด้านการลงทุนแก่นักลงทุน และผู้สนใจทั่วไป
บริการประสานงานหน่วยงานราชการและเอกชนที่เกี่ยวข้องแก่นักลงทุน
บริการข้อมูลผ่าน www.boj.go.th (ตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ)
บริการหนังสือและเอกสารด้านเศรษฐกิจการลงทุนและอื่นๆ
บริการจัดหาผู้ร่วมทุน
อำนวยความสะดวกในการออกไปอนุญาตทำงานและวีซ่าแก่นักลงทุน
และผู้ชำนาญการชาวต่างประเทศ

ศูนย์บริการลงทุน

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน 555 ถ.วิภาวดีรังสิต จตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900 โทร. 0 2553 8111 โทรสาร 0 2553 8222
อีเมล: head@boj.go.th เว็บไซต์: www.boj.go.th

OSOS

One Start One Stop Investment Center
ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน

Easy Way to Start Doing Business in Thailand

10 MINISTRIES IN ONE LOCATION

18th Floor, Chamchuri Square Building
319 Phayathai Road, Pathumwan, Bangkok 10330

E-mail: osos@boi.go.th Website: <http://osos.boi.go.th>

 THAILAND BOARD OF INVESTMENT

Tel: 0 2209 1100 Fax: 0 2209 1199

วารสารส่งเสริมการลงทุน

ปีที่ 21 ฉบับที่ 10 ตุลาคม 2553

นับเป็นเรื่องที่น่ายินดี ที่จากการรายงานทางเศรษฐกิจอย่างเป็นทางการของกระทรวงการคลังล่าสุด คาดว่าในไตรมาสสุดท้ายของปีเศรษฐกิจไทยจะเติบโต ร้อยละ 7.4 แม้ว่าจะลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับในไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 9.1 โดยเป็นผลมาจากการชะลอตัวลดลงของการใช้จ่ายในประเทศ และการลงทุนของภาคเอกชน แต่ยังคงอยู่ในกรอบการคาดการณ์ที่วางไว้ว่า ปีนี้เศรษฐกิจไทยจะเติบโต ร้อยละ 7.3-7.8

แต่สิ่งที่น่าเป็นห่วงสำคัญ คือ ปัจจัยจากค่าเงินบาทและอุทกภัย ที่นับว่ามีความรุนแรงทั้งสองกรณี โดยกรณีหลังถือได้ว่า เป็นความเสียหายของทุกคนในประเทศเนื่องจากมีผู้เสียชีวิตจากเหตุการณ์นี้ด้วย

ดังนั้น อาจเป็นไปได้ว่า ภาครัฐคงต้องมีการทบทวนและมีนโยบายพร้อมมาตรการช่วยเหลือต่างๆ ตามปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่สำคัญ จึงอาจเป็นไปได้ว่าเศรษฐกิจไทยจะมีการฟื้นตัว แต่เป็นไปอย่างค่อนข้างประะาะบาง

มาฟังข่าวดีของผู้ประกอบการบ้างค่ะ ในวันที่ 10 - 25 พฤศจิกายน 2554 บีโอไอ จะจัดงานแฟร์ครั้งยิ่งใหญ่ คือ บีโอไอแฟร์ 2011 ซึ่งจัดเป็นครั้งที่ 3 โดยจะมีการแถลงข่าวการเปิดตัวของงานฯ ในวันที่ 19 พฤศจิกายน 2553 นี้ ซึ่งสามารถสอบถามข้อมูล เพื่อร่วมเป็นส่วนหนึ่งของงานได้ที่ ศูนย์ประสานงาน บีโอไอแฟร์ 2011 โทร. 0 2553 8300 อีเมล : boifair2011@boi.go.th และที่เว็บไซต์ : www.boifair2011.com

และเพื่อโปรดทราบอีกครั้งว่าตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2553 เป็นต้นไป บีโอไอ จะเปลี่ยนหมายเลขโทรศัพท์เป็น 0 2553 8111 โทรสาร 0 2553 8222

เจ้าของ

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

คณะที่ปรึกษา

ดร. อรรถกษา สีนุญเรื่อง	เลขาธิการฯ
นางหิรัญญา สุจินัย	ที่ปรึกษาด้านการลงทุน
นางสาวอัจฉรินทร์ พัฒนพันธ์ชัย	รองเลขาธิการฯ
นางสาวดวงใจ อัครวจินตจิตร	รองเลขาธิการฯ และที่ปรึกษา
	ประจำกองบรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

นางวารภรณ์ เฉยสะอาด	บรรณาธิการบริหาร
นางบุษยาพร วิริยะศิริ	หัวหน้ากองบรรณาธิการ
ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ	
นางนุชนารถ วงษ์เกษม	
นางสาวสุนันทา อักษระกิจ	

คณะทำงานวารสารส่งเสริมการลงทุน

นายยุทธศักดิ์ टनाสวัสดิ์
 ดร.บงกช อนุโรจน์
 นางสาวพรณี เข็งสุทธา
 นายสุทธิโกตดี ทัดพิทักษ์กุล
 นางสาวรัตนวิมล นารี ศุภริเชตร
 นางสาววันเพ็ญ ทรุจิตตวิวัฒน์
 นางสาวทรงสิริสุข ตันติเวส
 นางสาวปิยะวรรณ ชัยนมาก
 นายอิสระ อมรกิจบำรุง
 นางสาวรุณิดา ศิริทรัพย์
 นางสาวศัลยา อักษรมัต
 นายธรรมรัตน์ รัตนพันธ์
 นางสาวณภัทร ทัพพันธุ์
 นางสาววรรณนิภา พิภพไชยสิทธิ์
 นางสาวอ้อแก้ว ประสงค์สม
 นางสาวอุทัยวรรณ เดชณรงค์
 นางสาววิรสรา พึ่งทองหล่อ
 นางสาวธนาภาดี คูสานนท์
 นางสาวยอดกมล สุธีรพจน์
 นายธีระพงษ์ อติชาตนาบนท์
 นางสาวสุวิดา อัญวงษ์
 นายสถาปนา พรหมบุญ
 นางสาววันทนา ทาตาล
 นายรุ่งฤทธิ์ มณีไทย
 นายวุฒิชัย ภิสัยเพ็ญ
 นางสาวรัชนิกร โภยชำนาญ

กองบรรณาธิการ วารสารส่งเสริมการลงทุน

ศูนย์บริการลงทุน
 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
 555 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
 โทรศัพท์ : 0 2537 8111 ต่อ 4990-1, 5521
 โทรสาร : 0 2537 8177
 อีเมล : head@boi.go.th
 เว็บไซต์ : www.boi.go.th

ออกแบบและพิมพ์ที่

บริษัท เกรย์ แมทเทอร์ จำกัด
 21/61-62 RCA โซน C ซอยศูนย์วิจัย ถนนพระราม 9
 แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320

ลงทุนในต่างประเทศ... รูปแบบใดจึงจะเหมาะสม

บริษัทจำนวนมากที่มีศักยภาพและพร้อมที่จะไปลงทุนในต่างประเทศ แต่ไม่รู้ว่าตนเองควรจะเข้าไปลงทุนในรูปแบบใด หรือบางรายเคยมีประสบการณ์เข้าไปลงทุนในต่างประเทศแล้ว แต่ไม่ประสบความสำเร็จเนื่องจากมีรูปแบบการลงทุนที่ไม่เหมาะสม ดังนั้นผู้ลงทุนจำเป็นต้องทราบถึงสาเหตุ และข้อควรระวังของการลงทุนรูปแบบต่างๆ ซึ่งมีอยู่ 3 รูปแบบหลักๆ ได้แก่ การลงทุนเองทั้งหมด (Wholly Owned Subsidiaries) การร่วมลงทุน (Joint Ventures) และพันธมิตรทางธุรกิจ (Strategic Alliances)

การลงทุนเองทั้งหมด (Wholly Owned Subsidiaries)

เป็นการลงทุนที่บริษัทแม่จะเป็นผู้ถือหุ้นและควบคุมบริหารจัดการบริษัทใหม่ในต่างประเทศเพียงผู้เดียว ซึ่งเข้าไปลงทุนได้ 2 ลักษณะ ได้แก่ การจัดตั้งบริษัทและลงทุนใหม่ทั้งหมดด้วยตนเอง (Green-Field Ventures) ไม่ว่าจะเป็นส่วนของสำนักงาน โรงงาน และเครื่องจักร และในอีกลักษณะหนึ่งคือ การซื้อกิจการเดิมซึ่งมีการดำเนินการอยู่ก่อนแล้ว (Acquisition)

โดยผู้ลงทุนจะเลือกลงทุนในลักษณะใดนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น ความพร้อมของกิจการที่จะไปซื้อเทคโนโลยีการผลิตที่มีอยู่เดิม ความรวดเร็วในการเข้าสู่ตลาด

ตัวอย่างเช่น ถ้าบริษัทแม่ตัดสินใจที่จะผลิตสินค้าที่ใช้เทคโนโลยีการผลิตแบบใหม่ซึ่งไม่มีในประเทศเป้าหมาย การลงทุนจัดตั้งบริษัทใหม่ด้วยตนเองย่อมเหมาะสมกว่า แต่ก็ต้องคำนึงถึงต้นทุนทั้งในรูปตัวเงินและเวลาในการติดตั้งสายการผลิตใหม่ การจัดหาแรงงาน และการทำการตลาดด้วยตนเอง หากเป็นกิจการที่มีชื่อเดิมในประเทศเป้าหมายมีชื่อเสียง หรือตราสินค้าเป็นที่ยอมรับอยู่แล้ว การซื้อกิจการจะช่วยลดต้นทุนและช่วยให้เข้าสู่ตลาดประเทศนั้นๆ ได้เร็วขึ้น

ทำไมต้องลงทุนเองทั้งหมด

บริษัทแม่จะสามารถควบคุมการดำเนินธุรกิจ ให้เป็นไปตามแผนและช่วยป้องกัน

การลงทุนเองทั้งหมดย่อมมีความเสี่ยงสูง ซึ่งอาจมีผลมาจากความไม่แน่นอน ทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง หากผู้ลงทุนไม่รู้จักประเทศเป้าหมายอย่างดีพอ

ไม่ให้เทคโนโลยี หรือข้อมูลสำคัญของตนรั่วไหลไปยังคู่แข่งได้ ซึ่งจะมีความสำคัญอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เช่น อุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมผลิตยา ซึ่งเทคโนโลยีการผลิตมักเป็นความลับ

นอกจากนี้ยังช่วยให้บริษัทแม่ที่เน้น Global Strategy สามารถควบคุมให้บริษัทลูกในต่างประเทศ ดำเนินการเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด ภายใต้มาตรฐานเดียวกันทั่วโลกได้

ข้อควรระวัง

การลงทุนรูปแบบนี้จำเป็นต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมาก ซึ่งจะเห็นได้จากบริษัทที่จะไปลงทุนในต่างประเทศได้มักจะเป็นบริษัทขนาดใหญ่ ในขณะที่บริษัทขนาดกลางและขนาดย่อม จะเป็นการส่งออกสินค้าไปจำหน่ายยังตลาดต่างประเทศ

นอกจากนี้ การลงทุนเองทั้งหมดย่อมมีความเสี่ยงสูง ซึ่งอาจมีผลมาจากความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง หากผู้ลงทุนไม่รู้จักประเทศเป้าหมายอย่างดีพอ รวมถึงความเสี่ยงที่เกิดจากการไม่ยอมรับในตัวสินค้า อย่างไรก็ตาม ความเสี่ยงด้านนี้จะลดลงในกรณีที่เข้าไปซื้อกิจการที่มีอยู่เดิม ซึ่งสินค้ามีลูกค้าเก่าอยู่แล้ว แต่ก็อาจถูกทำลายด้วยประเด็นความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของผู้ซื้อและผู้ถูกซื้อกิจการแทน

การร่วมลงทุน (Joint Ventures)

เป็นการลงทุนร่วมกันระหว่างหน่วยงานตั้งแต่สองหน่วยงานขึ้นไป โดยเข้าไปจัดตั้งบริษัทขึ้นมาใหม่ในต่างประเทศ ซึ่งหน่วยงานที่ลงทุนร่วมกันอาจเป็นบริษัทเอกชนหรือหน่วยงานรัฐบาล และอาจมาจากประเทศ

เดียวกันหรือจากประเทศเป้าหมายที่จะเข้าไปลงทุนก็ได้ โดยเมื่อลงทุนร่วมกันแล้ว ผู้ร่วมลงทุนจะนำจุดแข็งของตน เช่น เทคโนโลยีการผลิต ความสามารถด้านการตลาด หรือทักษะการบริหาร เข้ามาใช้ในการดำเนินกิจการเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในประเทศเป้าหมายร่วมกัน

ทำไมต้องร่วมลงทุน

การร่วมลงทุนจะช่วยลดจำนวนเงินลงทุนเมื่อเปรียบเทียบกับที่ต้องลงทุนด้วยตนเองทั้งหมด ที่สำคัญยังช่วยลดความเสี่ยง โดยเฉพาะเมื่อต้องเข้าสู่ประเทศเป้าหมายที่มีความไม่แน่นอนสูง รวมถึงการร่วมลงทุนจะทำให้เข้าถึงตลาดต่างประเทศได้ง่ายยิ่งขึ้น โดยอาศัยข้อมูลและประสบการณ์ของผู้ร่วมลงทุนจากประเทศนั้นๆ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลทั่วไป เช่น กฎระเบียบ เศรษฐกิจ ภาษาศาสนา วัฒนธรรม หรือข้อมูลภาวะอุตสาหกรรม เช่น ผู้ผลิตวัตถุดิบ ลูกค้า คู่แข่ง

กรณีที่มีผู้ร่วมทุนเป็น
รัฐบาลจากประเทศนั้นๆ
จะทำให้บริษัทที่จัดตั้งขึ้นใหม่
สามารถดำเนินธุรกิจ
ได้อย่างคล่องตัว
และมีภาพลักษณ์เสมือน
เป็นบริษัทท้องถิ่น

ซึ่งมีหลายบริษัทใช้การลงทุนรูปแบบนี้ในการเรียนรู้การเข้าถึงตลาด จากผู้ร่วมทุนก่อนการพัฒนาไปสู่การลงทุนเองทั้งหมด นอกจากนี้ กรณีที่มีผู้ร่วมทุนเป็นรัฐบาลจากประเทศนั้นๆ จะทำให้บริษัทที่จัดตั้งขึ้นใหม่สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างคล่องตัว และมีภาพลักษณ์เสมือนเป็นบริษัทท้องถิ่น ซึ่งจะมีความสำคัญมากในประเทศเป้าหมายที่มีความเป็นชาตินิยมสูง

ข้อควรระวัง

ถึงแม้ความเสี่ยงภายนอกจะลดลง แต่ความเสี่ยงภายในที่เกิดจากการแข่งขันเทคโนโลยี และข้อมูลระหว่างกันกลับสูงขึ้น ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่บริษัทต้องระวังไม่ให้ความสามารถหลัก (Core Competence) ของตนตกไปอยู่ในความควบคุมของผู้ร่วมลงทุนอีกฝ่าย

อีกประเด็นที่ต้องระวัง คือ ความขัดแย้งระหว่างผู้ร่วมทุนอื่นเนื่องมาจากความต้องการเป็นผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ ซึ่งมักเกิดขึ้นในกรณีที่มีผู้ร่วมลงทุนแค่สองรายถือหุ้นเท่ากัน แต่มีความคิดเห็นไม่ตรงกัน เช่น อีกฝ่ายต้องการลงทุนเพิ่มเพื่อขยายกิจการ ในขณะที่อีกฝ่ายไม่ต้องการหรือการจัดสรรกำไรระหว่างผู้ร่วมทุนที่ไม่ลงตัว

ปัญหาเหล่านี้สามารถขจัดได้โดยการปรับเปลี่ยนโครงสร้างผู้ถือหุ้นเป็นแบบไม่เท่ากันหรือมีผู้ร่วมทุนมากกว่าสองรายขึ้นไป โดยผู้ถือหุ้นสูงสุดจะเป็นผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ

นอกจากนี้ ผู้ลงทุนจะต้องคำนึงถึงข้อกำหนดเรื่องสัดส่วนการถือหุ้นในบางประเทศ เนื่องจากรัฐบาลประเทศนั้นๆ

การมีพันธมิตรทางธุรกิจ
จะช่วยลดต้นทุนการวิจัย
และพัฒนา และช่วยให้สามารถ
เข้าสู่ตลาดในประเทศ
เป้าหมายได้ง่ายและรวดเร็ว

อาจสงวนธุรกิจบางประเภทไว้สำหรับบริษัทท้องถิ่น หรือมีข้อกำหนดให้รัฐบาลของตนต้องเป็นผู้ร่วมลงทุนด้วย สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้ลงทุนไม่มีอำนาจในการควบคุมบริษัทใหม่ในต่างประเทศได้ ดังนั้น ผู้ลงทุนควรศึกษากฎระเบียบด้านนี้ให้ดีกว่าตัดสินใจเข้าไปลงทุน

พันธมิตรทางธุรกิจ (Strategic Alliances)

เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบริษัท ซึ่งอาจมากกว่าสองบริษัทเพื่อให้ต่างฝ่ายต่างบรรลุวัตถุประสงค์ของตน โดยไม่มีการตั้งบริษัทร่วมกันขึ้นมาใหม่แต่อย่างใด แต่อาจอยู่ในรูปแบบของสัญญาจนถึงการเข้าไปถือหุ้นของอีกฝ่าย เพื่อเป็น

ข้อผูกมัดในการร่วมมือซึ่งนำไปสู่ความสำเร็จร่วมกันอย่างแท้จริง โดยความสัมพันธ์ดังกล่าวอาจเป็นแบบระยะสั้นหรือระยะยาว ขึ้นอยู่กับเป้าหมายที่วางไว้ ทั้งนี้ พันธมิตรทางธุรกิจอาจเป็นผู้ผลิตวัตถุดิบ ลูกค้า หรือแม้แต่คู่แข่งในประเทศที่จะเข้าไปลงทุน

ทำไมต้องมีพันธมิตรทางธุรกิจ

การมีพันธมิตรทางธุรกิจจะช่วยลดต้นทุนการวิจัยและพัฒนา และช่วยให้

สามารถเข้าสู่ตลาดในประเทศเป้าหมายได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น ดังนั้นจึงเหมาะกับผู้ประกอบการที่ผลิตสินค้า ซึ่งมีวงจรชีวิตในตลาดสั้น เช่น สินค้าแฟชั่น สินค้าที่มีฤดูกาล หรือมีกำหนดเวลา เพราะการลงทุนตั้งโรงงานด้วยตนเอง อาจใช้เวลานานทำให้ไม่สามารถผลิตสินค้านั้น ได้ทันความต้องการของตลาดส่งผลให้สินค้าที่ผลิตได้ภายหลังมีความล้าสมัย

พันธมิตรทางธุรกิจยังก่อให้เกิดความได้เปรียบเหนือคู่แข่ง เนื่องจากทุกฝ่ายในพันธมิตรจะดึงจุดแข็งของตนเองออกมาใช้เพื่อทดแทนจุดอ่อนของอีกฝ่าย ซึ่งสุดท้ายจะได้กลุ่มพันธมิตรทางธุรกิจ ที่มีความแข็งแกร่งมากกว่าการที่ผู้ลงทุนจะเข้าไปลงทุน และดำเนินการเองทั้งหมดแต่เพียงลำพัง

ข้อควรระวัง

ประเด็นสำคัญที่ต้องระวังมากที่สุด คือ การพัฒนาจากพันธมิตรทางธุรกิจไปสู่คู่แข่งภายหลัง เนื่องจากทุกฝ่ายจะมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลและเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ดังนั้นการทำข้อตกลงและเงื่อนไข ด้านความร่วมมือระหว่างกันจึงมีบทบาทสำคัญ และทุกฝ่ายต้องมีขีดจำกัดในการเปิดเผยข้อมูล โดยต้องไม่ก่อให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างกัน

ผู้ลงทุนจำเป็นต้องตระหนักถึงการสร้างความสมดุลระหว่างการเปิดเผยข้อมูล และความไว้วางใจ (Trust) นอกจากนี้ ความแตกต่างด้านวัฒนธรรมและการสื่อสาร

ระหว่างพันธมิตร ก็เป็นอีกประเด็นที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งภายหลังได้ ทุกฝ่ายจึงจำเป็นต้องศึกษาเรียนรู้และปรับตัวเข้าหากันและกัน

รูปแบบใดจึงเหมาะสมที่สุด

ก่อนการตัดสินใจว่าจะเข้าไปลงทุนในรูปแบบใด ผู้ลงทุนจำเป็นต้องศึกษาสภาพตลาดและความเป็นไปได้ในประเทศเป้าหมายก่อน จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์บริษัทว่าเหมาะสมกับรูปแบบใดโดยนำปัจจัยต่างๆ มาร่วมพิจารณา ได้แก่

- 1) การยอมรับความเสี่ยง
- 2) ความต้องการในการควบคุมการดำเนินงาน
- 3) จำนวนเงินลงทุนที่มี
- 4) ความสามารถในการแบ่งปันข้อมูล
- 5) ความเร็วในการเข้าสู่ตลาด
- 6) ความรู้เกี่ยวกับประเทศเป้าหมาย
- 7) ความรู้ด้านอุตสาหกรรมในประเทศนั้นๆ
- 8) ประสบการณ์การลงทุนในต่างประเทศที่ผ่านมา

ผู้ลงทุนจำเป็นต้องศึกษาสภาพตลาด และความเป็นไปได้ แล้วจึงทำการวิเคราะห์บริษัทว่าเหมาะสมกับรูปแบบใด

- 9) กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง
 - 10) ความพร้อมของผู้ร่วมลงทุนและพันธมิตรทางธุรกิจ
- หากผู้ลงทุนเคยมีประสบการณ์ด้านนี้มาก่อน มีความรู้ในประเทศเป้าหมายเป็นอย่างดี มีเงินลงทุนที่สูง และมีข้อมูลสำคัญที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ การลงทุนเองทั้งหมดน่าจะเหมาะสมที่สุด เพราะนอกจากจะได้ผลตอบแทนที่สูงแล้ว ยังสามารถควบคุมบริหารจัดการทุกอย่างได้ด้วยตนเอง

ทั้งนี้ควรคำนึงถึงความเสี่ยงซึ่งอยู่ในระดับสูงเช่นกัน เนื่องจากเป็นเงินลงทุนของตนเองทั้งหมด ดังนั้นหากยังไม่มั่นใจในประเทศเป้าหมายนั้นๆ แล้ว การลดระดับมาเป็นการมองหาผู้ร่วมลงทุนน่าจะเหมาะสมกว่า เพราะจะเป็นการช่วยกระจายความเสี่ยงไปยังผู้อื่น และหากบริษัทยังมีข้อจำกัดเรื่องเงินลงทุนอยู่ การหาพันธมิตรทางธุรกิจน่าจะเป็นทางเลือกที่ดี ที่อาจนำไปสู่ความสำเร็จของการลงทุนในต่างประเทศได้ในที่สุด

บัญญัติ 10 ประการ เคล็ดลับแห่งความสำเร็จ ของการลงทุนในต่างประเทศ

การเข้าไปดำเนินธุรกิจในต่างประเทศนั้นไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบอย่างที่คิด มีนักลงทุนไทยจำนวนมาก ทั้งรายเล็กและรายใหญ่ ที่ดำเนินธุรกิจขาดทุน ต้องม้วนเสื่อกลับบ้าน ดังนั้น หลายฝ่ายจึงพยายามศึกษาถึงเคล็ดลับแห่งความสำเร็จในการลงทุนในต่างประเทศ ซึ่งสามารถสรุปเกี่ยวกับเคล็ดลับการลงทุนในต่างประเทศได้หลายประการ

ต้องเก่งอย่างน้อยระดับหนึ่ง

ประการแรก จะต้องเป็นบริษัทที่มีความเชี่ยวชาญในธุรกิจที่จะไปลงทุนในต่างประเทศ เรามีบทเรียนมากมายจากบริษัทที่ยังไม่มีตลาดในประเทศที่เข้มแข็ง แต่ขยายธุรกิจเข้าไปยังต่างประเทศ โดยอาจเป็นประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อแสวงหากำไรทางลัด เนื่องจากเข้าใจว่า สามารถทำกำไรได้ง่าย แต่ไม่ประสบความสำเร็จ และต้องขาดทุนจำนวนมาก

สำหรับบริษัทที่ไม่เชี่ยวชาญ จะต้องแสวงหาความรู้และเทคโนโลยีจากบริษัทอื่นๆ เป็นต้นว่า เมื่อเครือเจริญโภคภัณฑ์ได้ก่อตั้งโรงงานผลิตไวน์ขึ้นในประเทศจีน ได้สรรหาทีมงานผู้เชี่ยวชาญในด้านเพาะปลูกองุ่น รวมถึงผลิตและปรุงไวน์จากสหรัฐอเมริกา มาควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดตั้งแต่การเพาะปลูกองุ่น การหมักและบ่มไวน์ เพื่อให้มั่นใจว่าไวน์ที่ผลิตได้จะมีคุณภาพระดับสากล

กรณีเครือสหยูเนี่ยนก็เช่นเดียวกัน เมื่อไปทำธุรกิจโรงเรียนนานาชาติในประเทศจีน จึงตระหนักว่าตนเองยังขาดความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านนี้ ดังนั้น จึงได้ร่วมดำเนินการกับ Dulwich College ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงมากของสหราชอาณาจักร

ต้องเข้าใจคนท้องถิ่น

ประการที่สอง บุคลากรต้องมีความรู้ภาษาท้องถิ่น สามารถเข้าใจถึงทัศนคติอุปนิสัย ตลอดจนพฤติกรรมในการประกอบธุรกิจของคนในท้องถิ่น และพยายามดำเนินธุรกิจในลักษณะที่สอดคล้องกับสถานการณ์ดังกล่าว

ตัวอย่าง คือ กรณีการไปทำธุรกิจในเวียดนามของนายวิทยา ศุภธนากุล อดีตผู้จัดการทั่วไป ธนาคารกรุงเทพ จำกัด ประเทศเวียดนาม ได้กล่าวว่าหากเราศึกษา

การจัดเทศกาลประเทศไทยขึ้นที่สวนสาธารณะในกรุงปักกิ่ง เมื่อเดือนกรกฎาคม 2548 เพื่อสร้างภาพลักษณ์เกี่ยวกับประเทศไทย

ประวัติศาสตร์เวียดนามก็จะพบว่าเวียดนามสามารถรับชนะจีน ชนะฝรั่งเศส และชนะสหรัฐฯ ดังนั้น เขาย่อมมีความภาคภูมิใจในความเป็นชาวเวียดนาม ไม่ยอมให้ใครมาดูถูก โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนต่างชาติ ดังนั้น หากจะสนทนากับคนเวียดนาม จะต้องหลีกเลี่ยงการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลหรือพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม

สำหรับตัวอย่างปัญหาที่เกิดขึ้นกรณีไม่เข้าใจถึงทัศนคติของคนในท้องถิ่น เช่น นายจ้างชาวเกาหลีใต้ซึ่งทำธุรกิจรับจ้างผลิตรองเท้าในเวียดนาม ได้เดินตรวจงานพบว่าพนักงานละเลยการปฏิบัติงาน จึงใช้รองเท้าตบหน้าพนักงานคนนั้น ปรากฏว่าพนักงานชาวเวียดนามพร้อมใจกันนัดหยุดงาน ทำให้นายจ้างคนนั้นต้องถูกส่งกลับประเทศภายใน 24 ชั่วโมง

ขณะเดียวกันคนเวียดนามแต่ละภาคไม่ยอมรับซึ่งกันและกัน โดยคนทางใต้จะถือว่าตัวเองเจริญมากกว่า ขณะที่คนทางเหนือจะคิดว่าตนเองเก่งกว่า เพราะเป็นผู้ชนะสงครามรวมประเทศ ดังนั้น ในกรณีลูกจ้างต้องพิจารณาว่าเป็นคนภาคใด ก็ควรให้มีผู้บริหารเป็นภาคนั้นๆ เพื่อหลีกเลี่ยง

ปัญหา ทั้งนี้ การส่งคนเวียดนามภาคใต้ไปคุมคนเวียดนามภาคเหนือ หรือในทางกลับกัน หากส่งคนเวียดนามภาคเหนือไปคุมคนเวียดนามภาคใต้ จะไม่ได้รับการยอมรับหรือความร่วมมือจากอีกฝ่ายหนึ่ง

หลายบริษัทพยายามพัฒนาผู้บริหารที่เป็นคนท้องถิ่น เนื่องจากมีข้อดี คือ มีผลให้ค่าใช้จ่ายลดลงและมีความรู้ความเข้าใจในท้องถิ่นมากขึ้น เป็นต้นว่า ห้างคาร์ฟูร์เลือกใช้ทีมคนจีนได้ห้วน และบุคลากรที่ฝึกอบรมจากได้ห้วน มาร่วมเริ่มต้นพัฒนาธุรกิจในพื้นที่ขนาดใหญ่ เนื่องจากเป็นคนจีน สามารถพูดภาษาจีนได้ และเข้าใจถึงบุคลิกลักษณะของคนจีน

จากนั้นห้างคาร์ฟูร์ได้จัดตั้งสถาบันคาร์ฟูร์ประเทศจีนขึ้นในปี 2543 เพื่อฝึกอบรมให้ชาวจีนเป็นพนักงานที่มีคุณภาพ และใช้คนเหล่านี้เป็นผู้บริหาร และผู้จัดการสาขาในมณฑลต่างๆ ต่อไป โดยก่อนการอบรม จะมีการทำสัญญา 3 - 5 ปี กำหนดเงื่อนไขว่าหากจะออกไปทำงานกับบริษัทคู่แข่งรายอื่น ต้องคืนค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมเป็นเงินจำนวนมากให้ห้างคาร์ฟูร์ แต่ถ้าอยู่ต่อถึง 5 ปี จะได้รับรางวัลโบนัสพิเศษ

ผู้บริหารของ
เครือเจริญโภคภัณฑ์
เคยตั้งข้อสังเกตว่าคนไทย
ไม่ค่อยให้ความสำคัญ
กับการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับ
ประเทศที่จะเข้าไปลงทุน
มักมีทัศนคติว่าหากประสบ
ปัญหาในภายหลัง ก็แก้กันไป

ประมาณ 2 - 5 เท่าของเงินเดือน ระบบดังกล่าวทำให้ห้างคาร์ฟูร์มียอดการลาออกของพนักงานระดับผู้บริหารน้อยมาก

ต้องหลีกเลี่ยงโรคตื่นทอง

ประการที่สาม ต้องหลีกเลี่ยงโรคตื่นทอง (Gold Rush Syndrome) ก่อนตัดสินใจลงทุนจะต้องศึกษาในด้านต่างๆ อย่างรอบคอบเกี่ยวกับสู่ทางการลงทุน กฎหมาย และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ทั้งในระดับรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่น

คุณธนกร เสรีบุรี ผู้บริหารของเครือเจริญโภคภัณฑ์ ได้เคยตั้งข้อสังเกตว่าคนไทยไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับประเทศที่จะเข้าไปลงทุน โดยนักลงทุนไทยมักมีทัศนคติว่าหากประสบปัญหาในภายหลัง ก็ให้แก้ไขกันไป

แม้รูปแบบข้างต้นจะมีข้อได้เปรียบ คือสามารถตัดสินใจลงทุนได้อย่างรวดเร็ว แต่ก็มีข้อเสียเปรียบสำคัญ คือ มีความเสี่ยงสูงถ้าโชคดีก็รวย ถ้าโชคไม่ดีก็ขาดทุน รูปแบบการลงทุนของไทยจึงนับว่าแตกต่างจากกรณีนักลงทุนของประเทศตะวันตก ที่จะส่งทีมวิจัยตลาดมาศึกษายาวนาน แม้จะมีข้อเสียเปรียบที่ต้องให้เวลาเพิ่มขึ้นในการเริ่มต้นธุรกิจ แต่จะมีข้อดีคือ ทำให้การทำธุรกิจมีปัญหาน้อยกว่า

กรณีเครือเจริญโภคภัณฑ์ไปลงทุนต่างประเทศ จะเริ่มต้นจากการก่อตั้ง

ห้างโลตัสของเครือเจริญโภคภัณฑ์ที่นครสงขลิ่ง

สำนักงานตัวแทนหรือบริษัทการค้าก่อน เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ลงทุนน้อย ทำให้มีความเสี่ยงต่ำ หากกิจการไม่ดี ก็สามารถปิดกิจการลงได้ง่ายและขาดทุนไม่มากนัก แตกต่างจากการก่อสร้างโรงงานซึ่งลงทุนจำนวนมาก ทำให้มีความเสี่ยงสูง โดยกำหนดให้บุคลากรที่ส่งไปทำงานในบริษัทการค้าในต่างประเทศจะต้องส่งรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ

เมื่อทำธุรกิจการค้าไปได้พักหนึ่งสามารถเก็บข้อมูลเกี่ยวกับตลาด สร้างความสัมพันธ์กับลูกค้า และเห็นว่าธุรกิจเป็นไปได้ดี จึงจะตัดสินใจส่งทีมผู้เชี่ยวชาญไปศึกษาข้อมูลในรายละเอียดเพื่อยืนยันความถูกต้องของข้อมูล จากนั้นถึงจะตัดสินใจลงทุนก่อตั้งโรงงานในต่างประเทศ

ความรู้ในเชิงลึกเกี่ยวกับต่างประเทศจะทำให้บริษัทสามารถกำหนดตลาดเป้าหมายได้อย่างชัดเจน เป็นต้นว่า กรณีลงทุนในประเทศจีน เรามักวิเคราะห์ที่ง่ายขึ้นว่า คนจีนมีรายได้ต่ำ กลยุทธ์การตลาดที่จะประสบความสำเร็จ คือ ส่งสินค้าราคาต่ำมาจำหน่ายในประเทศจีน แต่ผลการดำเนินการกลับปรากฏว่าจำหน่ายไม่ได้ เนื่องจากไม่สามารถแข่งขันในด้านราคากับสินค้าราคาถูกของบริษัทจีนที่วางจำหน่ายอยู่เป็นจำนวนมากได้

ขณะเดียวกันบางบริษัทกลับประสบความสำเร็จ ในการจำหน่ายสินค้าราคาแพงในประเทศจีน เนื่องจากได้ศึกษาข้อมูลว่าความจริงแล้ว ประเทศจีนมีบุคคลที่ร่ำรวยจำนวนมาก เป็นต้นว่า บริษัท La Bonneterie Cevenole ซึ่งเป็นบริษัทของฝรั่งเศสที่เก่าแก่ออกตั้งเมื่อปี 2479 เป็นเจ้าของเสื้อผ้ายี่ห้อมงตาญู (Montagu) ได้ส่งออกเสื้อผ้ามงตาญูซึ่งผลิตในฝรั่งเศสมาจำหน่ายในประเทศจีน ซึ่งประสบความสำเร็จทางการตลาดมาก โดยยอดจำหน่ายในประเทศจีนคิด

เป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 80 ของปริมาณการจำหน่ายทั้งหมดของบริษัทฯ

ออกแบบผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับรสนิยม

ประการที่สี่ พยายามออกแบบผลิตภัณฑ์ เพื่อให้สามารถสนองความต้องการของตลาดได้มากขึ้น พร้อมกับแสวงหาช่องทางจำหน่าย เพื่อเจาะตลาดในเชิงลึกไปยังลูกค้าเป้าหมาย

เช่น รถยนต์ฮุนได ก่อนวางตลาดรถยนต์ Elantra ในจีนเมื่อปี 2547 ได้ส่งวิศวกรและผู้เชี่ยวชาญด้านการตลาดจำนวนถึง 20 คน เดินทางมายังประเทศจีนเพื่อศึกษารสนิยมของผู้บริโภคเป็นเวลา 3 เดือน

ดังนั้น รถยนต์ฮุนไดที่วางจำหน่ายในจีนจึงประสบความสำเร็จค่อนข้างมาก เนื่องจากได้ดำเนินการดัดแปลงรถยนต์ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและรสนิยมของชาวจีนหลายประการ เป็นต้นว่า เพิ่มความแข็งแกร่งของโครงสร้างรถยนต์ ปรับขนาดยางรถยนต์ให้มีความกว้างมากขึ้น ฯลฯ เพื่อให้สามารถแล่นได้อย่างนุ่มนวลในสภาพถนนเป็นหลุมเป็นบ่อในประเทศจีน

พยายามออกแบบผลิตภัณฑ์ให้สามารถสนองความต้องการของตลาดได้มากขึ้น พร้อมกับแสวงหาช่องทางจำหน่าย เพื่อเจาะตลาดในเชิงลึกไปยังลูกค้าเป้าหมาย

ขณะที่บริษัท GM ซึ่งประสบความสำเร็จมากในประเทศจีนเช่นกัน พยายามออกแบบรถยนต์ให้สนองความต้องการของตลาด เป็นต้นว่า วางจำหน่ายรถยนต์ Buick Excelle ซึ่งเป็นรถยนต์ขนาดเล็ก โดยมีลูกค้าเป้าหมายเป็นผู้ต้องการประหยัดน้ำมัน ดังนั้น จึงได้ติดตั้งยางรถยนต์แบบพิเศษซึ่งมีความต้านทานในการแล่นบนถนนต่ำกว่าปกติ ส่งผลทำให้รถยนต์สามารถประหยัดน้ำมันมากขึ้นถึงร้อยละ 2 โดยจีนนับเป็นตลาดแรกที่บริษัท GM จำหน่ายรถยนต์ที่ติดตั้งยางแบบพิเศษนี้

ร้าน KFC ที่นครเฉิงตู เมืองหลวงของมณฑลเสฉวน โดยรสชาติของไก่ทอดในประเทศจีนจะแตกต่างกันในแต่ละมณฑล ยิ่งห่างไกลทะเลสาบไปในพื้นที่ตอนในประเทศมากขึ้นเท่าใด ไก่จะยิ่งมีรสชาติของเครื่องเทศที่เข้มข้นมากขึ้นเท่านั้น

สำหรับห้างคาร์ฟูร์ประสบผลสำเร็จในประเทศจีน โดยมีปัจจัยแห่งความสำเร็จประการหนึ่ง คือ ความรู้ความเข้าใจถึงรสนิยมของชาวจีนว่านิยมบริโภคอาหารใหม่สด ดังนั้น ต้องออกแบบห้างให้มีแผงแสดงการหันเนื้อหันหมู เพื่อแสดงว่าเป็นของใหม่และสด มีบรรยากาศคล้ายคลึงกับตลาดสดที่คุ้นเคย แต่จำหน่ายในราคาที่ดีกว่าและสภาพแวดล้อมที่สะอาด ทำให้ได้รับการยอมรับจากผู้บริโภค

ส่วนกรณีของเวียดนาม การที่ปลากกระป๋องตราสามแม่ครัวของไทย ประสบความสำเร็จ สามารถครองตลาดอันดับ 1 ในเวียดนาม เนื่องจากเข้าใจถึงรสนิยมบริโภคปลากกระป๋องของชาวเวียดนาม ซึ่งจะบริโภคในรูปแบบ “ขนมปังยัดไส้ปลากกระป๋อง” โดยปลากกระป๋องยี่ห้อสามแม่ครัวได้รับการยกย่องว่าเมื่อรับประทานกับขนมปังแล้ว มีรสชาติอร่อยที่สุด

แม้เป็นประเทศเดียวกัน
รสนิยมของประชาชน
ในแต่ละภาคก็ไม่เหมือนกัน
ดังนั้นจะต้องพยายาม
พัฒนาผลิตภัณฑ์
ให้ตอบสนองแต่ละท้องถิ่น

ขณะเดียวกัน แม้เป็นประเทศเดียวกัน รสนิยมของประชาชนในแต่ละภาคก็ไม่เหมือนกัน ดังนั้น จะต้องพยายามพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ตอบสนองแต่ละท้องถิ่น เป็นต้นว่า ร้าน KFC ในประเทศจีนจะมีรสชาติของอาหารในแต่ละพื้นที่แตกต่างกัน โดยไก่ทอดที่วางจำหน่ายในร้าน KFC ในแถบริมฝั่งทะเลจะมีรสจืดกว่า แต่ยังมีพื้นที่ห่างไกลทะเลเข้าไปในพื้นที่ตอนในประเทศ

มากขึ้นเท่าใด ไก่จะยังมีรสชาติของเครื่องเทศที่เข้มข้นมากขึ้นเท่านั้น เพื่อสนองรสนิยมของประชากรในท้องถิ่น ที่ต้องการอาหารรสจัด

กรณีของอาหารไทยก็เช่นเดียวกัน จะต้องพยายามดัดแปลงให้สอดคล้องกับรสนิยมในการรับประทานอาหารแต่ละภูมิภาค เป็นต้นว่า กรณีของประเทศจีน ชาวชนบทหลายคน จะไม่นิยมรับประทานอาหารรสเปรี้ยว แต่นิยมอาหารรสมัน ดังนั้น ร้านอาหารไทยจะจำหน่ายต้มยำกุ้งให้ขายดีในมณฑลเสฉวน จะต้องเปลี่ยนสูตรอาหารใหม่ จากเดิมใส่มะนาวก็เปลี่ยนมาเป็นใส่ส้มแทน ซึ่งหากคนไทยมารับประทานแล้ว อาจจะแปลกใจ โดยนึกว่าเป็นแกงข่าแทนที่จะเป็นต้มยำ

สำหรับกรณีของเวียดนาม คุณวิทยา ศุภธนากุล กล่าวว่าอุปนิสัยและรสนิยมในการใช้จ่ายใช้สอยของแต่ละภูมิภาคก็มีความแตกต่างกัน ยกตัวอย่างเช่น คนทางใต้กำลังซื้อมีมากกว่าจะใช้จ่ายเก่งกว่า นิยมของทันสมัย ไม่สนใจเรื่องราคา ในขณะที่ทางเหนือจะเป็นคนมัธยัสถ์ การใช้จ่ายจะคิดอย่างรอบคอบ รักการเก็บออม เป็นชีวิตจิตใจ ดังนั้น หากต้องการเปิดตลาดสินค้าที่เวียดนาม โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่ทันสมัยและมีราคาแพง ควรเริ่มจากทางภาคใต้ก่อนโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่นครโฮจิมินห์

ต้องยอมรับความแตกต่าง ในการดำเนินธุรกิจ

ประการที่ห้า จะต้องไม่ทำธุรกิจ在不同ประเทศ โดยคาดหวังว่ารูปแบบการดำเนินธุรกิจจะต้องเหมือนกับที่เคยปฏิบัติมา โดยจะต้องปรับตัวและยอมรับถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรม ต้องเข้าใจระบบและวิธีบริหารจัดการต่างๆ เช่น ระบบการทบทวนบัญชี ระบบภาษีอากร ระบบการเงิน ฯลฯ

โฆษณาบริการโทรศัพท์มือถือของเครือชินคอร์ปอเรชันในกัมพูชาเมื่อหลายปีมาแล้ว

สำหรับชาวตะวันตกมักจะเคยชินกับหลัก “นิติธรรม” หรือ “rule of law” โดยให้ความสำคัญกับกฎหมายและกฎระเบียบที่กำหนด และมีทัศนคติว่าสัญญาที่ลงนามไปแล้วทุกฝ่ายต้องปฏิบัติตาม แต่สำหรับประเทศที่กำลังพัฒนา กลับไม่เคยเคร่งครัดในสัญญาที่เป็นลายลักษณ์อักษร โดยจะต้องมีการเจรจาต่อรองเกี่ยวกับสัญญาอย่างสม่ำเสมอ การทำธุรกิจจะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนลงนามในสัญญา ยิ่งไปกว่านั้น การลงนามในเอกสารจะไม่สำคัญเท่ากับว่าได้มีการลงตราประทับของทางราชการ

มีบริษัทไทยหลายรายที่ประสบปัญหาในการบังคับสัญญา ตัวอย่างหนึ่ง คือ กลุ่มเอ็มกรุ๊ปของไทยได้ลงทุนก่อสร้างโรงแรมที่เมืองลี่เจียงเมื่อปี 2538 ตามคำเชิญของรัฐบาลท้องถิ่น เนื่องจากขณะนั้นเมืองลี่เจียงซึ่งเป็นเมืองท่องเที่ยวสำคัญของจีนที่ยังล้าหลังมาก ขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวกโดยเฉพาะในด้านโรงแรม จึงต้องการเชิญชวนให้นักธุรกิจไทยเข้าไปร่วมลงทุนเพื่อช่วยยกระดับด้านการบริการ และบริหารจัดการโรงแรม

ทางฝ่ายไทยจึงได้เข้าไปตกลงทำสัญญาร่วมทุนบริหารจัดการ โรงแรมเดิมของรัฐบาลที่มีอยู่แล้วและตั้งอยู่ในทำเลที่ดีมากบนพื้นที่ 7.5 ไร่ ด้านหน้าของเมืองเก่าลี่เจียง โดยลงนามในสัญญาระยะเวลา 30 ปี ฝ่ายไทยถือหุ้นใหญ่ในสัดส่วน

จะต้องไม่มาทำธุรกิจ
ในต่างประเทศ
โดยคาดหวังว่ารูปแบบ
การดำเนินธุรกิจ
จะต้องเหมือนกับในประเทศ
ที่ตนเองคุ้นเคย

ร้อยละ 70 รับผิดชอบในส่วนของการอาคาร
อุปกรณ์ การบริหารจัดการ ฝึกอบรมพนักงาน
ส่วนฝ่ายเงินโดยหน่วยงานรัฐบาลท้องถิ่น
คือ การท่องเที่ยวของลิเจียง ถือหุ้นสัดส่วน
ร้อยละ 30

ปัญหาได้เกิดขึ้นเมื่อปี 2546 เมื่อ
รัฐบาลท้องถิ่นได้เข้ามาเวนคืนที่ดิน พร้อมกับ
รีสอร์ทออนติกและอาคารเดิมบางส่วนของ
โรงแรม จนต้องมีการดำเนินคดีในศาล
แต่ด้วยข้อตกลงในสัญญาว่าร่วมทุนที่ระบุ
ชัดเจนตั้งแต่แรกว่า จะมีการแบ่งงานและ
ผลประโยชน์กันอย่างไร ทำให้หน่วยราชการ
ฝ่ายเงินต้องชดเชยความเสียหายดังกล่าว
ในรูปแบบของการลดสัดส่วนการถือหุ้น
ของบริษัทในส่วนของฝ่ายเงินลง

ต้องระมัดระวังในการคัดเลือก ผู้ร่วมทุน

ประการที่หก ต้องระมัดระวังในการ
ตัดสินใจร่วมลงทุนหรือแต่งตั้งตัวแทน
จำหน่าย เนื่องจากหากตัดสินใจผิด ก็เท่ากับ
การลงทุนล้มเหลวไปแล้วมากกว่าครึ่งหนึ่ง

ตัวอย่างหนึ่ง คือ กรณีของกลุ่ม
ไมเนอร์ของไทย ได้ไปร่วมลงทุนกับทาง
ราชการจีนในการก่อตั้งร้านพิซซ่าฮัทใน
กรุงปักกิ่งเมื่อปี 2533 โดยถือหุ้นในสัดส่วน
ร้อยละ 60 ส่วนทางราชการจีนถือหุ้นส่วน
ที่เหลืออีกร้อยละ 40 แต่กิจการได้ประสบ
ปัญหามากมาย จนต้องขายกิจการทิ้งไป
ในเวลาต่อมา โดยมีปัญหา เป็นต้นว่า

- นายบิล ไฮเนคกี้ ซึ่งผู้บริหาร
สูงสุดของบริษัท ต้องเดินทางไป
ประชุมกับผู้ถือหุ้นฝ่ายจีนทุกเดือน
เนื่องจากฝ่ายจีนไม่ยอมเจรจากับ
ผู้บริหารระดับรองลงมา
- ขั้นตอนการดำเนินการภายใน
บริษัทเป็นเหมือนระบบราชการ
ใช้เวลายาวนานกว่าจะตัดสินใจ
เรื่องเล็กๆ น้อยๆ เป็นต้นว่า
การซื้อเครื่องซักผ้า การซื้อเครื่อง
ล้างจาน
- แม้โครงการเช่าอาคารจากเทศบาล
มหานครปักกิ่ง ที่ได้รับแจ้งจาก
หน่วยราชการว่าการก่อสร้างไม่ได้
ตามมาตราฐานตามระเบียบเรื่อง
การป้องกันอัคคีภัย ซึ่งนับเป็น
เรื่องที่น่าแปลกใจมาก เพราะ
เท่ากับว่าเทศบาลมหานครปักกิ่ง
ได้ก่อสร้างอาคารของตนเองไม่
เป็นไปตามมาตราฐานตามที่ตนเอง
กำหนดขึ้น

ส่วนการลงทุนของโพลีคสวาเกินใน
ประเทศจีนก็ประสบปัญหาคล้ายคลึงกัน
โดยการร่วมลงทุนกับบริษัทจีนทำให้การ
บริหารไม่คล่องตัว แม้บริษัทโพลีคสวาเกิน
ได้พยายามขอซื้อหุ้นของฝ่ายจีน เพื่อให้
ตนเองถือหุ้นในบริษัททั้งหมด ซึ่งจะทำให้
มีความเป็นอิสระในการบริหารโรงงาน
อันจำเป็นอย่างมากในการลดต้นทุนและ
เพิ่มคุณภาพรถยนต์ อย่างไรก็ตาม การ
เจรจายังไม่ประสบผลสำเร็จ

สำหรับการแต่งตั้งตัวแทนจำหน่ายก็
ต้องดำเนินการอย่างระมัดระวังเช่นเดียวกัน
โดยเฉพาะกรณีการแต่งตั้งเป็นตัวแทนแต่
เพียงผู้เดียวในประเทศนั้นๆ (Sole
Distributor) ซึ่งบ่อยครั้งพบว่าในขั้นตอน
การเจรจาได้รับปากว่าจะทำได้ทุกอย่าง
แต่ภายหลังได้รับการแต่งตั้งเป็นตัวแทน
จำหน่ายแต่เพียงผู้เดียวแล้ว กลับไม่
กระตือรือร้น ดำเนินการตามที่สัญญาไว้
ทำให้ไม่สามารถขยายตลาดได้ตามที่
คาดหวัง ต้องรอนจนกว่าสัญญาการแต่งตั้ง
จะสิ้นสุดลง หรือมีเช่นนั้นก็ต้องเจรจาจ่าย
เงินเพื่อให้เห็นสิทธิการเป็นตัวแทนจำหน่าย
แต่เพียงผู้เดียวคืน

ต้องสายป่านยาว

ประการที่เจ็ด ต้องมีความแข็งแกร่ง
ในด้านการเงิน การลงทุนในต่างประเทศ
ต้องมีสายป่านยาว เพราะจะต้องใช้เวลา
ยาวนานกว่าที่จะศึกษาสู่ทางการลงทุน
ก่อสร้างโรงงาน สร้างฐานลูกค้า ฯลฯ ทำให้
ระยะเวลาคืนทุนค่อนข้างยาว ยิ่งไปกว่านั้น
ในระยะแรกจะมีค่าใช้จ่ายจำนวนมาก ทำให้
กระแสเงินสดติดลบ

อย่างไรก็ตาม หากธุรกิจไม่มีเงินหนา
แล้ว ก็เชื่อว่าจะไม่ประสบผลสำเร็จ แต่จะ
ต้องปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ให้แตกต่างออกไป
คุณไพศาล ยังสมบูรณ์ แห่งเครือเจริญ
โภคภัณฑ์ได้เคยให้คำแนะนำว่า หากมีเงิน
ไม่มากพอ ไม่ควรทำธุรกิจเป็นขนาดกลาง
ควรทำเป็นธุรกิจขนาดเล็กไปเลย เป็นต้นว่า
ทำร้านอาหารขนาดเล็ก อย่ลงทุนในลักษณะ
ครึ่งๆ กลางๆ

ระมัดระวังในการตัดสินใจร่วมลงทุน
หรือแต่งตั้งตัวแทนจำหน่าย เนื่องจากหากตัดสินใจผิด
ก็เท่ากับการลงทุนล้มเหลวไปมากกว่าครึ่งหนึ่ง
ตัวอย่างหนึ่ง คือ กรณีของกลุ่มไมเนอร์ของไทย

เสริมสร้างสายสัมพันธ์
กับบุคคลในระดับต่างๆ
เพื่อให้เอื้ออำนวยต่อการ
เจรจาและการดำเนินธุรกิจ
ให้สะดวกและราบรื่นมากขึ้น
ขณะเดียวกันจะต้องไม่
อ่อนน้อมถ่อมตนมากเกินไป

แนวทางหนึ่งที่จะลดปัญหากระแสเงินสดและลดความเสี่ยงจากหนี้สูญ คือ พยายามรับเงินล่วงหน้าตามคตินิยมที่ว่า “ขายสด งดเชื่อ เปื่อทวง” โดยธรรมเนียมการทำการค้าในจีน คือ ต้องจ่ายเงินก่อน จึงจะจัดส่งสินค้า นับเป็นลักษณะการดำเนินธุรกิจในประเทศกำลังพัฒนา

สำหรับกรณีของเวียดนามนั้น คุณวิทยาศุภนาทกุล ได้แนะนำว่าการค้าขายส่วนใหญ่หรือเกือบทั้งหมดนิยมทำเป็นเงินสด ยกเว้นรายที่ค้าขายกันมานานจริงๆ จนเชื่อใจได้ จึงจะมีการให้เครดิตบ้าง เพราะการติดตามหนี้ทำได้ยาก และการดำเนินคดียุ่งยากสิ้นเปลืองสูง บ่อยครั้งค่าใช้จ่ายในการ

ดำเนินคดีสูงกว่ามูลหนี้ที่ฟ้องด้วยซ้ำ และการเป็นต่างชาติก็ยิ่งทำให้ยุ่งยากขึ้นไปอีก ดังนั้น ควรขายเป็นเงินสด หรือให้คู่ค้าเปิด L/C มาสั่งสินค้า ควรหลีกเลี่ยงการขายด้วย T/T คือ ส่งสินค้าไปก่อนและชำระเงินทีหลัง เพราะค่อนข้างจะมีความเสี่ยง

ส่วนการขายในประเทศ แม้จำหน่ายเป็นเงินสด แต่ควรระมัดระวังปัญหาพนักงานขายจะเก็บเงินและหนีหายไป ซึ่งเกิดขึ้นบ่อยครั้ง ดังนั้น ควรกำหนดให้ผู้ซื้อโอนเงินผ่านธนาคารมาให้ จากนั้นก็ให้ผู้ซื้อส่งโทรสารใบรับฝากมาเป็นหลักฐาน

ตัวอย่างหนึ่ง คือ รูปแบบการทำธุรกิจของบริษัททรอยแอลฟู้ดส์ จำกัด (เวียดนาม) ผู้จำหน่ายสินค้าปลากะปองตราสามแม่ครัวในเวียดนาม เน้นขายสินค้าในรูปเงินสดเป็นหลัก โดยยกเว้นเฉพาะการขายส่งแก่ห้างสรรพสินค้าเท่านั้น ซึ่งกำหนดการให้สินเชื่อเป็นเวลา 30 วัน

กรณีธุรกิจรถจักรยานยนต์ของเครือเจริญโภคภัณฑ์ในจีนก็คล้ายคลึงกัน โดยในช่วงที่ผ่านมาประสบปัญหาหนี้เสียเนื่องจากตามเก็บเงินจากเอเยนต์ไม่ได้ ดังนั้น ในภายหลังจึงได้ปรับเปลี่ยนนโยบายไป

ขายในรูปเงินสด โดยเอเยนต์ต้องโอนเงินมาให้ก่อน ถึงค่อยจัดส่งรถจักรยานยนต์ไปให้

ต้องเสริมสร้างสายสัมพันธ์ ในระดับต่างๆ

ประการที่แปด เสริมสร้างสายสัมพันธ์กับบุคคลในระดับต่างๆ เพื่อให้เอื้ออำนวยต่อการเจรจาและการดำเนินธุรกิจให้สะดวกและราบรื่นมากขึ้น โดยจะต้องทำความรู้จักผู้ใหญ่ ทั้งในส่วนข้าราชการและการเมือง ขณะเดียวกันจะต้องไม่อ่อนน้อมถ่อมตนมากเกินไป มิฉะนั้น จะทำให้เขาคิดว่าเป็นคนอ่อนแอ ทำให้เสียประโยชน์ได้

ผู้เชี่ยวชาญได้ตั้งข้อสังเกตว่านักลงทุนได้หวั่นและสองง ประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจอย่างมากในประเทศจีน เนื่องจากมักจะพบปะสังสรรค์กับคนจีนบ่อยครั้ง ทำให้มีเพื่อนฝูงชาวจีนจำนวนมาก ซึ่งจะส่งผลดีในการติดต่อธุรกิจมากมาย ดังนั้น บ่อยครั้งที่นักธุรกิจได้หวั่นหรือสองง สามารถเจรจาธุรกิจสำเร็จระหว่างรับประทานอาหารหรือในขณะร้องเพลงคาราโอเกะ

โรงงานประกอบรถจักรยานยนต์ในเครือเจริญโภคภัณฑ์ ที่นครลี้หยาง มณฑลเหอหนาน

ร้านอาหารไทย ที่กรุงเฮลซิงกิ ประเทศฟินแลนด์

อีกตัวอย่างหนึ่งในความพยายามใช้สายสัมพันธ์ให้เป็นประโยชน์ คือ บริษัท Yixing-Union Cogeneration ซึ่งเป็นการร่วมลงทุนระหว่างกลุ่มสหยูเนียนของไทยกับรัฐบาลจีนในสัดส่วนฝ่ายละกึ่งหนึ่ง เมื่อประมาณปี 2547 ประสบปัญหาด้านหินราคาแพง ขณะเดียวกันรัฐบาลได้ควบคุมราคาไฟฟ้า ทำให้ไม่สามารถเพิ่มราคาค่าไฟฟ้าเพื่อชดเชยกับต้นทุนที่เพิ่มขึ้นได้ ทำให้โรงไฟฟ้าจำนวนมากในประเทศจีนต้องปิดกิจการ

แต่บริษัทผลิตไฟฟ้าแห่งนี้ได้พยายามแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยใช้วิธีผสมถ่านหินคุณภาพสูงกับคุณภาพต่ำโดยการปรับแต่งอุปกรณ์เครื่องจักร เพื่อเฉลี่ยต้นทุนช่วยให้ประหยัด 200 หยวนต่อตัน นอกจากนี้ยังใช้สายสัมพันธ์ที่ดีกับเมืองถ่านหิน ทำให้สามารถซื้อถ่านหินราคาถูกกว่าราคาตลาดมากถึงร้อยละ 10 หรือถูกลง 50 หยวนต่อตัน

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ต้องระมัดระวัง คือ จะต้องให้ความสำคัญกับสายสัมพันธ์กับทั้งรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่นอย่างเท่าเทียมกัน เนื่องจากรัฐบาลกลางของจีนได้กระจายอำนาจไปยังรัฐบาลท้องถิ่นค่อนข้างมาก มิฉะนั้น อาจประสบปัญหาในการดำเนินธุรกิจเหมือนกับการณ์ของบริษัทเปปซี่ ซึ่งในอดีตได้ให้ความสัมพันธ์เป็นพิเศษกับการพัฒนาความสัมพันธ์กับ

รัฐบาลกลางของจีน ขณะที่สร้างสายสัมพันธ์กับรัฐบาลท้องถิ่นไม่มากนัก

ผู้บริหารของกลุ่มมิตรผล ซึ่งประสบผลสำเร็จอย่างมากในธุรกิจโรงงานน้ำตาลในประเทศจีน ได้ให้คำแนะนำว่าข้าราชการระดับสูงในท้องถิ่น สามารถอนุมัติเงินให้เป็นพิเศษแก่บริษัทใดบริษัทหนึ่งเพื่อส่งเสริมการลงทุน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องสร้างความใกล้ชิดกับข้าราชการ หรือคบหากับบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับข้าราชการท้องถิ่น โดยคบหาเป็นทั้งเพื่อนที่ต้องทะเลาะและต่อรองกัน ดีกว่าทำตัวไม่รู้จักกัน ขณะเดียวกันหากประสบปัญหาต้องรีบประสานงานทำความเข้าใจกัน

ต้องสร้างภาพลักษณ์องค์กรในเชิงบวก

ประการที่เก้า เน้นสร้างโฆษณาประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์ของบริษัท เป็นต้นว่า นายอดิเรก ศรีประทักษ์ กรรมการผู้จัดการใหญ่และประธานคณะผู้บริหารบริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) ได้กล่าวว่าการไปลงทุนต่างประเทศของเครือเจริญโภคภัณฑ์ได้ยึดหลักปรัชญา 3 ประโยชน์หลัก คือ ธุรกิจจะต้องสร้างประโยชน์ต่อประเทศที่ไปลงทุน สร้างประโยชน์ต่อประชาชนในประเทศนั้นๆ และสร้างประโยชน์ต่อเครือเจริญโภคภัณฑ์

สำหรับกลยุทธ์สำคัญในจีนนั้น เครือ

เจริญโภคภัณฑ์ได้พยายามสร้างภาพลักษณ์ว่าไม่ได้เป็นบริษัทต่างชาติที่เข้ามาขูดขอยผลประโยชน์ในประเทศจีนแต่อย่างใด แต่เป็นบริษัทของคนจีนพื้นทะเล ซึ่งต้องการนำทรัพยากรและความรู้ความชำนาญจากต่างประเทศ เข้ามาช่วยสร้างเสริมความกินดีอยู่ดีของประชาชนและพัฒนาเศรษฐกิจจีน

ส่วนนายชินนิต ว่องกุลกลกิจ ประธานเจ้าหน้าที่บริหารบริษัท บ้านปู จำกัด (มหาชน) ได้กล่าวว่าการไปลงทุนต่างประเทศนั้น จำเป็นต้องดูแลชาวบ้านในพื้นที่นั้นๆ เป็นอย่างดี ต้องมีเรื่องการพัฒนาชุมชน (Community Development) อยู่ตลอดเวลา ซึ่งกลุ่มบ้านปูเรียกกิจกรรมนี้ว่าเป็นการขออนุญาตทางสังคม (Social Licensing) เพื่อเป็นการขออนุญาตทางอ้อม เพื่อให้บริษัทฯ เข้าไปดำเนินธุรกิจได้

ยิ่งไปกว่านั้น จะต้องระมัดระวังไม่ให้เกิดภาพลักษณ์ในเชิงลบ ซึ่งในอดีตที่ผ่านมา มีบทเรียนราคาแพงสำหรับหลายบริษัท เป็นต้นว่า บริษัทเดลล์เม็กซิโกกรณีอื้อฉาวอันส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของบริษัทในประเทศจีน โดยพนักงานชายคนหนึ่งของบริษัทเดลล์ได้ส่งอีเมลไปยังลูกค้าในสหรัฐฯ บอกว่าไม่ควรซื้อคอมพิวเตอร์ตราลีโนโว มิฉะนั้น ก็เท่ากับสนับสนุนระบอบคอมมิวนิสต์ เนื่องจากรัฐบาลจีนถือหุ้นใหญ่ร้อยละ 46 ในบริษัทแห่งนี้

เมื่อรายงานข่าวอีเมลนี้แพร่ออกไป ได้มีการตีพิมพ์อย่างเกรียวกราวโดยหนังสือพิมพ์ในประเทศจีน สร้างความไม่พอใจแก่ทั้งรัฐบาลและประชาชนจีนเป็นอย่างมาก ทำให้ทีมงานประชาสัมพันธ์บริษัทเดลล์ต้องพยายามแก้ไขสถานการณ์ โดยได้ออกแถลงการณ์ว่าข้อความการตอบอีเมลข้างต้นไม่ได้เป็นนโยบายของบริษัทแต่อย่างใด และจะทำการสอบสวนในเรื่องข้างต้น

จำเป็นต้องใกล้ชิดกับ
ข้าราชการหรือคบหากับบุคคล
ที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับ
ข้าราชการท้องถิ่น
โดยคบหาเป็นทั้งเพื่อนที่ต้อง
ทะเลาะและต่อรองกัน
ดีกว่าทำตัวไม่รู้จักกัน

จะต้องระมัดระวังไม่ให้เกิด
ภาพลักษณ์ในเชิงลบ
ซึ่งในอดีตที่ผ่านมาบริษัทเรียน
ราคาแพงสำหรับหลายบริษัท

ส่วนบริษัทไมโครซอฟต์ โดยนายบิลล์ เกตส์ ได้ให้สัมภาษณ์เมื่อปี 2541 และตีพิมพ์ ในนิตยสารฟอร์จูนซึ่งวางจำหน่ายทั่วโลก เขากล่าวด้วยคำข่งหนึ่งว่าในที่สุดแล้ว ผู้ใช้คอมพิวเตอร์ของจีนจะ “เสพติด” กับ ซอฟต์แวร์และกลายเป็นลูกค้าซึ่งจ่ายเงิน ให้กับบริษัทไมโครซอฟต์

บริษัท Pogo Linux ของจีน จึงได้สร้าง จุดขาย โดยนำถ้อยคำการให้สัมภาษณ์ของ นายบิลล์ เกตส์ ไปใช้โฆษณาสินค้าของตนเอง ซึ่งสร้างภาพลักษณ์ทางลบแก่บริษัท ไมโครซอฟต์อย่างมาก เนื่องจากเดิมอังกฤษ นำฝิ่นมาเผยแพร่ในจีน เมื่อจีนทำการ ปราบปรามการค้าฝิ่น จึงเกิดสงครามฝิ่นขึ้น และจีนเป็นฝ่ายพ่ายแพ้ในสงครามครั้งนี้ อุปมาอุปไมยแล้ว ซอฟต์แวร์ของไมโครซอฟต์ ก็เปรียบเสมือนกับเป็นฝิ่นที่ส่งเข้ามาเพื่อ ทำให้ชาวจีนเสพติด ทำให้ประเทศจีน กลายเป็นเหยื่อของจักรวรรดินิยมตะวันตก

สำหรับกรณีของกัมพูชา ภาพลักษณ์ ของการลงทุนไทยไม่ค่อยดีนัก โดยสถาบัน เอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร่วมกับ

ศูนย์สังคมอนุภูมิภาคแม่โขง มหาวิทยาลัย อุบลราชธานี และภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยพนมเปญ ได้เคยสำรวจทัศนคติ ของชาวกัมพูชาในกรุงพนมเปญที่มีต่อ ชาวไทย หลังเกิดเหตุการณ์การประท้วง และก่อกวนจลาจลเมื่อวันที่ 29 มกราคม 2546 พบว่าชาวกัมพูชามากถึงร้อยละ 33 ของ กลุ่มตัวอย่าง ระบุว่าไม่ชอบคนไทย สาเหตุ หลักมาจากคนไทยชอบดูถูกชาวกัมพูชา รองลงมาคือ คนไทยชอบเอาัดเอาเปรียบ และมีความพยายามครอบงำวัฒนธรรม ดังนั้น การไปลงทุนที่กัมพูชาจะต้องพยายาม แก้ไขภาพลักษณ์ดังกล่าว

ชาวกัมพูชามากถึงร้อยละ 33
ไม่ชอบคนไทย
สาเหตุหลักมาจากคนไทย
ชอบดูถูกชาวกัมพูชา

ต้องพร้อมที่จะถอนตัวไปตั้งหลัก

ประการที่สิบ จะต้องเตรียมการล่วงหน้า เพื่อหาทางหนีทีไล่หากวิกฤตการณ์เกิดขึ้น ตั้งแต่เนิ่นๆ แม้ร่วมทุนกับบุคคลที่ดีมาก เพียงใดก็ตาม จะต้องไม่ประมาท ต้อง เตรียมตัวและเตรียมใจให้พร้อม เพื่อรับ ความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจซึ่งมีโอกาส เกิดขึ้นมากมาย เป็นต้นว่า

- ผู้จัดการหรือผู้ร่วมทุนอาจจะจัดตั้ง บริษัทของตนเอง (Parallel Factory) ซึ่งอยู่ไม่ห่างไกลนัก โดยสั่งซื้อ ชิ้นส่วนจากผู้ขายรายเดียวกัน ผลิตสินค้าเหมือนๆ กัน เพื่อแข่งขัน กับบริษัทที่ตนเองทำงานหรือร่วมทุน ด้วย เพื่อให้ตนเองได้รับผลกำไร อย่างเต็มไม้เต็มมือ
- บริษัทอาจจะเผชิญกับปัญหาการ ฉ้อโกงโดยพนักงานออก L/C เพื่อ สั่งซื้อเครื่องจักรซึ่งไม่มีตัวตน แล้ว เบิกเงินจำนวนนั้นที่ฮ่องกง จากนั้น ก็หลบหนีไปอย่างไร้ร่องรอย
- ผู้ร่วมทุนชาวจีนหรือผู้บริหารอาจ จะแอบโยกย้ายเครื่องจักรออกจาก บริษัทอย่างไร้ร่องรอยในช่วงตรุษจีน ซึ่งเป็นช่วงหยุดทำงานหลายวัน ติดต่อกัน เมื่อเปิดดำเนินการ ภายหลังช่วงตรุษจีน จะตกใจว่า โรงงานของตนเองกลายเป็น โรงงานร้างที่ปราศจากเครื่องจักร

หากบริษัทไม่ประสบความสำเร็จใน การดำเนินธุรกิจในการลงทุนต่างประเทศ จำเป็นต้องถอนตัวจากการลงทุน เพื่อ แก้ไขปัญหาขาดทุนและเพื่อมาทบทวน บทเรียนก่อนลงทุนอีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้ ควร เตรียมการล่วงหน้าตั้งแต่เนิ่นๆ เกี่ยวกับ Exit Strategy ที่ชัดเจน เพื่อให้เกิดความ เสียหายน้อยที่สุด กรณีต้องถอนการลงทุน หากสถานการณ์บีบบังคับ

หากบริษัทจำเป็นต้องถอนตัว
จากการลงทุน ควรเตรียม
การล่วงหน้าตั้งแต่เนิ่นๆ
เกี่ยวกับ Exit Strategy
ที่ชัดเจน เพื่อให้เกิด
ความเสียหายน้อยที่สุด

ป้ายโฆษณาของเครื่องต้นกระึงแดงที่กรุงปักกิ่ง

การลงทุนไทย ในประเทศลาว

นับตั้งแต่ปี 2539 ลาวเริ่มเปิดประเทศเข้าสู่ระบบโลกาภิวัตน์ตามนโยบาย “จินตนาการใหม่” ซึ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อสร้างความกินดีอยู่ดีให้แก่ประชาชน

ในปี 2540 ลาวได้เข้าเป็นสมาชิกอาเซียน และในปี 2547 ลาวได้เป็นเจ้าภาพในการประชุมผู้นำอาเซียนครั้งที่ 10 จนถึงปัจจุบัน ลาวได้ปรับลดอัตราภาษีของสินค้าที่นำเข้าจากประเทศอาเซียนมาตามลำดับ โดยในปี 2558 ลาวจะปรับลดอัตราภาษีสำหรับสินค้านำเข้าจากประเทศอาเซียนให้เป็นศูนย์ตามข้อตกลงของประเทศสมาชิกอาเซียน

นอกจากนี้การพัฒนาเส้นทางขนส่งทางบก อันได้แก่

- North-South Economic Corridor เชื่อมระหว่าง จีน เวียดนาม ลาว และไทย
- Southern Economic Corridor ตัดผ่านไทย กัมพูชา และเวียดนาม
- East West Economic Corridor เชื่อมเวียดนาม ลาว ไทย จนถึงพม่า ทำให้ลาวได้เปลี่ยนสถานภาพจาก Land-lock country เป็น Land-link country

การพัฒนาทางเศรษฐกิจและสาธารณูปโภคอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งทรัพยากรแหล่งน้ำ เหมืองแร่ พื้นดินที่

อุดมสมบูรณ์เหล่านี้ทำให้ประเทศลาวเป็นประเทศที่น่าเข้าไปลงทุน

ในปัจจุบันไทยเป็นผู้ลงทุนรายใหญ่ในประเทศลาว เนื่องจากความใกล้เคียงที่ตั้ง ความคล้ายคลึงด้านภาษาและวัฒนธรรม จากมูลค่าเงินลงทุนต่างประเทศทั้งสิ้นที่ลงทุนในลาวระหว่างปี 2543 จนถึงปี 2552 ไทยมีมูลค่าการลงทุนสูงสุด คือ มีมูลค่า 2,649.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เทียบกับจีนและเวียดนามซึ่งมีมูลค่าโดยรวมในช่วงเวลาเดียวกันเท่ากับ 2,586 และ 2,163 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ตามลำดับ

ไทยเป็นผู้ลงทุนรายใหญ่
ในประเทศลาว
เนื่องจากความใกล้เคียงที่ตั้ง
อย่างไรก็ดีจีนและเวียดนาม
ได้เข้ามาลงทุนในลาว
มากขึ้นทุกปี

โครงการลงทุนต่างประเทศในลาวที่ได้รับอนุมัติ

(หน่วย : เหรียญสหรัฐฯ)

ปี	ประเทศ	2552		2553		2543 - ธันวาคม 2552	
		โครงการ	มูลค่าการลงทุน	โครงการ	มูลค่าการลงทุน	โครงการ	มูลค่าการลงทุน
1	ไทย	37	908,641,398	4	3,736,040	241	2,649,624,157
2	จีน	47	932,892,867	16	344,028,084	340	2,585,616,604
3	เวียดนาม	48	1,421,214,766	4	49,905,000	211	2,163,124,657
4	ฝรั่งเศส	7	11,732,567	1	210,000	68	454,083,746
5	ญี่ปุ่น	5	3,730,000	1	8,107,960	42	433,442,363
6	เกาหลีใต้	18	74,874,000	3	3,350,000	142	445,332,515
7	อินเดีย	3	2,477,000	-	-	6	352,807,000
8	ออสเตรเลีย	2	666,000	1	500,000	32	334,453,528
9	มาเลเซีย	7	10,942,582	1	150,000	43	351,317,974
10	สิงคโปร์	3	5,689,150	1	5,300,000	29	113,240,650

ที่มา: Investment Promotion Department, Ministry of Planning and Investment (MPI)

อย่างไรก็ดีจีนและเวียดนามได้เข้ามาลงทุนในลาวมากขึ้นทุกปี โดยหากเทียบมูลค่าการลงทุนในปี 2552 จะเห็นได้ว่าเวียดนามมีการลงทุนสูงถึง 1,421 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขณะที่จีนและไทยมีมูลค่าการลงทุนประมาณ 932 และ 908 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ตามลำดับ

ไทยมีการลงทุนส่วนใหญ่ในกิจการผลิตไฟฟ้าจากเขื่อน กิจการเกษตร กิจการ

ไม้แปรรูป จีนซึ่งเป็นผู้ลงทุนรายใหญ่รองจากไทยลงทุนในกิจการเหมืองแร่ กิจการประกอบชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์ กิจการเพาะปลูกทางการเกษตร กิจการคาสี ในขณะที่เวียดนามลงทุนในกิจการเพาะปลูกยางพาราและกิจการเหมืองแร่เป็นหลัก

กิจการที่ประเทศลาวให้ความสำคัญในการส่งเสริมการลงทุน ได้แก่ กิจการไฟฟ้าพลังงานน้ำ กิจการเหมืองแร่ กิจการ

เกษตร และกิจการท่องเที่ยว ในปี 2553 เขื่อนน้ำเทิน 2 ก็จะมีเริ่มจ่ายไฟฟ้าให้แก่ไทย จากผลการศึกษาของ JICA ลาวมีศักยภาพในการผลิตไฟฟ้าพลังงานน้ำได้ถึง 18,000 เมกะวัตต์

กิจการที่ประเทศลาวให้ความสำคัญในการส่งเสริมการลงทุน ได้แก่ กิจการไฟฟ้าพลังงานน้ำ กิจการเหมืองแร่ กิจการเกษตร และกิจการท่องเที่ยว

ซึ่งปัจจุบันมีการพัฒนาโครงการเพื่อผลิตไฟฟ้าพลังน้ำรวมทั้งสิ้นไม่ถึง 1,000 เมกะวัตต์ การลงทุนในกิจการผลิตไฟฟ้าจึงยังคงมีโอกาสทางการลงทุนอยู่มาก สำหรับทรัพยากรเหมืองแร่ลาวเป็นประเทศที่อุดมสมบูรณ์ด้วยแร่ธาตุ เช่น ทองแดง ทองคำ พลอย บอไซด์ (Bauxite) แร่ธาตุมีค่าอื่นๆ เป็นต้น

พื้นที่อุดมสมบูรณ์ของลาวโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในแขวงจำปาสักและสาละวันเหมาะแก่การเพาะปลูก ลาวมีศักยภาพสูงในการรองรับการลงทุนสำหรับกิจการเกษตรอินทรีย์

นอกจากแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติแล้ว หลวงพระบางและวัดพูในจำปาสักก็ได้รับการประกาศให้เป็นมรดกโลกที่สามารถดึงดูดการลงทุนในกิจการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวได้

กฎหมายลงทุนในประเทศลาว

เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้ลงทุนสามารถดำเนินธุรกิจในลาวได้รวดเร็วและถูกต้องตามกฎหมาย ลาวได้ออกกฎหมายส่งเสริมการลงทุนฉบับใหม่ขึ้นเมื่อวันที่

8 กรกฎาคม 2552 โดยยังคงมีรูปแบบการลงทุนได้ 3 รูปแบบเช่นเดิม คือ

- (1) การลงทุนของผู้ถือหุ้นลาวหรือผู้ถือหุ้นต่างชาติทั้งสิ้น
- (2) การลงทุนร่วมระหว่างผู้ถือหุ้นต่างชาติและผู้ถือหุ้นลาว
- (3) การลงทุนธุรกิจตามสัญญา

สำหรับข้อแตกต่างสำคัญของกฎระเบียบระหว่างกฎหมายใหม่และกฎหมายเดิม ได้แก่

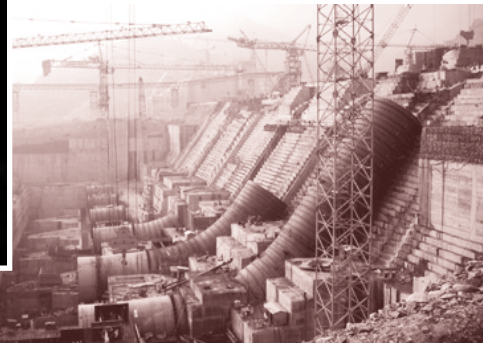
1) กฎระเบียบ ข้อปฏิบัติในกฎหมายใหม่มีผลบังคับใช้ต่อนักลงทุนต่างชาติและนักลงทุนในลักษณะเดียวกัน โดยไม่มีข้อแตกต่างระหว่างกฎระเบียบ ข้อปฏิบัติที่มีต่อบริษัทต่างชาติและบริษัทลาว

2) การยื่นขอรับการส่งเสริมให้ยื่นที่ One Stop Service ของหน่วยงานที่รับผิดชอบ

3) ประเภทกิจการได้แบ่งเป็น 3 กิจการหลัก เพื่อความสะดวกในการติดต่อและขออนุมัติ อันได้แก่

กิจการทั่วไป กิจการลงทุนในกิจการทั่วไป รวมทั้งกิจการที่อยู่ในบัญชีธุรกิจควบคุม (Negative List) ที่ไม่ใช่กิจการสัมปทาน โดยผู้ลงทุนต้องยื่นคำร้องที่ One Stop Service ของแผนกอุตสาหกรรมและการค้า เพื่อขึ้นทะเบียนวิสาหกิจ โดยจะต้องมีทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่าหนึ่งพันล้านบาท (ประมาณ 3.9 ล้านบาท)

กิจการสัมปทาน ผู้ลงทุนในกิจการสัมปทานต้องยื่นคำร้องผ่าน One Stop Service ของหน่วยงานด้านแผนกและการลงทุน เพื่อศึกษาวิเคราะห์ และนำเสนอรัฐบาลหรือองค์การการปกครองระดับแขวงเพื่อพิจารณา

กิจการพัฒนาเขตเศรษฐกิจเฉพาะ เช่น เขตอุตสาหกรรม เขตการผลิตเพื่อส่งออก เขตตัวเมืองท่องเที่ยว เขตการค้าปลอดภาษี เขตพัฒนาเทคโนโลยีและข้อมูลข่าวสาร เขตเศรษฐกิจชายแดน เขตจัดสรรตัวเมืองและอื่นๆ ผู้ที่มีความประสงค์จะจัดตั้งเขตเศรษฐกิจเฉพาะต้อง

ยื่นคำร้องต่อหน่วยงานด้านการค้าและการลงทุน เพื่อศึกษา วิเคราะห์ และนำเสนอให้รัฐบาลพิจารณา

เงื่อนไข ระยะเวลาในการพิจารณา และหน่วยงานที่ติดต่อในการขออนุมัติของแต่ละประเภทกิจการสามารถสรุปได้ดังตารางด้านล่าง

เงื่อนไขหน่วยงานที่ติดต่อและระยะเวลาในการพิจารณา

ประเภทกิจการ	เงื่อนไขและหน่วยงานที่ติดต่อ	ระยะเวลาในการพิจารณา
1. กิจการทั่วไป		
1.1) ไม่ใช่กิจการควบคุม	ต้องลงทุนไม่น้อยกว่า <u>1 พันล้านบาท</u> ยื่นที่ One Stop Service ของแผนกอุตสาหกรรมและการค้า	10 วันทำการ
1.2) กิจการควบคุม	ยื่นที่ One Stop Service ของแผนกอุตสาหกรรมและการค้า	13 วันทำการ
2. กิจการสัมปทาน เช่น สัมปทานที่ดิน พลังงานไฟฟ้า สายการบิน โทรคมนาคม ประกันภัย สถาบันการเงิน	ยื่นที่ One Stop Service ของแผนกแผนการและการลงทุน รัฐบาลหรือแขวงเป็นผู้อนุมัติ กระทรวงแผนการและการลงทุนหรือแผนกแผนการ ลงทุนประจำแขวงเป็นผู้ออกใบทะเบียนสัมปทานให้ผู้ลงทุนต้องดำเนินการภายใน 90 วันหลังวันที่ออกใบทะเบียน	
3. กิจการพัฒนาเขตเศรษฐกิจเฉพาะเขตเศรษฐกิจเฉพาะคือพื้นที่ที่รัฐบาลอนุมัติให้ผู้ลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค เพื่อรองรับการลงทุนและการประกอบธุรกิจในเขตดังกล่าว	ยื่นคำร้องผ่านแผนกอุตสาหกรรมและการค้า เพื่อให้รัฐบาลพิจารณา	

4) สิทธิและประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลของแต่ละพื้นที่เพิ่มมากขึ้น และมีการระบุสิทธิและประโยชน์ตามประเภทของพื้นที่ละเอียดขึ้น

รัฐบาลลาวให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีเงินได้นิติบุคคล แก่กิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายใหม่ตามตาราง

สรุปสิทธิประโยชน์ตามกิจการและเขตที่ตั้ง

	เขตที่ 1 พื้นที่ห่างไกลและ ทุรกันดาร มีโครงสร้างพื้นฐาน ไม่สะดวก	เขตที่ 2 พื้นที่ที่มีสาธารณูปโภค พื้นฐานทางเศรษฐกิจบาง ส่วน	เขตที่ 3 เขตเมืองใหญ่ มีสาธารณูปโภคพื้นฐาน พร้อม
กิจการที่ได้รับการส่งเสริมระดับที่ 1	ยกเว้นภาษีกำไร 10 ปี	ยกเว้นภาษีกำไร 6 ปี	ยกเว้นภาษีกำไร 4 ปี
กิจการที่ได้รับการส่งเสริมระดับที่ 2	ยกเว้นภาษีกำไร 6 ปี	ยกเว้นภาษีกำไร 4 ปี	ยกเว้นภาษีกำไร 2 ปี
กิจการที่ได้รับการส่งเสริมระดับที่ 3	ยกเว้นภาษีกำไร 4 ปี	ยกเว้นภาษีกำไร 2 ปี	ยกเว้นภาษีกำไร 1 ปี
นโยบายส่งเสริมเฉพาะ การสร้างโรงพยาบาล โรงเรียนอนุบาล โรงเรียนวิชาชีพ วิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศูนย์ค้นคว้าวิจัย กิจการสาธารณูปโภค บางโครงการ	ยกเว้นค่าเช่าหรือ ค่าสัมปทาน 15 ปี และยกเว้นภาษีกำไร เพิ่มอีก 5 ปี	ยกเว้นค่าเช่าหรือ ค่าสัมปทาน 10 ปี และยกเว้นภาษีกำไร เพิ่มอีก 5 ปี	ยกเว้นค่าเช่าหรือ ค่าสัมปทาน 3 ปี และยกเว้นภาษีกำไร เพิ่มอีก 5 ปี

จะเห็นได้ว่ารัฐบาลลาวออกกฎหมายลงทุนฉบับใหม่ขึ้นขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกในการทำธุรกิจลาว ซึ่งหากภาคอุตสาหกรรมของลาวเติบโตมากขึ้น

แรงงานกว่าร้อยละ 80 ที่อยู่ในภาคเกษตร (ประมาณ 1.6 ล้านคน) จะมีความสนใจเข้ามาทำงานในภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น สำหรับนักลงทุนไทยการติดต่อหน่วยงาน

นักลงทุนไทยอาจลงทุนจัดตั้งโรงงานผลิตสินค้าที่คำนวณแล้วว่า มีต้นทุนที่ต่ำกว่า หากทำการผลิตในลาว

ที่เกี่ยวข้องในการทำธุรกิจจะทำได้สะดวกขึ้นกว่าเดิม นักลงทุนไทยจะได้รับประโยชน์จากค่าจ้างแรงงานที่ต่ำกว่าไทยมาก นอกจากนี้ยังจะได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร GSP จากตลาด EU และญี่ปุ่น

สำหรับทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ในลาว นักลงทุนไทยอาจลงทุนจัดตั้งโรงงานผลิตสินค้าที่คำนวณแล้วว่า มีต้นทุนที่ต่ำกว่า หากทำการผลิตในลาว โดยโรงงานแม่หรือบริษัทแม่ยังคงอยู่ในไทย ทั้งนี้เพื่อให้สินค้ามีความหลากหลายและความสามารถในการแข่งขัน ควรเน้นการทำวิจัย ค้นคว้า และผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ พร้อมไปกับการทำงานด้านการตลาด

เอกสารอ้างอิง

1) Suzuki, Motoyoshi, (2009) Laos Basic Economic Data, Japan External Trade Organization (JETRO)

2) คู่มือการค้าการลงทุน ใน สปป.ลาว (พ.ศ. 2553), สถานเอกอัครราชทูต ณ เวียงจันทน์ และสำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ เวียงจันทน์

เอธิโอเปีย

โอกาสของนักลงทุนไทย

ใครจะคิดว่าประเทศเอธิโอเปียจะมีสภาพภูมิอากาศเย็นสบายไม่ร้อนแล้งเหมือนที่เรารู้สึกกันถึงขนาดที่ว่าปลูกไม้ตัดดอกได้สวยงามและส่งออกเป็นมูลค่าสูงทีเดียว ส่วนคนที่คุ้นเคยกับเพลง We are the world ของ Michael Jackson ที่มีภาพในมิวสิกวิดีโอเป็นเด็กผิวดำผุงกลม ยืนอยู่ท่ามกลางแมลงวันที่รุมตอมหน้าตา ก็ต้องเปลี่ยนภาพนั้นใหม่ เพราะเอธิโอเปียไม่ได้ร้อนแล้งแล้งรวมถึงประชาชนไม่ได้อดอยากแร้นแค้นแบบนั้นเลย ก่อนอื่นมาทำความรู้จักประเทศเอธิโอเปียกันก่อนดีกว่า

ข้อมูลโดยย่อของเอธิโอเปีย

สหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเอธิโอเปีย (Federal Democratic Republic of Ethiopia) เป็นชื่อที่เรียกอย่างเป็นทางการ ตั้งอยู่ในทวีปแอฟริกาตะวันออก บริเวณที่เรียกว่าจอยแอฟริกา เป็นประเทศที่ไม่มีทางออกทะเล ทิศเหนือติดทะเลแดงและซูดาน ทิศใต้ติดเคนยา ทิศตะวันออกติดโซมาเลีย ทิศตะวันตกติดซูดาน และทิศตะวันออกเฉียงเหนือติดจิบูตีและเอริเทรีย มีพื้นที่ 1,127,127 ตารางกิโลเมตร

พื้นที่โดยส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง ซึ่งสูงจากระดับน้ำทะเล 6,000 - 10,000 ฟุต สภาพภูมิอากาศร้อนและแห้ง ฝนตกน้อย เมืองหลวงคือ กรุงแอดดิสอาบาบา มีประชากรประมาณ 80 ล้านคน นับถือศาสนาคริสต์นิกายเอธิโอเปียน คอปติกออร์ทอดอกซ์ร้อยละ 61 และอิสลามร้อยละ 33 สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ สินค้าอุปโภค บริโภค ผลิตภัณฑ์จากน้ำมัน เคมีภัณฑ์

เอธิโอเปียมีระบอบการปกครองแบบสหพันธ์สาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุขของรัฐ ได้รับเลือกโดย House of People's Representatives มีวาระการดำรงตำแหน่ง 6 ปี โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้ารัฐบาล ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากพรรคการเมืองที่ได้รับเสียงข้างมากในสภา

เอธิโอเปียตั้งอยู่ในทวีปแอฟริกาตะวันออก พื้นที่โดยส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ สินค้าอุปโภค บริโภค ผลิตภัณฑ์จากน้ำมัน เคมีภัณฑ์

บีโอไอของเอธิโอเปีย

บีโอไอ ได้จัดคณะเดินทางไปเอธิโอเปียเพื่อสำรวจศักยภาพการลงทุนตามนโยบายส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ โดยพบปะหารือร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนและการทำธุรกิจ เช่น หน่วยงานส่งเสริมการลงทุนเอธิโอเปีย (Ethiopian Investment Agency - EIA) สภาหอการค้าเอธิโอเปีย (The Ethiopian Chamber of Commerce and Sectoral Associations - ECCSA) เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปเผยแพร่และต่อยอดให้กับนักธุรกิจ และนักลงทุนไทยที่สนใจจะเข้าไปลงทุนในเอธิโอเปีย

ประชุมหารือร่วมกับ Mr.Abi Woldemeskel Director General Ethiopian Investment Agency (EIA)

โอกาสในธุรกิจจึงยังเปิดกว้าง
สำหรับนักลงทุนไทย
ความต้องการนำเข้าอาหาร
รวมทั้งวัตถุดิบที่ใช้ใน
อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์
วัสดุก่อสร้าง โดยเฉพาะ
อุตสาหกรรมบริการ

หน่วยงานส่งเสริมการลงทุนเอธิโอเปีย (EIA) ทำหน้าที่เช่นเดียวกับบีไอเอของไทย ในการอำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนทั้งไทยและต่างชาติให้สามารถดำเนินธุรกิจหรือลงทุน รวมถึงการให้บริการต่างๆ เช่น การออกใบอนุญาตทำงานสำหรับคนต่างชาติ ตลอดจนใบอนุญาตอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในเรื่องการค้า การก่อสร้าง การถือครองที่ดิน เป็นต้น รวมทั้งจัดหาข้อมูลการลงทุนให้กับนักธุรกิจหรือนักลงทุนต่างชาติด้วย

โอกาสทางธุรกิจในสินค้าอุปโภคบริโภค และธุรกิจบริการ

จากการหารือทำให้ทราบว่า เอธิโอเปียต้องการการลงทุนจากต่างประเทศ เนื่องจากเป็นประเทศที่กำลังเร่งพัฒนาในทุกด้าน ดังนั้นจึงเป็นโอกาสของนักลงทุนไทยที่สนใจจะทำธุรกิจในประเทศนี้ คือ การลงทุนด้านบริการสุขภาพ ซึ่งปัจจุบันชาวเอธิโอเปียนิยมเดินทางมารับบริการด้านสุขภาพในไทยมาก เช่น โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ โรงพยาบาลสมิติเวช โรงพยาบาลกรุงเทพ เป็นต้น

โอกาสในธุรกิจนี้จึงยังเปิดกว้างสำหรับนักลงทุนไทย นอกจากนี้ การมีหน่วยงานด้านเศรษฐกิจขององค์การสหประชาชาติ (United Nations - UN) ที่ใหญ่ที่สุดในแอฟริกา รวมทั้งหน่วยงานทางการทูตและสถานทูตของประเทศต่างๆ อีกนับร้อยแห่ง จึงมีความต้องการนำเข้าอาหาร รวมทั้งวัตถุดิบที่ใช้ในอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ วัสดุก่อสร้าง โดยเฉพาะอุตสาหกรรมบริการประเภทโรงแรม ร้านอาหาร สปา การศึกษา ฯลฯ ก็ยังเป็นโอกาสที่น่าสนใจสำหรับนักลงทุนไทยไม่น้อย

นอกจากนี้สภาพการค้าเอธิโอเปียยังให้ความสนใจการลงทุนจากต่างประเทศมาก มีสมาชิกสภาหอการค้าฯ เข้าร่วมหารือ

ถนนสำรวงตลาด Merkato ตลาดแบบ open-air ที่ใหญ่ที่สุดในเอธิโอเปีย

มากถึง 50 คนจากธุรกิจประเภทต่างๆ ทั้งที่เป็นผู้ประกอบการและเป็นผู้ค้าที่สนใจสินค้าจากประเทศไทย นอกเหนือจากสินค้าจากจีนดังที่ทราบกันดีว่าจีนจะทำการค้าขายไปทั่วโลก

หลังจากนั้นคณะฯ มีโอกาสไปสำรวจตลาด Merkato ซึ่งคล้ายตลาดสดผสมกับตลาดประตูน้ำบ้านเรา แต่จะขายของเป็นหมวดหมู่แบบคลัสเตอร์ เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้าก็เป็นเครื่องใช้ไฟฟ้าทั้งแถว เสื้อผ้าก็เป็นเสื้อผ้าทั้งแถว ซึ่งส่วนใหญ่นำเข้าจากจีน พอเห็นพวกเรา ก็จะทักกันเกรียวกราวว่า China...China จนพวกเราต้องบอกว่า Thailand ไปตลอดทาง

ตลาดแห่งนี้มีขนาดใหญ่ถึงใหญ่มาก ใช้เวลา 2 - 3 ชั่วโมงก็เดินไม่ทั่ว ระหว่างทางเดินจะพบแม่ค้าขายผัก เครื่องเทศ และข้าวโพดฝักใหญ่มาก เหมือนข้าวโพดเกษตรสีเหลืองสวยบ้านเรา แต่ของเขาสีขาวนวลๆ เหมือนข้าวโพดเทียน ก็ยังคุยกันว่าเขาจะขายข้าวโพดแบบนี้ ปรากฏว่าบั้งขาย แต่เตาไฟเล็กเขี้ยว คิดอยู่ว่ากว่าจะได้ฝักหนึ่งคงใช้เวลาพอสมควร เลยเกิดความคิดว่าถ้าเราจะขายข้าวโพดบ้าง เรา

วารสารส่งเสริมการลงทุน

ประชุมร่วมกับ Mr.Gashaw Debebe, Secretary General Ethiopian Chamber of Commerce and Sectoral Associations และเจรจาด้านการลงทุนกับนักธุรกิจเออีโอเปีย

ก็จะมีเตาบั้งที่ใหญ่กว่า พอบั้งเสร็จก็ทานเหยให้หอม หรือไม่ก็ต้มให้สุกแล้วผานโรยด้วยมะพร้าว น่าจะเป็นอะไรที่แปลกใหม่สำหรับบ้านเขา

ช่วงเวลาที่ไปเออีโอเปียประมาณปลายเดือนพฤษภาคม คนที่นั่นบอกว่าจะเข้าฤดูฝนแล้ว ซึ่งประเทศนี้มี 2 ฤดูคือ ฤดูร้อนและฤดูฝน อุณหภูมิอยู่ที่ประมาณ 25 องศาเซลเซียสสำหรับกลางวัน ส่วนกลางคืนประมาณ 9 - 11 องศาเซลเซียส ซึ่งถือว่า เป็นอากาศที่ดีมาก แรกๆ คิดว่าอากาศจะร้อนกว่าบ้านเรา แต่กลับเย็นสบาย กลางคืนยังต้องสวมเสื้อแจ็คเก็ตหากจะต้องออกไปข้างนอก

อย่างที่บอกไปว่าเออีโอเปียยังจะต้องเร่งพัฒนาในเรื่องถนนหนทาง เพราะในเมืองหลวงคือ กรุงแอดดิสอาบาบา ยังมีถนนลูกรังปรากฏให้เห็นเป็นระยะๆ จึงมีฝุ่นมาก แต่จะเห็นดอกไม้ตามถนนหนทางหรือที่ปลูกในอาคาร โรงงาน ดูสวยงามมาก สีสดใส ไม่คิดว่ากำลังเดินทางอยู่ประเทศร้อนแบบนี้ และที่ จะเห็นอยู่ริมถนนตลอดทางคือ ผลไม้ โดยเฉพาะกล้วยหอมถึงเปลือกจะไม่สวยงามแต่รสชาติใช้ได้ ซึ่งจะชวนเต็มร้านสลับกับมะม่วงสีออกส้มๆ มะละกอ แตงโมและสับปะรด เป็นต้น

เรามีโอกาสไปชมฟาร์มไม้ตัดดอก ชื่อ Et-Highland Rose Flora Farm ที่ฟาร์มนี้

ปลูกกุหลาบหลากหลาย ซึ่ง Mr.Tsegaye Abebe ตำแหน่ง Managing Director ให้การต้อนรับและพาชมฟาร์มกุหลาบ ฟาร์มนี้ปลูกโดยการควบคุมสภาพอากาศในโรงเรือน (Green House Effect) มีหลายเรือน แต่ละเรือนจะปลูกกุหลาบแต่ละสี เรือนแรกที่ได้เข้าไปเป็นเรือนที่ใช้จัดแสดง (Demonstration) จึงมีกุหลาบหลายพันธุ์หลายสี

หอมตลบอบอวล มีชื่อเรียกแต่ละพันธุ์ต่างกันไป ลักษณะดอกใหญ่ ก้านแข็งตรง มีทั้งที่มีหนามและไม่มีหนาม แต่ละพันธุ์จะมีชื่อติดไว้ที่แปลง และติดเป็นตัวเลขก็มี ซึ่งหมายความว่า จะเป็นพันธุ์ที่เกิดจากการผสมพันธุ์เพื่อให้ได้สี กลิ่นใหม่ตามที่ลูกค้าสั่ง บางดอกมีกลิ่นหอมมากก็จะนำไปทำน้ำหอม

สำหรับเมล็ดพันธุ์จะนำเข้าจากยุโรป โดยจะตัดดอกวันละ 3 เวลาแล้วนำไปเข้ากระบวนการตัด แต่ง บรรจุหีบห่อ เพื่อรอการส่งออกในเนเธอร์แลนด์ เยอรมนี ฯลฯ ประมาณวันละ 80,000 ก้าน ฟาร์มนี้จะไม่ใช้สารเคมีหรือยาฆ่าแมลงแต่อย่างใด จะใช้ระบบธรรมชาติโดยใช้แมลงกำจัดแมลงด้วยกันเอง เจ้าหน้าที่ในฟาร์มให้ดูจากแว่นขยาย จะเห็นแมลงสีแดงคล้ายแมงมุมตัวนี้แหละที่คอยกัดกินใบและดอกกุหลาบ เรียกว่าตัว Spider Mite ส่วนพระเอกที่คอยกำจัดก็เป็นแมลงที่เรียกว่า Predator ฟังแล้วนึกถึงตัวที่ต่อสู้กับสัตว์ประหลาดจากนอกโลก ทำให้รู้สึกว่าการดูแลกุหลาบจาก

เอธิโอเปีย
มีความน่าสนใจมาก
ยังต้องการการลงทุนจาก
ต่างประเทศอีกหลายประเทศ

ต้นได้อย่างเต็มที่ และสังเกตดูใบจะไม่มีคราบสีขาว (ยาฆ่าแมลง) เหมือนของเราเลยชอบจริงๆ

เอธิโอเปียมีความน่าสนใจมาก และยังต้องการการลงทุนจากต่างประเทศอีกหลายประเทศ ซึ่งคณะของบีไอไอได้มีโอกาสหารือกับ Crystal Capital Services Share Company บริษัทนี้ทำกิจการหลากหลายประเภทโดยแยกเป็นกลุ่มเกษตรและกลุ่มบริการ สำหรับกลุ่มเกษตร มีการเลี้ยงไก่ ซึ่งบริษัทต้องการเลี้ยงไก่ให้ได้ปริมาณมากขึ้นในการบริโภค เนื่องจากอาหารหลักคือ เนื้อ ทั้งเนื้อแกะ เนื้อแพะ และเนื้อวัว ส่วนไก่จะบริโภคเฉพาะเทศกาลสำคัญเท่านั้น ผลิตภัณฑ์จากหนังเพื่อผลิตเป็นถุงมือ รองเท้า เสื้อ กระเป๋า เป็นต้น

ส่วนกลุ่มบริการ มีโครงการที่จะทำระบบอิเล็กทรอนิกส์สำหรับธนาคารประเภทบัตรเอทีเอ็ม และระบบอื่นๆ เนื่องจากปัจจุบัน

ส่วนกลุ่มบริการ
มีโครงการที่จะทำ
ระบบอิเล็กทรอนิกส์
สำหรับธนาคาร
เนื่องจากปัจจุบัน
ระบบนี้ยังมีใช้น้อยมาก

ระบบนี้ยังมีใช้น้อยมาก การเบิก ผ่ากถอน
หรือโอนเงิน ฯลฯ แต่ละครั้งต้องจ่ายเงินสด
ซึ่งดูแลแล้วอันตรายและไม่สะดวกอยู่เหมือนกัน

ในเรื่องการขนส่ง เห็นว่าการผลิตรถ
บัสนขนาดใหญ่ใช้ในเมืองโดยเฉพาะในช่วง
เวลากลางวัน เป็นโอกาสที่นำลงทุน สังเกต
บนถนนจะมีรถบัสน้อยมาก ส่วนใหญ่
จะใช้รถตู้แทนรถประจำทาง นานๆ จะ
เห็นรถประจำทาง ที่ไม่มีเครื่องปรับอากาศ
และเมื่อต้องออกไปขานเมืองจึงจะเห็น
รถประจำทาง วิ่งกันไปมา บริษัทฯ จึงมี
ความคิดที่จะทำธุรกิจประเภทนี้แล้วยังรวม
ไปถึงการบินด้วย (แอบเห็นการบรรยาย
พร้อมภาพมีเครื่องบินของการบินไทยเป็น
ตัวอย่าง) โดยลงทุนเกี่ยวกับตัวเครื่องบิน
จะผลิตหรือเช่าก็ตาม และจะพัฒนา

ทำอากาศยานด้วย ที่น่าสนใจก็มีกิจการ
เกี่ยวกับโรงแรมและการท่องเที่ยว โดย
สรุปคือ ต้องการการลงทุนจากต่างชาติ
เช่นกัน

บีไอโอ ส่งเสริมการลงทุนยัง ต่างประเทศ

จะเห็นได้ว่า ประเทศเอธิโอเปีย มีความ
น่าสนใจในเรื่องการลงทุนอยู่มาก ซึ่งสำนัก
ความร่วมมือการลงทุนต่างประเทศ บีไอโอ
มีกิจกรรมชักจูงการลงทุนในต่างประเทศ
ในลักษณะนี้อีกหลายประเทศ ซึ่งถือว่า
ประเทศเหล่านี้เป็นประเทศตลาดใหม่ที่
น่าสนใจ โดยในช่วงปลายเดือนมิถุนายนที่
ผ่านมา ได้ไปสำรวจศักยภาพการลงทุนที่
ประเทศอูกันดาและนามิเบีย ส่วนเดือน

บีไอโอมีกิจกรรมชักจูงการ
ลงทุนในต่างประเทศ
ในอีกหลายประเทศ
ซึ่งถือว่าเป็นประเทศเหล่านี้
เป็นประเทศตลาดใหม่ที่น่าสนใจ

กรกฎาคมก็ได้จัดกิจกรรมที่แทนซาเนีย
จึงเป็นโอกาสสำหรับนักธุรกิจ นักลงทุน
ที่ต้องการจะไปลงทุนยังต่างประเทศ
หากสนใจสามารถสอบถามรายละเอียด
เพิ่มเติมได้ที่สำนักความร่วมมือการลงทุน
ต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการลงทุน เว็บไซต์: www.boi.go.th

เจาะเวียดนาม

มีอะไรที่ท่านยังไม่รู้ ตอนที่ 1

ทุกครั้งที่เดินทางไปเวียดนาม เรามักจะได้เห็นสิ่งใหม่ๆ ที่ยังไม่เคยได้เห็น บ้านเมืองและเศรษฐกิจของประเทศที่กำลังเติบโต เช่น เวียดนาม ทุกสิ่งทุกอย่างที่ลงทุน สามารถเก็บดอกออกผลได้หากรู้ช่องทาง ดังนั้น ทุกครั้งที่ไปโอไอจัดคณะไปศึกษาโอกาสการลงทุนในเวียดนามก็มีผู้สนใจหลายรายร่วมคณะไปด้วยทุกครั้ง

หลายคนอาจจะเคยไปศึกษาโอกาสในเวียดนามมาแล้ว แต่อะไรที่ท่านรู้อาจจะไม่ใช่ และอะไรที่ท่านคิดว่าใช่ก็อาจจะไม่ใช่ หากเริ่มลงทุนจริง บทความนี้จะนำท่านเจาะลึกเวียดนาม อะไรที่ท่านยังไม่รู้ วัฒนธรรมของเวียดนาม อะไรควรทำและไม่ควรทำในการติดต่อค้าขายหรือลงทุนกับเวียดนาม กลวิธีในการทำการค้าในเวียดนาม ธุรกิจที่มีโอกาสลงทุนในเวียดนาม สำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย สิ่งเหล่านี้ท่านจะได้ทราบจากผู้รู้ที่เจาะลึกตลาดเวียดนามมาแล้ว

เวียดนามเป็นที่น่าสนใจ และสามารถดึงดูดการลงทุนทางตรงอย่างต่อเนื่อง

สำหรับบทความตอนนี้ เราจะขอเริ่มจากข้อมูลล่าสุดที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจและการลงทุนของเวียดนาม รวมถึงตัวเลขทางเศรษฐกิจและการลงทุน

เวียดนามได้ประโยชน์จากการลงทุนจากต่างชาติเพื่อเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้ก้าวไปข้างหน้าอย่างมั่นคง แม้ว่าทั่วโลกจะประสบกับผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่ลุกลามจากสหรัฐฯ เมื่อปีที่ผ่านมามี

ส่งผลเสียหายต่อหลายประเทศทั่วโลก แต่เวียดนามกลับได้รับผลกระทบน้อยมาก ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเนื่องจากเวียดนามเน้นการบริโภคภายในประเทศเป็นหลัก

ความต้องการสินค้าเพื่อการอุปโภคบริโภคมีอยู่เป็นจำนวนมาก เนื่องจากประเทศเวียดนามกำลังเติบโตอย่างต่อเนื่องและมั่นคง ต่างชาติหลังไหลเข้าไปลงทุนในเวียดนามหรือเข้าไปเพื่อสำรวจโอกาสการลงทุนและทำธุรกิจการค้าอย่างกว้างขวาง และอาจจะด้วยเหตุที่ภาวะวิกฤติเศรษฐกิจในสหรัฐฯ คงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้บริษัทสหรัฐฯ ต้องออกไปหาทางรอดในต่างประเทศ และเวียดนามก็กลายเป็นแหล่งรองรับการลงทุนที่ดี

จากตัวเลขของเวียดนาม ปี 2552 สหรัฐฯ เป็นนักลงทุนต่างชาติรายใหญ่ที่สุด โดยมีสัดส่วนการลงทุนถึงร้อยละ 45.6 เมื่อเปรียบเทียบกับการลงทุนจากต่างชาติ โดยมีโครงการลงทุนรวม 55 โครงการ เป็นมูลค่าเงินลงทุนทั้งสิ้น 9.8 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เป็นโครงการใหม่มูลค่า 5.9 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ และโครงการขยาย 3.8 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ

การลงทุนของต่างชาติทั้งหมดที่จดทะเบียนในเวียดนามในปี 2552 สูงถึง 21.48 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ สูงกว่าที่คาดการณ์ไว้เดิมที่ 20 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ

จากตัวเลข
ของเวียดนาม ปี 2552
สหรัฐฯ เป็นนักลงทุนต่างชาติ
รายใหญ่ที่สุด โดยมีสัดส่วน
การลงทุนถึงร้อยละ 45.6

กฎระเบียบล่าสุดที่ควรทราบ

กระทรวงแรงงาน เพื่อผู้ทบทวนภาพและกิจการสังคม (MOLISA) ได้ออกประกาศ OL (Official Letter) ที่ 828/LDTBXH-VL เกี่ยวกับการบังคับใช้ด้านการจัดการของคนงานต่างชาติในเวียดนาม รวมถึงการสืบสวนและตรวจสอบเกี่ยวกับการจ้างงาน การออกใบอนุญาตทำงานและการขยายเวลาใบอนุญาตดังกล่าวของบริษัทและองค์กรที่มีการจ้างแรงงานต่างชาติ ตามประกาศดังกล่าว จะมีการถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัดเพื่อป้องกันการการละเมิดกฎระเบียบ โดยเฉพาะสำหรับนายจ้างที่เป็นชาวต่างชาติ ลูกจ้างที่เป็นชาวต่างชาติที่ไม่มีคุณสมบัติที่จะทำงานในเวียดนามจะถูกบังคับให้เดินทางออกไปจากประเทศหรืออาจถูกเนรเทศ

ตามกฎหมายที่ 34/2008 ต่างชาติที่จะทำงานในเวียดนามจะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

1. มีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี
2. มีสุขภาพแข็งแรง
3. เป็นระดับผู้จัดการ กรรมการผู้บริหาร หรือเป็นผู้เชี่ยวชาญตามที่ได้ระบุคุณสมบัติไว้ในวรรคที่ 2-3 ของมาตรา 2 ของกฎหมายนี้ สำหรับชาวต่างชาติที่ยื่นขอเพื่อทำงานเกี่ยวกับด้านการแพทย์หรือเภสัชกรรม หรือทำงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการตรวจสอบและรักษา หรือทำงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวกับการฝึกอบรม จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในกฎหมายของประเทศเวียดนามว่าด้วยการแพทย์หรือเภสัชกรรม หรือการศึกษาและการฝึกอบรมอาชีพ
4. จะต้องไม่มีประวัติอาชญากรรม หรือถูกตัดสินให้ต้องคดีอยู่ในปัจจุบันตามกฎหมายของเวียดนามหรือกฎหมายในต่างประเทศ

ขณะนี้ รัฐบาลเวียดนามกำลังร่างกฎหมายเพื่อปรับปรุงระเบียบว่าด้วยการจ้างงานและการจัดการเกี่ยวกับการทำงานของชาวต่างชาติในเวียดนาม ซึ่งจะรวมถึงระเบียบเพิ่มเติมว่าด้วย การเข้าประเทศเวียดนามของชาวต่างชาติเพื่อปฏิบัติงานในโครงการของบริษัทต่างชาติ

นอกจากนี้ นายจ้างจะต้องส่งแผนประจำปีว่าด้วยการจ้างงานคนงานต่างชาติให้แก่กระทรวงแรงงาน เพื่อผู้ทบทวนภาพและกิจการสังคม ร่างดังกล่าวจะรวมถึงการไม่ออกวีซ่าสามเดือนหรือมากกว่า ให้แก่ชาวต่างชาติที่เข้ามาทำงานในเวียดนาม โดยไม่มีใบอนุญาตทำงานหรือไม่ได้ขยายเวลาใบอนุญาตทำงาน กฎหมายใหม่นี้จะเริ่มมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 กรกฎาคม 2553

จากข้อมูลของหน่วยงานการลงทุนของต่างชาติ (Foreign Investment Agency) ซึ่งอยู่ภายใต้กระทรวงวางแผนและการลงทุนของเวียดนาม ระบุว่า สาขาที่ต่างชาติให้ความสนใจลงทุนมากที่สุดในปีที่ผ่านมา ได้แก่ อาหารและเครื่องดื่ม และบริการ คิดเป็นยอดเงินลงทุนที่จดทะเบียนแล้วทั้งสิ้น 8.8 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เมื่อปี 2552

ในขณะที่ภาคสังหาริมทรัพย์ โรงแรม และร้านอาหาร สูงมากเป็นที่สองด้วยตัวเลขเงินลงทุนที่จดทะเบียนทั้งสิ้น 7.6 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ตามมาด้วยภาคการผลิต ซึ่งเคยเป็นอันดับหนึ่ง ขณะนี้ตกมาเป็นอันดับสามที่ตัวเลขการลงทุนจดทะเบียนทั้งสิ้น 2.97 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ สำหรับการลงทุนของต่างชาติในปี 2552 จาก 45 ประเทศทั่วโลก

ด้วยตัวเลขการลงทุนจากต่างชาติที่พุ่งสูงขึ้นมากกว่าที่คาดการณ์ไว้ทำให้รัฐบาลเวียดนามตั้งเป้าหมายลดการลงทุนในปี 2553 ไว้ที่ 22 - 25 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยที่รัฐบาลเวียดนามจะเน้นให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับโครงการลงทุนด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน เช่น ท่าเรือ ถนน รถไฟ สนามบิน เป็นต้น การศึกษา โดยเฉพาะสถาบันการฝึกอบรม และการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีระดับสูง โดยแม้ว่ารัฐบาลจะให้สิทธิประโยชน์พื้นฐานเท่ากับกิจการทั่วไป แต่อาจจะพิจารณาให้ยกเว้นการเข้าอาคารเพื่อการทำธุรกิจ ในธุรกิจที่รัฐบาลให้ความสำคัญเป็นพิเศษ เช่น สถาบันการฝึกอบรม เป็นต้น

เวียดนามเปิดให้ต่างชาติ
เข้าไปลงทุนได้แล้วทั้งสิ้น
ในเกือบทุกประเภทกิจการ
สำหรับโครงการที่รัฐบาลให้
ความสำคัญเป็นพิเศษ
อาจจะพิจารณาให้ที่ดินเพื่อ
การปลูกสร้างได้ด้วย

จากการหารือกับ Foreign Investment Agency เวียดนามเปิดให้ต่างชาติเข้าไปลงทุนได้แล้วทั้งสิ้นในเกือบทุกประเภทกิจการ และสำหรับโครงการที่รัฐบาลให้ความสำคัญเป็นพิเศษ รัฐบาลก็อาจจะพิจารณาให้ที่ดินเพื่อการปลูกสร้างได้ด้วย เนื่องจากประเทศสังคมนิยมที่ดินเป็นของรัฐ ยกตัวอย่างโครงการอสังหาริมทรัพย์ของบริษัทไทยรายหนึ่งทีคณะได้ไปเยี่ยมชม รัฐบาลท้องถิ่นของเวียดนามสามารถพิจารณาอนุมัติโครงการได้ และยกที่ดินให้ใช้ในการก่อสร้างโครงการอาคารที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยที่

คณะนักธุรกิจไทยพร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการลงทุน ขณะไปเยี่ยมชมท่าเรือที่เมืองดานังของเวียดนาม

เมืองโฮฟอง ซึ่งเป็นเมืองท่าที่ใหญ่ที่สุดของเวียดนามทางตอนเหนือ ตั้งอยู่ห่างจากกรุงฮานอยไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือทางรถก็เดินทางไปประมาณ 2 ชั่วโมง เนื่องจากมีการจำกัดความเร็วของรถยนต์

โครงการนี้ตั้งอยู่ในบริเวณใกล้กับแหล่งชุมชน โดยบริษัทไทยรายนี้ถือหุ้นทั้งสิ้น และได้รับสิทธิประโยชน์ตามที่รัฐบาลกำหนด เช่น การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล และลดหย่อนต่อเนื้อที่หลังจากระยะเวลายกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสิ้นสุด ขณะนี้บริษัทไทยรายนี้อยู่ในระหว่างการตกแต่งอาคารสำนักงาน เลือกรับเหมาก่อสร้างและหาวัสดุก่อสร้างในโครงการ มีวิศวกรไทยถูกส่งเข้าไปควบคุมโครงการแล้วหลายคน รวมทั้งด้านบัญชี และบริหารงานทั่วไป

สำหรับ Foreign Investment Agency เดิมเคยเป็นหน่วยงานอิสระ และเพิ่งจะเข้ามาร่วมกับกระทรวงวางแผนและการลงทุนเมื่อเร็วๆ นี้ มีหน้าที่ในการให้คำแนะนำและให้ข้อมูลพื้นฐานแก่ผู้ลงทุนต่างชาติ โดยหลังจากได้รับคำแนะนำจากหน่วยงานนี้แล้ว บริษัทต่างชาติทุกบริษัทที่เข้าไปลงทุนในเวียดนาม จะต้องยื่นคำขอลงทุนที่ Department of Planning and Investment หน่วยงานนี้จะเป็นผู้พิจารณาโครงการลงทุน

นายกรัฐมนตรี Nguyen Tan Dung ของเวียดนาม โบกมือให้ผู้มาต้อนรับ เมื่อเดินทางมาถึงสนามบินหัวหิน ประเทศไทย

ก่อนส่งให้ People's Committee ของเมืองพิจารณาออกใบอนุญาตลงทุนให้แก่โครงการต่อไป

การศึกษาแนวโน้มการลงทุน
ของต่างชาติในเวียดนาม
แสดงให้เห็นว่าต่างชาติ
ให้ความสนใจการลงทุนด้าน
อสังหาริมทรัพย์มากที่สุด

จากการศึกษาแนวโน้มการลงทุนของต่างชาติในเวียดนาม แสดงให้เห็นว่าต่างชาติให้ความสนใจการลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์มากที่สุด เนื่องจากอาคารสำนักงานในเวียดนามมีราคาแพงมากอย่างไม่น่าเชื่อ ห้องแถวสองคูหาที่เมืองโฮฟอง มีราคาค่าเช่าถึง 2,000 เหรียญสหรัฐ ต่อเดือน ยังไม่รวมค่าน้ำค่าไฟ หรือร้านอาหารขนาดกลางสามชั้นในย่านที่ดี ย่านหนึ่งกลางกรุงฮานอย เมืองหลวงของประเทศเวียดนาม อาจจะต้องซื้อในราคาไม่ต่ำกว่า 100 ล้านบาท เป็นต้น

ไม่กี่ปีที่ผ่านมา เศรษฐกิจของเวียดนามเติบโตอย่างมีเสถียรภาพด้วยการลงทุนจากต่างชาติและการปรับปรุงบรรยากาศการลงทุนให้เอื้ออำนวยต่อการลงทุน

บริษัท TS Vietnam ซึ่งเป็นหนึ่งในบริษัทไทยที่ลงทุนในเวียดนาม ที่กรุงฮานอย และคณะจากบีไอไอไปเยี่ยมชม

ท่าเรือเมืองโฮฟอง เป็นท่าเรือที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ อยู่ทางตอนเหนือ คณะจากบีไอไอไปเยี่ยมชมล่าสุดเมื่อพฤหัสบดีที่ผ่านมา

เขตเมืองมีการขยายตัวออกไปในระยะเวลาอันรวดเร็ว ก่อให้เกิดความต้องการบ้านที่อยู่อาศัย อาคารสำนักงาน และโรงแรม ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้เกิดความไม่สมดุลย์ของอุปสงค์และอุปทาน ผลักให้ราคาอสังหาริมทรัพย์สูงขึ้นอย่างมาก และสามารถจะอธิบายเหตุผลว่า ทำไมราคาอสังหาริมทรัพย์ในเวียดนามจึงได้สูงมากกว่าในไทย และมีโอกาสที่จะสร้างกำไรให้กับนักลงทุนได้เป็นอย่างดี

ทำให้ขณะนี้ การลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ โรงแรม และร้านอาหารในเวียดนามมีแนวโน้มที่ดีกว่าการลงทุนในภาคการผลิต อีกทั้งมาตรฐานการครองชีพในเวียดนามดีขึ้นอย่างมาก ทำให้มีความต้องการด้านที่อยู่อาศัยและบริการที่ดีกว่าสมัยก่อน

แต่สำหรับภาคธุรกิจอื่นที่เวียดนามพยายามจะดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติ

อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของเวียดนามแยกสาขา

	2547	2548	2549	2550	2551	2552
อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (%)	7.7	8.43	8.17	8.48	6.23	5.32
เกษตร *	0.92	0.82	0.67	0.64	0.68	1.83
อุตสาหกรรมและก่อสร้าง	3.93	4.19	4.16	4.34	2.65	5.52
บริการ	2.94	3.42	3.34	3.50	2.90	6.63
อัตราแลกเปลี่ยน (ต่อง/เหรียญสหรัฐฯ)	15,703	15,819	15,964	16,110	16,760	18,465
รายได้ต่อหัว (เหรียญสหรัฐฯ)	555	637	725.3	832	1,024	n.a.
GDP (ณ ราคาประจำปี : ล้านเหรียญสหรัฐฯ)	45,552	52,965	60,999	70,977	88,228	89,113
เกษตรและป่าไม้	8,184	9,020	10,049	11,522	15,922	15,068
ประมง	1,750	2,046	2,396	2,852	3,479	3,344
อุตสาหกรรมและก่อสร้าง	183,211	21,734	25,328.5	29,530	35,207	35,858
อุตสาหกรรม	15,478	18,366	21,288	24,588	29,482	29,887
ก่อสร้าง	2,838	3,368	4,040.5	4,942	5,726	5,970
บริการ	17,302	20,166	23,225.4	27,073	33,619	34,842
การค้า	6,177	7,192	8,318.3	9,701	12,194	12,759
อสังหาริมทรัพย์	1,994	2,125	2,305.0	2,701	3,206	3,262
การขนส่งและโทรคมนาคม	1,936	2,316	2,745.2	3,151	4,000	3,965
โรงแรมและร้านอาหาร	1,425	1,854	2,246.6	2,790.4	3,861	4,042
การศึกษา	1,486	1,704	1,924.2	2,161.4	2,296	2,374
สุขภาพ	691	785	882.8	1,002.5	1,102	1,140
อื่นๆ	3,584	4,191	4,803.4	5,565.3	6,958	5,673

หมายเหตุ* รวมการเกษตร ป่าไม้ และประมง
ที่มา VET Research

แม้ว่าเวียดนามจะมีข้อได้เปรียบในเรื่องค่าแรงงานที่ถูก เมื่อเปรียบเทียบกับไทย แต่มีปัญหาเรื่องศักยภาพของแรงงานที่ค่อนข้างเฉื่อยชา ความสามารถยังไม่อาจทัดเทียมกับช่างฝีมือของไทยได้ โดยเฉพาะชาวเวียดนามมีความใจเย็นเป็นนิสัย จึงอาจนับได้ว่าเป็นโอกาสสำหรับบริษัทต่างชาติหลายแห่งที่จะเข้าไปจัดการฝึกอบรมและการศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการส่งเสริมการลงทุนของรัฐบาลเวียดนาม

ปัญหาการขาดแคลนโรงเรียนนานาชาติก็น่าจะเป็นอุปสรรคประการหนึ่งในการเข้าไปลงทุนในเวียดนาม ตัวอย่างเช่น โรงเรียนนานาชาติในกรุงฮานอยมีเพียงสามแห่ง ซึ่งมีขนาดเล็ก และค่าเล่าเรียนแพงมาก การสมัครเข้าเรียนต้องจองคิวล่วงหน้านาน ข้าราชการไทยที่ทำงานในสถานทูตต้องจองคิวให้ลูกเข้าเรียนล่วงหน้าถึงเกือบสองปี

จากการบอกเล่าของนักลงทุนต่างชาติรายหนึ่งที่ลงทุนในสาขาการศึกษา กล่าวว่า ปัจจุบันมีต่างชาติเข้ามาลงทุนด้านการศึกษา โดยเฉพาะโรงเรียนอาชีวะหลายแห่ง แต่ยังคงขาดการลงทุนในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นไป

นักลงทุนรายนี้ยังกล่าวต่อไปว่า สาเหตุหนึ่งที่เวียดนามยังคงช้ากว่าประเทศอื่นในภูมิภาคเดียวกันในเรื่องการศึกษา ก็เพราะว่าประเทศเพื่อนบ้านได้เปิดรับการลงทุนต่างชาติในสาขาการศึกษามาก่อนหน้าเวียดนามแล้วหลายปี และพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ทำให้มีความได้เปรียบในการดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติมาก ขั้นตอนการอนุมัติโครงการลงทุนด้านการศึกษาในเวียดนามมีความล่าช้า และนักลงทุนต่างชาติหลายรายก็ไม่มี ความอดทนที่จะรอคอย องค์กรด้านการศึกษาที่มีชื่อเสียงของต่างชาติส่วนใหญ่จะค่อนข้างระมัดระวังในการออกไปลงทุนในต่างประเทศ ประจวบกับวิกฤติการเงินของโลกทำให้หลายโครงการต้องหยุดชะงักไป

การลงทุนของต่างชาติในเวียดนามแยกรายประเทศ

หน่วย : ล้านเหรียญสหรัฐฯ

ที่	ประเทศ	การลงทุนตั้งแต่เดือนมกราคม - วันที่ 22 ธันวาคม 2552		ยอดสะสมจนถึงวันที่ 22 ธันวาคม 2552		
		จำนวนโครงการ	เงินลงทุน	จำนวนโครงการ	เงินลงทุน	เงินลงทุนที่ได้รับอนุมัติ
1	ไต้หวัน	53	1,355	2,013	21,335	8,618
2	เกาหลีใต้	204	1,597	2,294	20,489	6,895
3	มาเลเซีย	29	150.7	339	18,063	3,870
4	ญี่ปุ่น	77	138.3	1,158	17,810	5,156
5	สิงคโปร์	98	469.1	766	16,990	5,437
6	เกาะบริติชเวอร์จิน	33	1,074	451	13,194	4,345
7	สหรัฐฯ	43	5,948	485	12,810	2,259
8	ฮ่องกง	39	742.2	562	7,699	2,649
9	เกาะเคย์แมน	3	2,016	44	6,630	1,226
10	ไทย	19	77.4	216	5,749	2,448
11	แคนาดา	14	31.8	92	4,796	1,008
12	บรูไน	16	18.4	97	4,693	947.8
13	ฝรั่งเศส	32	87.9	272	3,037	1,541
14	เนเธอร์แลนด์	14	45.6	122	2,867	1,571
15	จีน	48	180.4	665	2,706	1,279
16	ซามัว	3	1,700	80	2,627	375
17	หมู่เกาะไซปรัส	-	-	6	2,209	751.6
18	สหราชอาณาจักร	8	40.6	120	2,151	1,319
19	สวิตเซอร์แลนด์	7	1.7	70	1,434	1,012
20	ออสเตรเลีย	24	90	224	1,207	517.5
21	อื่นๆ	75	578.3	778	6,510	3,405
ยอดรวมทั้งสิ้น		839	16,345	10,854	175,017	56,638

ที่มา MPI

ดูเหมือนว่า บริษัทต่างชาติที่ลงทุนอยู่ในเวียดนาม จะมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับประเทศนี้ ทั้งนี้ รัฐบาลเวียดนามได้พยายามที่จะเสริมสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการลงทุนของต่างชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความพยายามอย่างยิ่งของรัฐบาลที่จะลด

และปรับปรุงการดำเนินงานของภาคราชการให้รวดเร็วยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม รัฐบาลเวียดนามยังต้องใช้ความพยายามอย่างหนักที่จะต้องปฏิรูประบบศุลกากร และบริการด้านภาษีเพื่อให้ดึงดูดใจต่อการลงทุนทางตรงของต่างชาติ

การลงทุนทางตรงของต่างชาติแยกรายจังหวัด

หน่วย : ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

	จังหวัด	มกราคม ถึง วันที่ 22 ธันวาคม 2552		ยอดสะสมจนถึง วันที่ 22 พฤศจิกายน 2552		
		จำนวน โครงการ	เงินลงทุน	จำนวน โครงการ	เงินลงทุน	เงินลงทุนที่ ได้รับอนุมัติ
1	Ho Chi Minh City	318	984.4	3,113	27,173	9,707
2	Ba Ria - Vung Tau	12	2,857	210	23,636	6,439
3	Hanoi	219	413.9	1,620	19,469	7,457
4	Dong Nai	16	2,299	1,027	16,232	7,155
5	Binh Duong	95	2,152	1,932	13,386	4,611
6	Ninh Thuan	6	112.7	24	9,996	849.6
7	Ha Tinh	1	70	10	7,990	2,736
8	Thanh Hoa	-	-	33	6,996	465.4
9	Phu Yen	1	1,680	47	6,377	1,442
10	Quang Nam	1	4,150	65	4,885	379.6
11	Hai Phong	8	17.1	302	4,289	1,531
12	Quang Ngai	2	28.5	20	3,444	477.1
13	Long An	20	28.9	274	2,937	1,220
14	Kien Giang	-	-	14	2,772	1,195
15	Da Nang	11	155.6	143	2,698	1,016
16	Thua Thien Hue	3	26.8	55	2,361	423.3
17	Hai Duong	7	29.3	229	2,321	850.2
18	Vinh Phuc	5	81.2	129	1,978	645.1
19	Bac Ninh	10	23.6	135	1,913	565.4
20	Khanh Hoa	5	67.2	80	1,302	420.4
21	Quang Ninh	4	19	106	1,159	472.1
22	Binh Thuan	11	134.8	75	834.9	256.7
23	Hung Yen	12	20.1	157	795.4	322
24	Tay Ninh	12	94.4	184	738.8	416.4
25	Can Tho	5	24.3	53	702.1	635.1
26	อื่นๆ *	55	873.5	774	5,977	2,758
ยอดรวมทั้งสิ้น		839	16,345	10,854	175,017	56,638

หมายเหตุ * รวมการลงทุนในโครงการน้ำมันและก๊าซนอกชายฝั่งด้วย
ที่มา MPI

วารสารส่งเสริมการลงทุน

สำหรับการลงทุนของต่างชาติในเวียดนามปี 2553 ช่วงสองเดือนแรกของปีนี้มีโครงการลงทุนจากต่างชาติทั้งสิ้น 88 โครงการ ที่ได้รับใบอนุญาตลงทุน คิดเป็นมูลค่าเงินลงทุนทั้งสิ้น 1.62 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยโครงการขนาดใหญ่จากต่างชาติที่มีการลงทุนในปีนี้เป็นของสหรัฐฯ โดยบริษัท Skybridge Dragon Sea (USA) จำกัด โดยมีเงินลงทุนทั้งสิ้น 902.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ตั้งอยู่ที่จังหวัด Ba Ria-Vung Tau และบริษัท Dae Woo - Binh Khanh Investment จำกัด มีเงินลงทุนทั้งสิ้น 120 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

การลงทุนของต่างชาติแยกสาขา

หน่วย : ล้านเหรียญสหรัฐฯ

สาขา	มกราคม ถึง วันที่ 22 ธันวาคม 2552		ยอดสะสมจนถึง วันที่ 22 พฤศจิกายน 2552		
	จำนวน โครงการ	เงินลงทุน ทั้งสิ้น	จำนวน โครงการ	เงินลงทุน ทั้งสิ้น	เงินลงทุนที่ ได้รับอนุมัติ
อุตสาหกรรมการผลิต	245	2,220	6,718	88,655	29,516
อสังหาริมทรัพย์	39	7,372	312	38,383	9,640
โรงแรมและท่องเที่ยว	32	4,982	255	14,958	2,431
การก่อสร้าง	74	388.3	490	9,075	3,241
สารสนเทศและการสื่อสาร	63	67.6	545	4,654	2,901
บันเทิงและศิลปะ	12	291.8	119	3,679	1,045
เหมืองแร่และสำรวจ	6	397	65	3,078	2,384
เกษตร ประมง ป่าไม้	16	62.4	479	3,001	1,466
คลังสินค้าและการขนส่ง	26	109.8	284	2,323	842.7
พลังงาน ประปาและก๊าซ	16	129	48	2,153	673.2
ธนาคารและการเงิน	1	-	72	1,181	1,084
สุขภาพและประกันสังคม	6	7.4	64	955.8	237.5
การศึกษาและฝึกอบรม	8	5.2	127	269	105
อื่นๆ	290	303.5	1,276	2,648	1,068
รวมทั้งสิ้น	839	16,345	10,854	175,017	56,638

ที่มา Vietnam Economic Time, มีนาคม 2553

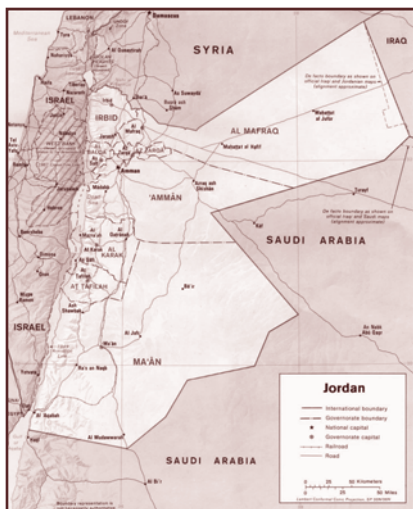
ที่กล่าวมานี้เป็นเรื่องเศรษฐกิจและข้อมูลล่าสุดเรื่องแรงงานของประเทศเวียดนาม ในโอกาสต่อไปจะกล่าวถึงการลงทุนของเวียดนามในต่างประเทศ วิธีการทำธุรกิจกับเวียดนาม ฯลฯ

จอร์แดน... ตลาดใหม่ที่น่าจับตามอง

ในภาวะที่หลายประเทศทั่วโลกโดยเฉพาะสหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นตลาดส่งออกหลักของไทยกำลังเผชิญกับวิกฤติเศรษฐกิจอยู่นั้น ผู้ส่งออกไทยจำเป็นต้องมองหาตลาดใหม่เพื่อมาทดแทนตลาดเดิม ซึ่งหนึ่งในตลาดใหม่ที่กำลังได้รับความสนใจอยู่ในขณะนี้คือ ตะวันออกกลาง เนื่องจากเป็นภูมิภาคที่อุดมไปด้วยทรัพยากรทั้งแรงงาน พลังงาน สินแร่ และวัตถุดิบ

ในบรรดาประเทศต่างๆ ในภูมิภาคตะวันออกกลาง จอร์แดนจัดเป็นประเทศที่มีการเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุนอย่างโดดเด่น จอร์แดนในวันนี้จึงมิใช่เป็นเพียงดินแดนแห่งสันติภาพหรือแหล่งอารยธรรมของอาณาจักรโรมันอันยิ่งใหญ่เมื่อกว่า 2,000 ปีมาแล้ว แต่ยังเป็นตลาดใหม่ที่มีศักยภาพสูงทั้งในด้านการค้าและการลงทุน ที่ผู้ประกอบการไทยไม่ควรมองข้าม

ทำความรู้จักกับจอร์แดน

จอร์แดนเป็นประเทศเล็กประกอบด้วยประชากรเพียง 6.2 ล้านคน และเป็น

ประเทศที่ขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติ พื้นที่ 2 ใน 3 เป็นทะเลทราย ไม่มีแหล่งน้ำจืดและน้ำมัน จอร์แดนต้องนำเข้าพลังงานถึงร้อยละ 96 ของการใช้พลังงานภายในประเทศ โดยนำเข้าน้ำมันจากซาอุดีอาระเบีย และนำเข้ากระแสไฟฟ้าจากอียิปต์ อย่างไรก็ตาม จอร์แดนมีแหล่งแร่โปแตสเซียม ฟอสเฟต หินน้ำมัน และยูเรเนียม รัฐบาลจึงสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนจากหินน้ำมัน พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม และพลังงานนิวเคลียร์ เพื่อลดการพึ่งพาการนำเข้า

ด้วยเหตุที่จอร์แดนขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติ รายได้หลักของจอร์แดนจึงมาจากภาคบริการในสาขาต่างๆ อาทิ การธนาคารและการประกันภัย คมนาคม และการท่องเที่ยว คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 85 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ในขณะที่ภาคอุตสาหกรรมคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 11 และภาคเกษตรกรรมคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 4

สินค้าส่งออกที่สำคัญของจอร์แดน ได้แก่ โปแตสเซียม ฟอสเฟต เสื้อผ้า และเวชภัณฑ์ ส่วนสินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ น้ำมันดิบ เครื่องจักร อุปกรณ์ขนส่ง และอาหาร ประเทศคู่ค้าที่สำคัญ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ซาอุดีอาระเบีย อิรัก จีน อินเดีย และเยอรมนี

ในด้านนโยบายต่างประเทศ จอร์แดนดำเนินนโยบายส่งเสริมแนวทางอิสลามสายกลาง ในลักษณะที่เป็นมิตรกับทุก

รายได้หลักของจอร์แดน
มาจากภาคบริการ
ในสาขาต่างๆ อาทิ
การธนาคารและการประกันภัย
คมนาคม และการท่องเที่ยว

ประเทศและเน้นหลักการไม่ใช้กำลังในการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ นอกจากนี้ จอร์แดนยังให้ความสำคัญกับการดำเนินความพยายามแสวงหาสันติภาพในภูมิภาคตะวันออกกลาง

การที่จอร์แดนตั้งอยู่ศูนย์กลางของภูมิภาค ท่ามกลางความขัดแย้งสำคัญต่างๆ และเป็นประเทศหน้าด่านรับความขัดแย้งเนื่องจากมีพรมแดนติดกับอิรักและอิสราเอล ทำให้จอร์แดนมีความสำคัญทางยุทธศาสตร์ความมั่นคงในภูมิภาค ต่อชาติมหาอำนาจและชาติอาหรับ ซึ่งเป็นอำนาจต่อรองที่ทำให้จอร์แดน สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับทุกประเทศ และได้รับการสนับสนุนทั้งการเมืองและเศรษฐกิจจากนานาประเทศ

ความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจระหว่างไทยกับจอร์แดน

การค้าระหว่างไทยกับจอร์แดนยังมีปริมาณไม่มากนัก โดยไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้ามาโดยตลอด ทั้งนี้ จากสถิติของสำนักงานยุทธศาสตร์การพาณิชย์ของไทย ในปี 2552 การค้าระหว่างไทยกับจอร์แดนคิดเป็นมูลค่ารวม 218.16 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยไทยส่งออกไปจอร์แดนคิดเป็นมูลค่า 214.29 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในขณะที่ไทยนำเข้าจากจอร์แดน 3.87 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สินค้าส่งออกหลักของไทยไปจอร์แดน ได้แก่ รถยนต์และส่วนประกอบ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และอาหารทะเลแปรรูป ส่วนสินค้าที่ไทยนำเข้าจากจอร์แดนที่สำคัญ ได้แก่ ปุ๋ย ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 92 ของมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด

ในส่วนของการลงทุนระหว่างไทยกับจอร์แดนยังมีอยู่น้อยมากเช่นกัน จากสถิติของหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนของจอร์แดน (Jordan Investment Board) นับตั้งแต่ปี 2539 มีโครงการของไทยเข้าไปลงทุนยังจอร์แดน ในภาคอุตสาหกรรมคิดเป็นมูลค่า 350,000 เหรียญสหรัฐฯ ในขณะที่สถิติของบีโอไอ ยังไม่มีการลงทุนจากจอร์แดนในไทย

สำหรับการจัดทำความตกลงด้านการลงทุนระหว่างไทยกับจอร์แดนนั้น ไทยได้มีการลงนามความตกลงเพื่อการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนกับจอร์แดนแล้ว เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2548 ซึ่งความตกลงดังกล่าวมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2550

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในจอร์แดน

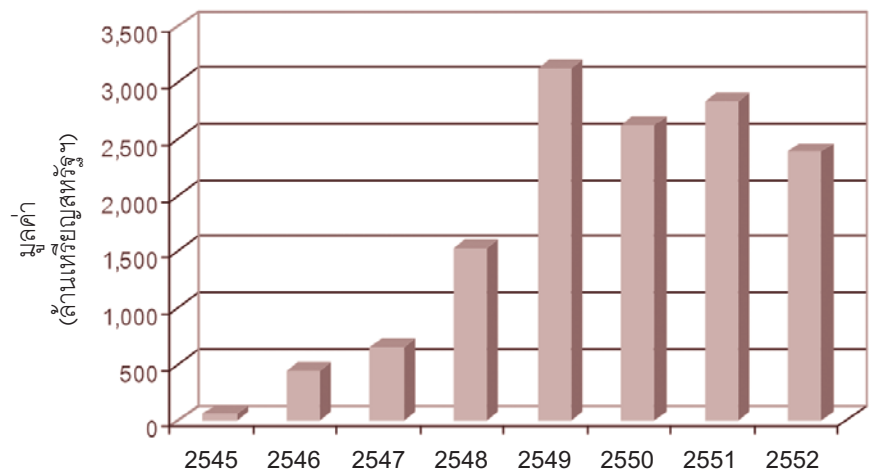
ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา รัฐบาลจอร์แดนมีนโยบายเปิดเสรีการลงทุนเพิ่มมากขึ้น เพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ โดยได้มีการผ่อนปรนกฎเกณฑ์ ข้อบังคับสำหรับการลงทุนจากต่างประเทศ ความพยายามดังกล่าวดำเนินไปพร้อมๆ กับการพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐานให้เอื้อต่อการลงทุน โดยรัฐบาลจอร์แดนมุ่งหวังที่จะพัฒนาประเทศ ไปสู่ความเป็นศูนย์กลางด้านการค้าและการลงทุนของภูมิภาค

รัฐบาลจอร์แดนมีนโยบายเปิดเสรีการลงทุนเพิ่มมากขึ้น เพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ มุ่งหวังที่จะพัฒนาประเทศไปสู่ความเป็นศูนย์กลางด้านการค้าและการลงทุนของภูมิภาค

รายงานการลงทุนโลกประจำปี 2551 (World Investment Report 2008) ซึ่งจัดทำโดย UNCTAD ได้เผยแพร่ผลการจัดอันดับความสามารถ ในการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ วัดจากดัชนีศักยภาพและความสามารถในการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Inward FDI Performance and Potential Index) พบว่าจอร์แดนอยู่ในอันดับที่ 6 จาก 141 ประเทศ ผลการจัดอันดับดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จของจอร์แดน ในการปฏิรูปกฎระเบียบและนโยบายส่งเสริมการลงทุนในระดับหนึ่ง

สถิติการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ของการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (UNCTAD) แสดงให้

เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในจอร์แดน

ที่มา : UNCTAD

เห็นถึงมูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ในจอร์แดนที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะ ในปี 2549 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ได้ขยายตัวอย่างเห็นได้ชัด

อย่างไรก็ดี ผลพวงของวิกฤติเศรษฐกิจโลกในระหว่างปี 2551-2552 ทำให้มูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในจอร์แดน ในปี 2552 ปรับตัวลงเล็กน้อย สำหรับประเทศที่ลงทุนหลักของจอร์แดน ได้แก่ กลุ่มประเทศในอ่าวอาหรับ และสหรัฐอเมริกา

ปัจจัยที่สนับสนุนให้จอร์แดน เป็นแหล่งรองรับการลงทุน ที่มีศักยภาพ

จอร์แดนเป็นหนึ่งในประเทศที่มีศักยภาพ ในการรองรับการลงทุนจากไทย เพราะนอกจากจอร์แดนจะมีนโยบายการลงทุนที่เปิดกว้างและโปร่งใสแล้ว ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศยังมีการศึกษา โดยจอร์แดนมีอัตราการรู้หนังสือสูงถึงร้อยละ 92 (จึงเป็นที่น่าสังเกตว่า ชาวจอร์แดนไม่นิยมทำงานที่ต้องใช้แรงงานอาทิ การก่อสร้าง ส่งผลให้มีการจ้างแรงงานต่างชาติโดยเฉพาะจากอียิปต์เข้ามาทำงานในจอร์แดนเป็นจำนวนมาก)

จอร์แดนเป็นประตูการค้า และการลงทุนที่สำคัญ ซึ่งภาคเอกชนไทยสามารถใช้ประโยชน์จากความตกลงนี้

นอกจากนี้ จอร์แดนยังเป็นประเทศที่มีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมากที่สุดประเทศหนึ่งในตะวันออกกลาง ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการให้ความสำคัญกับการปฏิรูปเศรษฐกิจของประเทศ สะท้อนได้จากการผ่านกฎหมายแปรรูปรัฐวิสาหกิจ การเปิดเสรีการค้า ตลอดจนการปฏิรูปนโยบายการคลัง

วารสารส่งเสริมการลงทุน

ความได้เปรียบของจอร์แดน อยู่ที่การมีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ ซึ่งมีชายแดนติดต่อระหว่าง 3 ทวีป กล่าวคือ แอฟริกา ตะวันออกกลาง และยุโรป อีกทั้งจอร์แดนได้ลงนามความตกลงการค้าเสรี (FTA) กับนานาประเทศ อาทิ สหรัฐฯ สหภาพยุโรป แคนาดา ตุรกี สิงคโปร์ และประเทศในอ่าวอาหรับ ส่งผลให้จอร์แดนเป็นประตูการค้าและการลงทุนที่สำคัญไปสู่ประเทศต่างๆ ในหลายภูมิภาค ซึ่งภาคเอกชนไทยสามารถใช้ประโยชน์จากความตกลงเหล่านี้ โดยการเข้าไปตั้งฐานการผลิตสินค้าในจอร์แดนเพื่อส่งออกสินค้าไปยังประเทศต่างๆ ได้

โอกาสการลงทุนของ ผู้ประกอบการไทยในจอร์แดน

อุตสาหกรรมที่ผู้ประกอบการไทยมีช่องทางเข้าไปลงทุนในจอร์แดน ได้แก่

- อุตสาหกรรมบริการให้บริการด้านการท่องเที่ยว จอร์แดนมีโบราณสถานและสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลกหลายแห่ง อาทิ เพตรา ซึ่งได้รับยกย่องให้เป็น 1 ใน 7 สิ่งมหัศจรรย์ของโลกในยุคปัจจุบัน โดยรายได้จากภาคการท่องเที่ยวคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 13.8 ของ GDP

รัฐบาลจอร์แดนจึงมีนโยบายมุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยวเป็นหลัก ซึ่งรัฐบาลจอร์แดนเองได้เล็งเห็นศักยภาพในการให้บริการด้านการท่องเที่ยวของไทย จึงพยายามส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยเข้าไปลงทุนในจอร์แดน อาทิ กิจการโรงแรม ร้านอาหารไทย และสปา โดยอาจเป็นในรูปแบบของการร่วมทุนกับนักลงทุนท้องถิ่น ปัจจุบันมีผู้ประกอบการไทยเข้าไปลงทุนทำ

ธุรกิจสปาในจอร์แดนแล้ว 2 ราย ได้แก่ Anantara และ Six Senses Spa และมีผู้ประกอบการไทยทำธุรกิจร้านอาหารไทย 1 ราย

- อุตสาหกรรมก่อสร้าง ปัจจุบันจอร์แดนมีโครงการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งและโครงสร้างพื้นฐานมูลค่าถึง 1 ล้านล้านเหรียญสหรัฐฯ นอกจากนี้ ยังมีการคาดการณ์ว่าภายในระยะเวลา 5 ปี อุตสาหกรรมก่อสร้างของจอร์แดนจะมีอัตราการขยายตัวกว่าร้อยละ 20 ต่อปี ปัจจัยดังกล่าวเมื่อประกอบกับการที่จอร์แดนมีวัตถุดิบที่ใช้ในอุตสาหกรรมก่อสร้าง

เป็นจำนวนมาก จึงนับเป็นอีกหนึ่ง
อุตสาหกรรมที่ผู้ประกอบการไทย
ไม่ควรมองข้าม

- อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
ผู้ประกอบการไทยสามารถเข้าไป
ลงทุนทำธุรกิจผลิตผ้าฝ้ายในจอร์แดน
โดยนำเข้าวัตถุดิบขั้นต้นจากไทย
หรือจากประเทศใกล้เคียง เพื่อ
ผลิตเป็นผ้าฝ้ายและเครื่องนุ่งห่ม
ส่งไปขายในสหรัฐฯ เพื่อใช้ประโยชน์
จากสิทธิพิเศษที่จอร์แดนได้รับ

ภายใต้ความตกลง Qualifying
Industrial Zone (QIZ)* หรือส่งไป
ขายในประเทศในอ่าวอาหรับ
เนื่องจากประเทศเหล่านี้มีความ
ต้องการสินค้าประเภทเครื่องนุ่งห่ม
สูงมาก และยังมีการผลิตได้ไม่
เพียงพอกับความต้องการในประเทศ
ต้องพึ่งพาการนำเข้าอยู่มาก

- อุตสาหกรรมเหมืองแร่ รัฐบาล
จอร์แดนพยายามลดการพึ่งพา
การนำเข้าน้ำมันและกระแสไฟฟ้า

จากต่างประเทศ โดยหันมาใช้
พลังงานภายในประเทศ อาทิ
พลังงานทดแทนจากหินน้ำมัน
และพลังงานนิวเคลียร์ และ
เนื่องจากจอร์แดนมีแหล่งแร่
ยูเรเนียม หินน้ำมัน และไฮโดร-
คาร์บอนสำรองอยู่จำนวนมาก จึง
เป็นโอกาสสำหรับผู้ประกอบการ
ไทยที่จะเข้าไปสำรวจแหล่งแร่
เหล่านี้ เพื่อสกัดออกมาใช้เป็น
พลังงาน

จอร์แดนมีแหล่ง
แร่ยูเรเนียม หินน้ำมัน
และไฮโดรคาร์บอน
สำรองอยู่จำนวนมาก
จึงเป็นโอกาสสำหรับ
ผู้ประกอบการจะเข้าไป
สำรวจแหล่งแร่เหล่านี้

- อุตสาหกรรมเกษตร ผู้ประกอบการ
ไทยมีศักยภาพที่จะเข้าไปลงทุน
ทำธุรกิจการเกษตรในลักษณะของ
การแปรรูปวัตถุดิบในจอร์แดน อาทิ
เนื้อแปรรูป และผลิตภัณฑ์จาก
มันสำปะหลัง โดยไทยสามารถใช้
จอร์แดนเป็นฐานในการส่งออก
สินค้าไปยังประเทศในแถบ
ตะวันออกกลางได้ ซึ่งนับเป็นการ
ขยายตลาดของไทยจากเดิมที่มุ่ง
ไปที่ประเทศในกลุ่มอาเซียน
ญี่ปุ่น และสหรัฐฯ เป็นหลัก

* เขตส่งเสริมอุตสาหกรรม (QIZ) เป็นความริเริ่มของสหรัฐฯ เพื่อเสริมสร้างกระบวนการสันติภาพในตะวันออกกลาง เขตอุตสาหกรรมตามความ
ตกลงนี้ ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมในจอร์แดน (10 แห่ง) และในอิสราเอล ซึ่งสหรัฐฯ จะนำเข้าสินค้าที่ผลิตในนิคมอุตสาหกรรมเหล่านี้ โดยไม่เก็บ
อากรขาเข้าศุลกากรและไม่จำกัดปริมาณการนำเข้า แต่ทั้งนี้ สินค้านั้นจะต้องมีมูลค่าเพิ่มในอิสราเอลและจอร์แดนรวมกันไม่ต่ำกว่าร้อยละ 35
และมูลค่าเพิ่มในอิสราเอลไม่ต่ำกว่าร้อยละ 8

หน่วยงานในการติดต่อสอบถามข้อมูลการลงทุนในจอร์แดน

Thailand Board of Investment (BOI)

Tel: 0 2553 8258

www.boi.go.th

Aqaba Special Economic
Zone Authority

Tel: +962-3-203-0300

www.aqabazone.com

Royal Thai Embassy

Tel: +962-6-592-3300

+962-6-592-1964

Email: thaiamm@mfa.go.th

Jordan Investment Board
(JIB)

Tel: +962-6-560-8400

www.jordaninvestment.com

Honorary Consulate of

Hashemite Kingdom of Jordan

Bangkok

Honorary Consulate of
Hashemite Kingdom of Jordan

Tel: 0 2391 7142

www.jordanbkk.com

غرفة تجارة الأردن
Jordan Chamber of Commerce

Jordan Chamber of
Commerce (JOCC)

Tel: +962-6-566-5492

www.jocc.org.jo

จีน และนโยบาย

ส่งเสริมการลงทุนโดยตรง

“ในวิกฤติย่อมมีโอกาส” วิกฤติเศรษฐกิจโลกในปี 2551 ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอำนาจเศรษฐกิจ โดยเปิดโอกาสให้ภูมิภาคเอเชียเข้ามามีบทบาทในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจโลกและเป็นที่จับตามองมากขึ้น ในขณะที่ประเทศมหาอำนาจ

ทางเศรษฐกิจถดถอยอย่างสหรัฐฯ และยุโรป ต้องฟื้นฟูเศรษฐกิจในประเทศที่ยังคงอยู่ในสภาวะที่เปราะบาง แม้จะเริ่มมีสัญญาณที่ดีขึ้นบ้างแล้ว จนกลายเป็นที่มาของวาทะที่ว่า “ในที่สุดวันที่พระอาทิตย์ขึ้นทางตะวันออกก็มาถึง”

ประเทศเอเชียดาวเด่นในขณะนี้เห็นจะหนีไม่พ้นจีน มังกรที่ตื่นจากการหลับไหลอันยาวนาน จีนได้ดำเนินนโยบายการปฏิรูปและเปิดประเทศมาตั้งแต่ปี 2521 และเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลกลำดับที่ 143 ในปี 2544 แทบไม่น่าเชื่อว่าภายในเวลาไม่ถึง 35 ปี ประเทศจีนจะกลายเป็นหนึ่งในมหาอำนาจทางเศรษฐกิจโลก โดยเป็นผู้ส่งออกอันดับ 1 ของโลก และเป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับที่ 2 ของโลกรองจากสหรัฐฯ

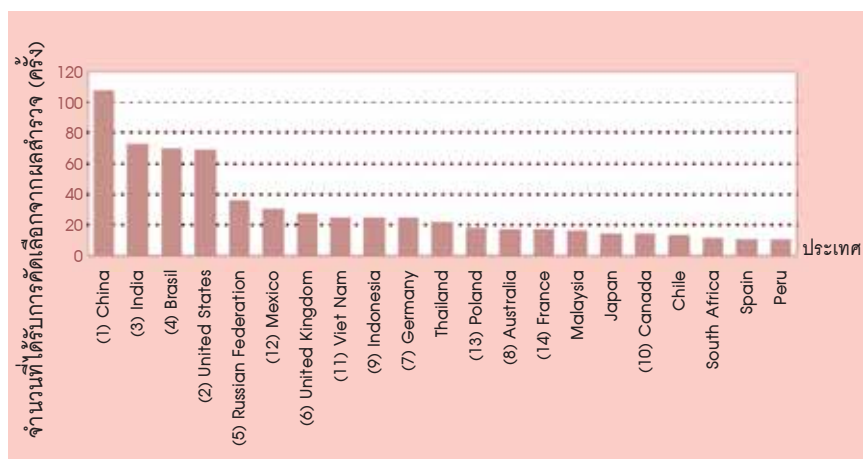

การลงทุนจากต่างประเทศในจีน

กองทุนการเงินระหว่างประเทศ คาดการณ์ว่า เศรษฐกิจจีนจะขยายตัวสูงอย่างต่อเนื่อง โดยในปีนี้เป็นเศรษฐกิจจีนจะขยายตัวร้อยละ 10.5 ประกอบกับจำนวนประชากร 1.3 พันล้านคน ทำให้จีนกลายเป็น

ประเทศที่นักลงทุนต่างชาติ ให้ความสนใจมาลงทุนอย่างมาก จากการสำรวจแนวโน้มการลงทุนโลกระหว่างปี 2553-2555 ของอังก์คัต บริษัทข้ามชาติมองว่าจีนเป็นประเทศที่น่าลงทุนมากที่สุดตามด้วยอินเดีย และบราซิล (ไทยอยู่ในอันดับที่ 11)

ผลสำรวจความน่าสนใจในการลงทุนของประเทศต่างๆ ในช่วงปี 2553-2555

ที่มา : UNCTAD World Investment Prospects 2010-2012

: ตัวเลขในวงเล็บ เป็นผลสำรวจในช่วงปีก่อนหน้า

ในปี 2552 จีนเป็นแหล่งรองรับการลงทุนอันดับที่ 2 ของโลกรองจากสหรัฐฯ มีเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมูลค่า 95,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ จนถึงเดือนกรกฎาคม 2553 มีบริษัทต่างชาติมาตั้ง

ในประเทศจีนแล้วทั้งสิ้น 698,000 ราย ซึ่งมีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วรวม 1.05 ล้านล้านเหรียญสหรัฐฯ ปัจจุบันการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในจีน ก่อให้เกิดเงินได้จากภาษีที่เรียกเก็บในอัตราร้อยละ 22

วารสารส่งเสริมการลงทุน

จากการสำรวจแนวโน้มการลงทุนโลก ระหว่างปี 2553-2555 บริษัทข้ามชาติมองว่าจีนเป็นประเทศที่น่าลงทุนมากที่สุดตามด้วยอินเดีย และบราซิล

มูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมร้อยละ 28 การค้าต่างประเทศร้อยละ 55 การนำเข้าเทคโนโลยีร้อยละ 50 และการจ้างงาน 45 ล้านคน

เป็นที่น่าสังเกตว่ากลยุทธ์การชักจูงการลงทุนจากต่างประเทศของจีนในขณะนี้ไม่ได้มุ่งแต่เฉพาะอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเป็นหลักเท่านั้น แต่ยังเริ่มดึงดูดการลงทุนในอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูง เช่น เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) เทคโนโลยีพลังงานและสิ่งแวดล้อม (Energy and Environment Technology) การผลิตที่ทันสมัย (Advance Manufacturing) การวิจัยและพัฒนา (R&D Services) การศึกษาและฝึกอบรม (Education and Training) และบริการเพื่อสุขภาพ (Health and Wellness)

ทั้งนี้ เพื่อแก้ไขจุดอ่อนของจีน ในเรื่องการบริหารจัดการประสิทธิภาพในการดำเนินโครงการ และโครงสร้างพื้นฐานรัฐบาลจีนจึงได้ริเริ่มโครงการความร่วมมือกับสิงคโปร์ เพื่อสร้างนิคมอุตสาหกรรมที่นำความเชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการและประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจของสิงคโปร์ มาผนวกกับที่ดินอันกว้างใหญ่ไพศาลและแรงงานจำนวนมากของจีน เพื่อดึงดูดให้นักลงทุนต่างชาติมีความเชื่อมั่นที่จะมาลงทุนในอุตสาหกรรมเทคโนโลยีและมูลค่าเพิ่มสูงมากขึ้น

ตัวอย่างของโครงการความร่วมมือดังกล่าว อาทิ China - Singapore Suzhou Industrial Park ที่ร่วมลงทุนระหว่างรัฐบาลจีนกับสิงคโปร์ตั้งแต่ปี 2537 Sino-Singapore Tianjin Eco-City ซึ่งประกอบด้วยนิคมอุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจ-นิเวศน์ที่เมืองเทียนจิน และ Sino-Singapore Guangzhou Knowledge City ซึ่งเป็นนิคมอุตสาหกรรมฐานความรู้ตั้งอยู่ที่กว่างโจว

จีนคงต้องใช้ความพยายามอย่างยิ่งยวด เพื่อพัฒนาการคุ้มครองสิทธิบัตร ลิขสิทธิ์ และทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อลบภาพลักษณ์เรื่องการละเมิดลิขสิทธิ์

อย่างไรก็ตาม จีนคงต้องใช้ความพยายามอย่างยิ่งยวด เพื่อพัฒนาการคุ้มครองสิทธิบัตร ลิขสิทธิ์ และทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อลบภาพลักษณ์เรื่องการละเมิดลิขสิทธิ์และเครื่องหมายการค้า ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้บริษัทต่างชาติอีกจำนวนมาก ยังไม่กล้าจะมาลงทุนในประเทศจีน

สิทธิประโยชน์การลงทุนในประเทศจีน

ประเทศจีนได้มีการกำหนดนโยบายให้สิทธิประโยชน์แก่นักลงทุนต่างชาติเมื่อครั้งเปิดประเทศชักชวนให้ต่างประเทศเข้ามาลงทุนตั้งแต่ปี 2522 โดยให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 2 ปี หลังจากนั้นลดหย่อนอีกหนึ่งอีก 3 ปี และแต่ละท้องถิ่นยังสามารถพิจารณาให้สิทธิพิเศษเพิ่มเติมได้ เช่น การยกเว้นภาษีท้องถิ่นให้เช่าที่ดินในราคาต่ำ เป็นต้น

สิทธิประโยชน์การลงทุนของสาธารณรัฐประชาชนจีน

อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล	ร้อยละ 25 สำหรับบริษัททั่วไป (ตั้งแต่ 1 มกราคม 2551 รัฐบาลจีนบังคับใช้อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่ากันสำหรับบริษัทจีนและบริษัทต่างชาติที่ประกอบการในจีน)
	ร้อยละ 15 สำหรับบริษัทที่ลงทุนในกิจการที่ใช้เทคโนโลยีสูง
	ร้อยละ 20 สำหรับธุรกิจขนาดเล็ก (พนักงานไม่เกิน 100 คน สินทรัพย์ไม่เกิน 30 ล้านหยวน และจ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคลไม่เกิน 300,000 หยวนต่อปี)
สิทธิประโยชน์ยกเว้นอากรขาเข้าและภาษีมูลค่าเพิ่มเครื่องจักร	ประเภทกิจการที่รัฐบาลจีนสนับสนุน จะได้รับยกเว้นอากรขาเข้าและภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับเครื่องจักรตลอดระยะเวลาที่โครงการยังดำเนินการอยู่ และสามารถนำเครื่องจักรใหม่มาทดแทนเครื่องจักรเก่าได้
อื่นๆ	ในพื้นที่ภาคตะวันตกและภาคกลาง และพื้นที่ด้อยพัฒนา สิทธิประโยชน์และเงื่อนไขที่เกี่ยวกับการลงทุนอาจยืดหยุ่นได้แล้วแต่กรณี

การลงทุนด้านอุตสาหกรรมในประเทศจีน หากเป็นการลงทุนในอุตสาหกรรมทั่วไป นอกจากสิทธิในการถือหุ้นข้างมาก หรือทั้งสิ้นในกิจการของชาวต่างชาติแล้ว นักลงทุนจะไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อื่น และต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของจีนอย่างเข้มงวด เช่น ข้อจำกัดการใช้ที่ดินและเรื่องผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เป็นต้น หากเป็นอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม อาจถูกปฏิเสธการลงทุนไม่ว่าจะเป็นวิสาหกิจจีน หรือเป็นบริษัทที่ลงทุนจากต่างประเทศ

นโยบายดังกล่าวได้มีการปรับเปลี่ยนตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2551 โดยยกเลิกสิทธิประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยให้เก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 25 เท่ากันทั้งวิสาหกิจจีนและบริษัทต่างชาติในจีน ยกเลิกระบบการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น หลังจากปรับเปลี่ยนนโยบาย กิจการที่ใช้เทคโนโลยีสูงและกิจการที่เงินต้องการดึงดูดให้เข้ามาลงทุน จะได้รับสิทธิประโยชน์ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลโดยเสียภาษีในอัตรากึ่งพิเศษร้อยละ 15 จากอัตรากปกติร้อยละ 25

โอกาสการลงทุนของนักลงทุนไทย

ธุรกิจบริการ เป็นช่องว่างของตลาดจีน เนื่องจากเป็นสาขาที่จีนยังพัฒนาไม่มากนัก รัฐบาลจีนต้องการเพิ่มสัดส่วนการบริการในผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ โดยอนุญาตให้นักลงทุนต่างชาติสามารถจะถือหุ้นข้างมาก หรือถือหุ้นทั้งสิ้นในการลงทุนด้านการบริการได้ ยกเว้นกิจการที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของประเทศ เช่น กิจการสื่อสาร จึงเป็นโอกาสดีที่คนไทยซึ่งมีความเชี่ยวชาญในธุรกิจบริการ จะเข้าไปลงทุนเปิดร้าน

ธุรกิจบริการเป็นช่องว่างของตลาดจีน
เนื่องจากเป็นสาขาที่จีนยังไม่พัฒนามากนัก
รัฐบาลจีนอนุญาตให้นักลงทุนต่างชาติ
สามารถจะถือหุ้นข้างมากหรือถือหุ้นทั้งกันได้

อาหาร สปา โรงแรม ห้างสรรพสินค้า หรือ
การออกแบบภายในอาคาร เป็นต้น

ปัจจุบัน มีบริษัทไทยรายใหญ่ที่เข้าไป
ลงทุนในสาขาธุรกิจบริการแล้ว เช่น เครือ
เจริญโภคภัณฑ์ ซึ่งดำเนินธุรกิจค้าปลีก
Lotus Supermarket และห้าง Super Brand
Mall เครือเซ็นทรัล เปิดห้างสรรพสินค้า
เซ็นทรัล ที่เมืองหางโจว และสปา ที่นคร
เซี่ยงไฮ้ เป็นต้น

การลงทุนในต่างประเทศ บทบาทใหม่ของจีนในเวทีโลก

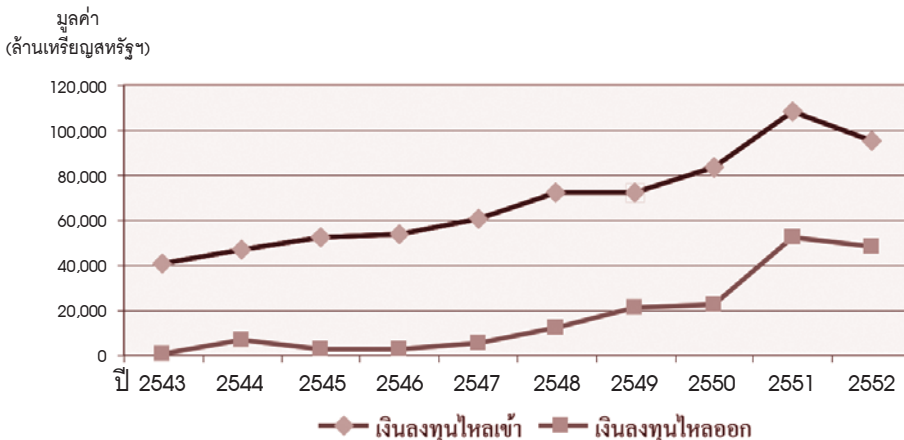
ขณะที่ต่างชาติเข้ามาลงทุนในจีนเพิ่มขึ้น
อย่างต่อเนื่อง รัฐบาลจีนเองก็ผลักดันให้
บริษัทจีนออกไปลงทุนในต่างประเทศเช่นกัน
สรุปยอดจนถึงปี 2552 จีนได้จัดตั้งบริษัท
ในต่างประเทศแล้วจำนวน 13,000 ราย
ซึ่งมีสินทรัพย์รวมกันมากกว่า 1 ล้านล้าน
เหรียญสหรัฐฯ และได้ลงทุนใน 177 ประเทศ
รวมมูลค่า 2.46 แสนล้านเหรียญสหรัฐฯ

ในปี 2552 จีนลงทุนในต่างประเทศ
คิดเป็นมูลค่าประมาณ 48,000 ล้านดอลลาร์
สหรัฐฯ นับเป็นผู้ลงทุนรายใหญ่อันดับ 5
ของโลก รองจากสหรัฐฯ ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น
และเยอรมนี เป็นที่น่าสังเกตว่าในช่วง 2
ปีที่ผ่านมา สัดส่วนของการลงทุนโดยตรง
ของจีนในต่างประเทศเพิ่มสูงขึ้นมาก เมื่อ
เทียบกับปริมาณเงินลงทุนไหลเข้า โดยมี
มูลค่าเกือบครึ่งหนึ่งของมูลค่าเงินลงทุน
ไหลเข้า

ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากเหตุผล 3
ประการหลัก

ประการแรก คือ ภาวะเศรษฐกิจโลก
ชะลอตัว ส่งผลให้ประเทศที่พัฒนาแล้ว
ซึ่งเป็นผู้ลงทุนหลักเดิม เช่น สหรัฐฯ และ
ยุโรป ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจาก
วิกฤติการณ์การเงินโลก ชะลอการลงทุน
ในต่างประเทศส่งผลให้การลงทุนโดยตรง
ในประเทศจีนได้รับผลกระทบไปด้วย

สถิติการลงทุนโดยตรงของจีนในช่วง 10 ปี ที่ผ่านมา

ที่มา: องค์กร

วารสารส่งเสริมการลงทุน

ประการที่สอง คือ การที่เศรษฐกิจ
จีนเองไม่ได้รับผลกระทบรุนแรงและยังคง
ขยายตัวอย่างแข็งแกร่ง ภาคเอกชนมีกำลัง
และความเชื่อมั่นในการเดินทางขยายธุรกิจ
ไปต่างประเทศ

ประการสุดท้าย คือ นโยบายของ
รัฐบาลจีนที่ผลักดันให้เอกชนจีนไปลงทุน
ในต่างประเทศมากขึ้น

จีนและนโยบายก้าวออกไป “Going Global”

ประเทศจีนได้พัฒนาจนกลายเป็น
ประเทศที่มีความพร้อมด้านเงินทุนและ
เทคโนโลยี ที่จะก้าวออกไปแสวงหาความ
ร่วมมือทางเศรษฐกิจกับต่างประเทศ
ประกอบกับรัฐบาลจีนมีนโยบายที่จะ
สนับสนุนให้นักธุรกิจจีนออกไปลงทุนใน
ต่างประเทศ โดยรัฐบาลจีนได้ขึ้นนโยบาย
ก้าวออกไปเป็นเครื่องมือ เพื่อให้บรรลุ
วัตถุประสงค์ดังนี้

1. การมุ่งแสวงหาความมั่นคงทาง
พลังงานและทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อเป็น

รัฐบาลจีนมีนโยบาย ที่จะสนับสนุน ให้นักธุรกิจจีนออกไปลงทุน ในต่างประเทศ

ปัจจัยหลักในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

2. การขยายตลาดสินค้าและบริการไปสู่ตลาดต่างประเทศ

3. การกระจายความเสี่ยง หลีกเลี่ยงปัญหามาตรการกีดกันทางการค้าที่มีไม่ภาชี

4. การเข้าถึงเทคโนโลยีและระบบการบริหารจัดการที่มีมาตรฐานในระดับโลก

5. การเพิ่มขึ้นของทุนสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นปี 2552 ประเทศจีนมีทุนสำรองระหว่างประเทศมูลค่า 2.4 ล้านล้านเหรียญสหรัฐฯ มากเป็นอันดับหนึ่งของโลก

6. การเพิ่มจำนวนของบริษัทและรัฐวิสาหกิจของประเทศจีน ที่มีความพร้อมในการก้าวออกไป

ภายใต้นโยบายดังกล่าว เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2553 จีนได้ออกประกาศการสนับสนุนเงินทุนพิเศษสำหรับโครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีในต่างประเทศ ซึ่งได้รวมถึงกิจการดังนี้

1. การลงทุนในต่างประเทศที่ไม่ใช่การลงทุนด้านสถาบันการเงิน

2. ความร่วมมือกับต่างประเทศในด้านกิจการเกษตร ป่าไม้ ประมง และเหมืองแร่

3. การรับเหมาก่อสร้างในต่างประเทศ

4. การออกแบบและให้คำปรึกษาในต่างประเทศ

5. ความร่วมมือด้านแรงงานในต่างประเทศ

การสนับสนุนเงินทุนประกอบด้วย 2 รูปแบบหลัก

รูปแบบแรก เป็นการให้เงินอุดหนุนโดยตรง สำหรับค่าใช้จ่ายดังต่อไปนี้ จากรัฐบาลจีน

1. ค่าใช้จ่ายล่วงหน้า (ไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินทุนของฝ่ายจีนและไม่เกินร้อยละ 50 ของค่าใช้จ่ายล่วงหน้าทั้งหมด)

1.1 ค่าที่ปรึกษาด้านกฎหมาย เทคนิคและพาณิชย์

1.2 ค่าสำรวจ

1.3 ค่าจัดทำรายงานการศึกษาวิจัย ลักษณะความเป็นไปได้ของโครงการ และรายงานการประเมินความปลอดภัย

1.4 ค่าซื้อข้อมูล เช่น เอกสารกฎระเบียบและเอกสารประกอบการยื่นประมูล (ซองประกวดราคา) เป็นต้น

1.5 ค่าแปลข้อมูลต่างๆ เช่น เอกสาร กฎระเบียบและเอกสารประกอบการยื่นประมูล (ซองประกวดราคา) เป็นต้น

2. ค่าประกันการขนส่งทรัพย์สินจากกลับประเทศจีน

3. การประกันภัยอุบัติเหตุรายบุคคลตามนโยบายที่ก้าวออกไป

4. ค่าใช้จ่ายในการจัดการกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินในต่างประเทศ

5. ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิบัตรในศูนย์วิจัยและพัฒนาในต่างประเทศ

6. ค่าใช้จ่ายในการอบรมพนักงานที่ส่งไปทำงานในต่างประเทศ

ภายใต้มาตรการเงินทุนพิเศษด้านความร่วมมือทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีในต่างประเทศ รัฐบาลจีนจะให้เงินอุดหนุนไม่เกิน 30 ล้านดอลลาร์ต่อหนึ่งบริษัท

รูปแบบที่สอง ได้แก่ การสนับสนุนดอกเบี้ยเงินกู้

ในการกู้เงินสกุลเงินต่างประเทศ รัฐบาลจะสนับสนุนดอกเบี้ยเงินกู้ในอัตราไม่เกินร้อยละ 3 ของอัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารกำหนด เป็นระยะเวลา 3 ปี

โอกาสที่ไทยจะชักจูงให้จีนเข้ามาลงทุน

ภายใต้เศรษฐกิจจีนที่เฟื่องฟูและนโยบายรัฐบาลที่สนับสนุนการลงทุนจีนในต่างประเทศ นับเป็นโอกาสอันดีของไทยที่จะชักจูงให้จีนเข้ามาลงทุนในสาขาต่างๆ อาทิ

ภายใต้เศรษฐกิจจีนที่เฟื่องฟูและนโยบายรัฐบาลที่สนับสนุนการลงทุนจีนในต่างประเทศ นับเป็นโอกาสอันดีของไทยที่จะชักจูงให้จีนเข้ามาลงทุน

การแปรรูปผลิตผลการเกษตร ประเทศจีนมีการพัฒนาเทคโนโลยีการแปรรูปเกษตรอย่างต่อเนื่อง สามารถนำเทคโนโลยีมาผนวกกับวัตถุดิบทางการเกษตรที่อุดมสมบูรณ์ของไทย เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม เช่น การแปรรูปจากยางพาราไม่ว่าจะผลิตเป็นถุงมือยางที่จีนมีความต้องการจำนวนมาก หรือการผลิตยางรถยนต์ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายก้าวออกไปของจีน และนโยบายการสนับสนุนการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรของไทย

เครื่องจักรกล โดยเฉพาะเครื่องจักรการเกษตร ไทยนำเข้าเครื่องจักรกลทางการเกษตรจากจีนเป็นจำนวนมากในแต่ละปี เนื่องจากเครื่องจักรกลการเกษตรของจีนมีคุณภาพในเกณฑ์ที่ดีและราคาไม่แพงมากนัก เหมาะกับการเกษตรของไทย ดังนั้นน่าจะสามารถชักจูงให้เข้ามาลงทุนผลิตทดแทนการนำเข้าได้

พลังงานทดแทน จีนมีผลผลิตทางการเกษตรไม่เพียงพอต่อความต้องการที่จะนำไปผลิตเป็นเอทานอล เนื่องจากการผลิตแอลกอฮอล์ของจีนกว่าร้อยละ 80 ใช้วัตถุดิบจากข้าวโพด ดังนั้น ไทยซึ่งมีการปลูกมันสำปะหลังเป็นจำนวนมาก ก็สามารถนำส่วนที่เหลือจากการบริโภค มาผลิต

เอทานอลป้อนตลาดจีนได้แทนที่จะส่งออกมันเส้นไปประเทศจีน นอกจากนี้ จีนยังมีศักยภาพในการผลิตอุปกรณ์ผลิตพลังงานสะอาด เช่น พลังงานลม พลังงานน้ำ เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม การชักจูงการลงทุนจากจีน ไม่จำกัดเฉพาะอุตสาหกรรมที่ได้กล่าวมาข้างต้น แต่ยังมีอุตสาหกรรมต่อเนื่อง อุตสาหกรรมสนับสนุน และอุตสาหกรรมทั่วไปอีกจำนวนมากที่น่าเชิญชวนให้เข้ามาลงทุน ซึ่งไทยจะต้องพิจารณาว่าโครงการใด ที่จะเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับประเทศอย่างคุ้มค่า

โอกาสที่จะไปลงทุนยังจีน

จีนแสดงให้เห็นโลกตระหนักรแล้วว่า มีโอกาสการลงทุนที่หลากหลายรออยู่ หากนักธุรกิจไทยพิจารณาถึงกลุ่มธุรกิจอย่างรอบคอบ รู้จักใช้ประโยชน์จากข้อตกลงอาเซียน-จีน และเลือกโอกาสที่เหมาะสม เพื่อผนึกกำลังกับนักธุรกิจจีนไม่ว่าจะเป็นการลงทุนไทยในจีน หรือการลงทุนจีนในไทย ย่อมมีความได้เปรียบในการแข่งขันในตลาดในภูมิภาค ที่มีประชากรรวมกันเกือบ 2 พันล้านคน และสร้างความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจให้ทั้ง 2 ประเทศได้

เมฆาลัย

อีกแห่งที่น่าจับตา

วาระสารส่งเสริมการลงทุนเดือน มิถุนายน 2553 ผู้เขียนได้เขียนถึง รัฐอัสสัม ซึ่งเป็นรัฐใหญ่รัฐหนึ่งของสาธารณรัฐอินเดีย ที่ตั้งอยู่ในภาคอีสาน เพื่อให้เกิดความต่อเนื่อง ผู้เขียนจึงขอแนะนำเรื่องของรัฐเมฆาลัย รัฐเพื่อน้องอีกรัฐหนึ่งของอัสสัม มานำเสนอ

เมฆาลัย เมืองแห่งการศึกษา และทรัพยากรธรรมชาติ

รัฐเมฆาลัย หรือ Meghalaya เดิมเป็นส่วนหนึ่งของรัฐอัสสัม และได้แยกเป็นรัฐเมื่อวันที่ 21 มกราคม 2515 (ค.ศ. 1972) มีพื้นที่ 22,429 ตารางกิโลเมตร มีประชากร 2.4 ล้านคน มีหมู่บ้านทั้งสิ้นกว่า 5,782 หมู่บ้าน เมืองหลวงคือ เมืองซิลลอง (Shillong) ซึ่งอยู่ห่างจากเมืองกวาฮาตี (Guwahati) รัฐอัสสัมเพียง 120 กิโลเมตร

เท่านั้น ภาษาที่ใช้ส่วนใหญ่คือภาษา การ์สี (Khasi) และภาษา กาโร (Garo) แต่ในราชการใช้ภาษาอังกฤษ

เป็นที่ตั้งของวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงหลายแห่ง เช่น วิทยาลัยดอนบอสโก (ใหญ่กว่าโรงเรียนดอนบอสโก ในประเทศไทยมาก) มีนักศึกษาไทยและมาเลเซียศึกษาอยู่ในเมืองซิลลองมากกว่า 70 คน Sir C.V. Roman ได้สร้างบ้านพักและและท่าน Rabindranath Tagore ได้สร้างบ้านตากอากาศฤดูหนาวอยู่ในเมืองซิลลองแห่งนี้

การศึกษาของเมืองนี้มีมหาวิทยาลัยของรัฐ (North Eastern Hill University) 1 แห่ง มหาวิทยาลัยเอกชน 6 แห่ง วิทยาลัยต่างๆ อีก 18 แห่ง สถาบันโพลีเทคนิค 3 แห่ง สถาบันด้านการจัดการ 1 แห่ง สถาบันด้านแพชชั่น 1 แห่ง สถาบันด้านการโรงแรม 1 แห่ง และยังมีวิทยาลัยแพทยศาสตร์ด้วย

ในด้าน IT ทางรัฐเมฆาลัย ได้มีเป้าหมายที่จะเป็น IT Destination แห่งใหม่ เช่นเดียวกับ บังคาลอร์ และเซไน

ซึ่งน่าจะเป็นโอกาสดีในการแลกเปลี่ยนนักศึกษา โปรแกรมการพัฒนาการศึกษาของคณะต่างๆ การเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาไทย และความร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยของไทยด้วย ในด้านของ Information Technology หรือ IT ทางรัฐเมฆาลัยได้มีเป้าหมายที่จะเป็น IT Destination แห่งใหม่ เช่นเดียวกับ บังคาลอร์ และเซไน จึงได้มีการก่อตั้ง

Meghalaya Information Technology Society (MITS) และ Software Technology Park ขึ้น และส่งเสริมให้มีการศึกษาพัฒนาคนด้าน IT ในทุกระดับ คาดว่าจะมีนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาด้าน IT มากกว่า 2,000 คนในปี 2010 และมีแผน Roadshow ที่จะไปเชิญชวนบริษัทต่างๆ เช่น Genpact, Tatas (TCSI), Unisys, Infosys, Accenture, Honeywell, IBM ด้วย

นอกจากด้านการศึกษาที่กล่าวมาแล้ว รัฐเมฆาลัยยังมีพื้นที่ป่ากว่าร้อยละ 70 ของพื้นที่รัฐทั้งหมด มีฝนตกชุกที่สุดในโลกที่มีชื่อเสียงคือ เชอราปุญจี (Cherrapunjee) ทำให้มีความหลากหลายด้านชีวภาพ เช่น พืชสมุนไพรต่างๆ ดอกไม้ และผลไม้ นานาพันธุ์ เช่น ดอกหน้าวัว ดอกกุหลาบ สตรอเบอร์รี่ สับปะรด ส้ม มะม่วงหิมพานต์ ขมิ้น ขิง ฯลฯ เป็นต้น

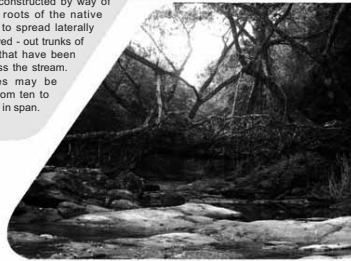
ด้านการท่องเที่ยว เนื่องจากมีพื้นที่ภูเขาและป่าไม้มาก จึงมีดำที่สวยงามมากกว่า 1,100 แห่ง เป็นรัฐที่มีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติมาก มีพืชไม้ดอกนานาชนิดที่มีชื่อเสียง เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่านานาชนิด มีชนเผ่าต่างๆ อาศัยอยู่ในพื้นที่จำนวนมาก จึงมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม แต่สิ่งที่ยังขาดแคลนคือ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น โรงแรม ถนนหนทาง เป็นต้น จึงเป็นโอกาสของนักลงทุนที่จะลงทุนในพื้นที่นี้

มีศักยภาพในการผลิตเพื่อการส่งออก

ด้านอุตสาหกรรม รัฐนี้มีปริมาณถ่านหินสำรองกว่า 560 ล้านตัน มีหินปูนสำรองมากกว่า 12,000 ล้านตัน ตลาดส่งออกสามารถส่งออกไปยังประเทศจีน เนปาล ภูฏาน และพม่า ซึ่งมีภูมิประเทศติดต่อกัน หรืออาจส่งออกมายังประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ ผ่านประเทศบังกลาเทศ ได้โดยสะดวก

วารสารส่งเสริมการลงทุน

Living root bridges found in Cherrapunjee and Nohist are rare examples of the bio-engineering feat. These bridges have been constructed by way of trailing the roots of the native rubber tree to spread laterally along hollowed - out trunks of betel palm that have been placed across the stream. The bridges may be anywhere from ten to thirty meters in span.

This is the most important festival of the Jaintias and is celebrated after the sowing is over. 'Khlam' means 'Plague or Pestilence' and 'Beh Dien' means to drive away with sticks. It is a very popular and colourful festival of the Jaintias where men only, young and old, take part in the dancing to the tune of drums and flute

ซึ่งการส่งออกด้านประเทศบังกลาเทศนั้น มีด่านเชื่อมต่อกัน 10 ด่านด้วยกัน ซึ่งรัฐเมฆาลัยได้จัดพื้นที่ตั้งนิคมอุตสาหกรรมและสวนอุตสาหกรรมส่งออกไว้ต้อนรับนักลงทุน คือ Export Promotion Industrial

Park (EPIP) ตั้งอยู่ห่างจากสนามบินนานาชาติ 30 กิโลเมตร ห่างสถานีรถไฟ 25 กิโลเมตร และห่างจากเมืองดาก้า (ประเทศบังกลาเทศ) 400 กิโลเมตร และยังให้สิทธิประโยชน์กับนักลงทุน คือ

1. ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล	10 ปี
2. ยกเว้นภาษีสรรพสามิต	10 ปี
3. เงินอุดหนุนการลงทุน	ร้อยละ 30 ของมูลค่าการลงทุน
4. เงินอุดหนุนดอกเบี้ยของทุนประกอบการ	ร้อยละ 3 เป็นเวลา 10 ปี
5. เงินอุดหนุนดอกเบี้ยสำหรับเงินทุนระยะยาว	ร้อยละ 4 เป็นเวลา 3 ปี
6. เงินอุดหนุนค่าประกันภัย	ร้อยละ 100 สำหรับปีแรก
7. เงินอุดหนุนค่าขนส่ง	ร้อยละ 90 สำหรับระยะทางที่เกินกว่า 452 กิโลเมตร จากสถานีรถไฟมายังโรงงาน
7.1 สำหรับวัตถุดิบ	ร้อยละ 50 จากโรงงานถึงสถานีรถไฟ
7.2 สำหรับสำหรับผลิตภัณฑ์	ร้อยละ 90 สำหรับระยะทางที่เกินกว่า 452 กิโลเมตร RS.4 ต่อกิโลเมตรต่อตัน สำหรับการขนส่งทางรถยนต์
8. เงินอุดหนุนในการเตรียมการศึกษา	ร้อยละ 90 ของค่าใช้จ่าย และการจัดทำรายงาน
9. เงินอุดหนุนการจ้างงานพื้นที่	ร้อยละ 30 ของการจ้างงานเป็นเวลา 3 ปี
10. เงินอุดหนุนค่ากระแสไฟฟ้า	ร้อยละ 20 ของค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม
11. อนุญาตให้ตั้งโรงงานผลิตกระแสไฟฟ้า ขนาดตั้งแต่ 60 เมกะวัตต์ ได้	ร้อยละ 30 สำหรับกระแสไฟฟ้า ไม่เกิน 2 เมกะวัตต์ เป็นเวลา 5 ปี ร้อยละ 25 สำหรับ กระแสไฟฟ้า ที่เกินกว่า 2 เมกะวัตต์ ค่าลากสายตั้งแต่ 33 กิโลโวลต์ หรือเกินกว่า
12. สิทธิประโยชน์เพิ่มเติม สำหรับการแปรรูปอาหาร	
13. ยกเว้นการติดอากร ในกรณีตั้งอยู่ใน East Khasi Hills District	
14. การอนุญาตให้ต่างชาติถือหุ้นได้ร้อยละ 100	

จึงเห็นว่าน่าจะเป็นโอกาสของ
นักธุรกิจหรือนักลงทุนไทย
ที่ไม่อาจมองผ่านไป ในเมื่อ
โอกาสได้มาถึงแล้ว

อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ
และคู่ทางการลงทุนสูง
สำหรับนักลงทุนไทย คือ
อุตสาหกรรมก่อสร้าง
และแปรรูปทางการเกษตร

อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและคู่ทาง
การลงทุนสูง สำหรับนักลงทุนไทยคือ

1. อุตสาหกรรมก่อสร้าง
2. อุตสาหกรรมแปรรูปทางการเกษตร
(โดยเฉพาะอาหาร)

3. อุตสาหกรรมบริการ (โดยเฉพาะ
ด้านการโรงแรม)

4. การบริการทางการศึกษา

ยินดีต้อนรับนักลงทุนไทย

ผู้เขียนได้มีโอกาสเข้าคารวะและร่วม
หารือกับมุขมนตรีรัฐเมฆาลัย และผู้ว่าการ
รัฐเมฆาลัย ณ เมืองซิลลอง ซึ่งให้การ
ต้อนรับอย่างอบอุ่น โดยเฉพาะเมื่อรู้ว่าเป็น
คนไทย ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารของสาธารณรัฐ
อินเดียทั้งสองท่านนี้ เป็นคนพื้นที่รัฐอัสสัม
ซึ่งอาจมีเชื้อสายมาจากชาวอาหม

ตำแหน่งมุขมนตรีรัฐ มีฐานะเทียบเท่า
กับรัฐมนตรีของรัฐนั้นๆ ซึ่งได้มาจากการ
เลือกตั้ง ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในรัฐนั้นๆ
ส่วนผู้ว่าการรัฐ เป็นผู้บริหารที่รัฐบาลกลาง
ของอินเดียส่งมา เพื่ออำนวยความสะดวก
และกำหนดแนวทางการปกครองของรัฐนั้นๆ
ให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

ผู้บริหารของรัฐทั้งสองท่านให้ความสำคัญ
สำคัญกับนักลงทุนไทย หากจะมาลงทุน
ในพื้นที่แห่งนี้ หรือแม้จะส่งสินค้ามาเพื่อ
การตลาดตลาดก็ยินดีให้การสนับสนุน
จึงเห็นว่าน่าจะเป็นโอกาสของนักธุรกิจหรือ
นักลงทุนไทยที่ไม่อาจมองผ่านไป ในเมื่อ
โอกาสได้มาถึงแล้ว

เปิดตำนานความยิ่งใหญ่ของงาน ปีโอไอแอฟร

ย้อนหลังไปเมื่อ 15 ปีก่อน ปีโอไอได้สร้างประวัติศาสตร์หน้าใหม่ให้กับการจัดงานแสดงสินค้าในประเทศไทย ด้วยการจัดงานแสดงและจำหน่ายสินค้าอุตสาหกรรมระดับนานาชาติ ครั้งใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ภายใต้ชื่อ “ปีโอไอแอฟร” ขึ้นเป็น

ครั้งแรกเมื่อปี 2538 และใน 5 ปีต่อมา ก็ได้จัดงานปีโอไอแอฟร เป็นครั้งที่ 2 เมื่อปี 2543 นับได้ว่างานปีโอไอแอฟรทั้งสองครั้ง เป็นจุดกำเนิดของตำนานแห่งความยิ่งใหญ่ของงานแอฟรในประเทศไทยที่เล่าขานกันมาจนถึงปัจจุบัน

ผลของการจัดงานแอฟรดังกล่าว นอกจากจะเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจ และสร้างความเชื่อมั่นต่อเศรษฐกิจไทยแล้ว ยังก่อให้เกิดความร่วมมือที่แน่นแฟ้นระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งยังเป็นการทำให้ผู้คนนับล้านที่มาเยี่ยมชมงานได้มีโอกาสศึกษา เรียนรู้เทคโนโลยี และนวัตกรรมของภาคอุตสาหกรรม ตลอดจนนิทรรศการของโครงการพระราชดำริ และหน่วยราชการต่างๆ รวมทั้งทำให้ “ปีโอไอ” เป็นที่รู้จักของทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศมากยิ่งขึ้นด้วย

นับได้ว่างานปีโอไอแอฟร ทั้งสองครั้ง เป็นจุดกำเนิดของตำนานแห่งความยิ่งใหญ่ของงานแอฟร ในประเทศไทย ที่เล่าขานกันมาจนถึงปัจจุบัน

งานก้าวไกล ไทยทำ หรือปีโอไอแอฟร' 95

งานปีโอไอแอฟรได้ถูกจัดขึ้นเป็นครั้งแรก ระหว่างวันที่ 17 - 28 กุมภาพันธ์ 2538 ที่บริเวณนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี ภายใต้ชื่องาน “ก้าวไกล ไทยทำ 2538” โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พร้อมด้วยสมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จพระราชดำเนินมาเป็นองค์ประธานในพิธีเปิดงานเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2538

การจัดงานปีโอไอแอฟริครั้งแรกนี้ มีวัตถุประสงค์หลัก 3 ประการ คือ

ประการแรก เพื่อเฉลิมฉลองในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงครองสิริราชสมบัติครบ 50 ปี (กาญจนาภิเษก)

ประการที่สอง เพื่อแสดงศักยภาพของภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งแสดงผลประโยชน์ที่เป็นรูปธรรมของการส่งเสริมการลงทุนมาตลอด 30 ปี ที่มีต่อเศรษฐกิจและสังคมไทย

ประการที่สาม เพื่อเร่งรัดการลงทุนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกหรือ Eastern Seaboard ซึ่งเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมใหม่ของประเทศไทยในขณะนั้น

การจัดงานในครั้งแรกประสบความสำเร็จเกินคาด มีประชาชนเข้าชมงานเกือบ 2 ล้านคน

แม้ว่าจะเป็นการจัดงานครั้งแรก แต่ก็ได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากทั้งหน่วยงานราชการ องค์กรต่างประเทศ และบริษัททั้งที่ ได้รับและไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน โดยมีบริษัทเอกชนเข้าร่วมแสดงและจำหน่ายสินค้าในงานมากถึง 344 บริษัท แบ่งออกเป็นอาคารนิทรรศการกลางแจ้งทั้งหมด 57 หลัง (Pavilion) และเป็นพื้นที่ภายในอาคารขนาดใหญ่อีก 5 หลัง บนพื้นที่รวมทั้งสิ้น 112,000 ตารางเมตร

บริษัทต่างๆ ตั้งใจนำเทคโนโลยีที่ล้ำสมัยมาจัดแสดงกันอย่างคึกคัก ทำให้ประชาชนที่เข้าชมงานตื่นตาตื่นใจ ได้รับทั้งความรู้และความบันเทิงไปอย่างเต็มอิ่ม โดยอาคารนิทรรศการที่ได้รับความนิยมมากที่สุดคือ อาคารของบริษัท โซนี่ ซึ่งได้ทุ่มเงินกว่า 50 ล้านบาท ตกแต่งอาคารและจัดการแสดงที่น่าตื่นเต้น “ผจญภัยใต้ทะเลลึก 20,000 ไมล์แบบเสมือนจริง หรือ Marine Adventure” ด้วยเทคโนโลยีแสงสี เสียง และภาพที่ใหม่ล่าสุดของโซนี่ ทำให้คนทุกเพศทุกวัยต้องมาเข้าคิวชมงานยาวหลายร้อยเมตร

สำหรับอาคารอื่นๆ ที่ได้รับความนิยมไม่แพ้กัน เช่น อาคารของเครือเจริญโภคภัณฑ์ ซึ่งจัดแสดงผลงานภายใต้แนวคิด “Technology for Living” นอกจากนี้ ยังมีอาคารรูปทรงพีระมิดของบริษัท ไทชิบาที่นำเสนอวิวัฒนาการของโทรทัศน์และแนะนำ HDTV รุ่นล่าสุด อาคารทรงงานบินของบริษัท มินิแบ ที่จัดแสดงเทคโนโลยีของผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ อาคารของค่ายรถยนต์ต่างๆ ซึ่งจัดแสดงรถรุ่นล่าสุดและรถแห่งอนาคตที่เน้นการประหยัดพลังงานและรักษาสิ่งแวดล้อม และการแสดงเพชรที่ใหญ่ที่สุดในโลกขนาด 545 กะรัต โดยบริษัทเดอเบียร์ส เป็นต้น

การจัดงานในครั้งแรกประสบความสำเร็จเกินคาด มีประชาชนหลังไหลเข้าชมงานเกือบ 2 ล้านคน หรือเฉลี่ยวันละ 160,000 คน ทำให้ต้องขยายเวลาจัดงานจากเดิม 10 วัน เป็น 12 วัน และยังทำให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัดยาวจากแหลมฉบังถึงบริเวณบางนาอย่างที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนด้วย

งานเชื่อมมันเมืองไทย ปีโอไอแอฟริ 2000

หลังจากงานปีโอไอแอฟริครั้งแรกประสบความสำเร็จอย่างมากอีก 5 ปีต่อมา ปีโอไอแอฟริจึงได้จัดงานปีโอไอแอฟริ เป็นครั้งที่ 2 ระหว่างวันที่ 3 - 17 กุมภาพันธ์ 2543 ที่ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุมอิมแพ็คเมืองทองธานี ภายใต้ชื่องาน “เชื่อมมันเมืองไทย ปีโอไอแอฟริ 2000” เพื่อเฉลิมฉลองในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระชนมพรรษาครบ 72 พรรษา

การจัดงานปีโอไอแอฟริในครั้งที่ 2 มีบริษัทเอกชนเข้าร่วมงานเพิ่มขึ้นมา รวมทั้งสิ้นกว่า 800 บริษัท

นอกจากนี้ ยังเป็นโอกาสที่จะได้ จุดประกายความเชื่อมั่น เรียกขวัญและ กำลังใจของคนไทยทั่วประเทศกลับคืนมา หลังจากประเทศไทยต้องเผชิญมรสุมวิกฤติ เศรษฐกิจครั้งใหญ่หรือวิกฤติต้มยำกุ้ง ที่เกิดขึ้นเมื่อปี 2540 โดยงานครั้งนี้ ได้รับ พระมหากรุณาธิคุณจากสมเด็จพระเทพ รัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ เสด็จฯ มาเป็นองค์ประธานในพิธีเปิดงาน เมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2543

การจัดงานปีโอไอแฟร์ในครั้งนี้ 2 มีบริษัทเอกชนเข้าร่วมงานเพิ่มขึ้นมาก รวมทั้งสิ้นกว่า 800 บริษัท และยังมี

โครงการพระราชดำริ หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์กรต่างประเทศ ร่วม จัดแสดงนิทรรศการอีกเป็นจำนวนมาก โดยแบ่งออกเป็นอาคารนิทรรศการกลางแจ้ง จำนวน 72 หลัง (Pavilion) และคูหาจาก บริษัทต่างๆ ภายในอาคารชาเลนเจอร์ 1 - 4 ของเมืองทองธานี จำนวน 1,092 คูหา (Booth)

นอกจากนี้ ยังมีอาคาร Jewelry Hall สำหรับแสดงนิทรรศการและออกร้าน จำหน่ายสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับ พื้นที่จัดตลาดนัดแรงงาน งานอาชีพแพร่ และพื้นที่ในอาคารอิมแพ็คอารีนา สำหรับ

จัดกิจกรรมบันเทิง รวมทั้งสิ้น 130,000 ตารางเมตร ทำให้งาน “ปีโอไอแฟร์ 2000” กลายเป็นงานนิทรรศการขนาดใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยมีมาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ไฮไลท์ของงานครั้งนี้ ได้แก่ โรงภาพยนตร์ 3 มิติของโตโยต้า รุ่นยนต์คล้ายมนุษย์ รุ่นแรกของโลก Humanoid P3 ของฮอนด้า สุดยอดเยี่ยม BMW Z8 ของเจมส์บอนด์ 007 รุ่นยนต์สุนัขไอโอบีและเครื่องซิมูเลเตอร์ Amuse Vision Rider ของโซนี่ โรงภาพยนตร์ 4 มิติของยูนิลีเวอร์ รถไฟฟ้าจำลองของ BTS การสาธิตการเลี้ยงปลาทบตีบและ นกกระจอกเทศของเครือซีพี ไข่มุกสี งาม้างที่ใหญ่ที่สุดในโลกใน Pavilion ภาคใต้ มังกรทำด้วยทองขนาด 9.9 กิโลกรัม ที่ใหญ่ที่สุดในโลก เป็นต้น

บีไอตั้งใจให้งาน “บีไอแฟร์ 2000” เป็นงานใหญ่ระดับสากล เพราะได้วางแผนการจัดงานให้ตรงกับการประชุม UNCTAD ครั้งที่ 10 ซึ่งมีผู้นำของประเทศต่างๆ ทั่วโลก เดินทางเข้ามาประชุมในกรุงเทพฯ และ บีไอโอก็ได้ใช้โอกาสดังกล่าวนี้ แสดงศักยภาพของเศรษฐกิจไทยให้ผู้นำประเทศเหล่านี้ได้เห็น

นอกจากนี้ บีไอโอยังได้จัดงาน CEO Forum โดยได้เชิญชวนให้นักธุรกิจชั้นนำของโลกกว่า 60 คน จาก 10 ประเทศ เดินทางมาพบปะสนทนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้บริหารประเทศ และ นักธุรกิจระดับสูงของไทย อีกทั้งยังมีการจัดมหกรรมสัมมนาเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับ 200 รายการในระหว่างงานด้วย

ผลของการจัดงานทั้ง 15 วัน สามารถดึงดูดผู้เข้าชมงาน ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้สูงถึง 4.5 ล้านคน ทำให้มี

เงินสะพัดในงานวันละหลายล้านบาท รวมมูลค่าซื้อขายสินค้าในงานกว่า 1,250 ล้านบาท และยังก่อให้เกิดธุรกิจต่อเนื่องตามมาอีกนับหมื่นล้านบาท

ความสำเร็จของงาน “บีไอแฟร์” ทั้งสองครั้ง เกิดจากความร่วมแรงร่วมใจจากองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของชาว บีไอโออย่างแท้จริง

จัดยิ่งใหญ่อีกครั้ง... บีไอโอแฟร์ 2011

อย่างไรก็ตาม ความสุขและความสำเร็จของพวกเราชาวบีไอโอ มิได้อยู่ที่ตัวเลขผู้เข้าชมงานหรือมูลค่าทางธุรกิจที่เกิดขึ้นเท่านั้น หากแต่อยู่ที่การได้เห็นรอยยิ้มและความสุขของพี่น้องประชาชนชาวไทย จากการเยี่ยมชมงานบีไอโอแฟร์ ซึ่งเราหวังว่า จะมีโอกาสได้พบเห็นบรรยากาศ

แบบนี้อีกครั้งหนึ่งในงานบีไอโอแฟร์ 2011 ซึ่งจะจัดเป็นครั้งที่ 3 ในระหว่างวันที่ 10 - 25 พฤศจิกายน 2554 ที่จะถึงนี้

โดยหากผู้ประกอบการท่านใด ต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติม สามารถสอบถามข้อมูลในเบื้องต้นได้ที่ ศูนย์ประสานงาน บีไอโอแฟร์ 2011 หมายเลขโทรศัพท์ 0 2553 8300, 0 2553 8111 ต่อ 8235, 8254 และ 8270 โทรสาร 0 2936 2541 และ 0 2553 8333 อีเมล : boifair2011@boi.go.th เว็บไซต์ : www.boifair2011.com

ความสุขและความสำเร็จ มิได้อยู่ที่
ตัวเลขผู้เข้าชมงาน หรือมูลค่าทางธุรกิจ
แต่อยู่ที่การได้เห็นรอยยิ้มและความสุข
ซึ่งเราหวังว่า จะมีโอกาสได้พบเห็น
อีกครั้งหนึ่งในงานบีไอโอแฟร์ 2011

สนพ. ผู้กำหนด วางแผน นโยบายพลังงานของชาติ

นายวีระพล จิรประดิษฐกุล
ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบาย และแผนพลังงาน

ไฟฟ้าเป็นพลังงานที่มีความจำเป็นต่อภาคอุตสาหกรรม และประชาชนในประเทศเป็นอย่างยิ่ง โดยหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่ในการดูแล ภาคนโยบาย และวางแผนอนาคตพลังงานของชาติคือ สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน (สนพ.) สังกัดกระทรวงพลังงาน แม้จะเป็นองค์กรที่ไม่ได้มีจำนวนบุคลากรมาก แต่เป็นมันสมองด้านการพยากรณ์ วางแผนนโยบายเกี่ยวกับพลังงานของชาติให้เพียงพอ และมีศักยภาพรวมถึงบริหารจัดการนโยบาย และแผนพลังงานของประเทศอีกด้วย

ปัจจุบันมี นายวีระพล จิรประดิษฐกุล เป็นผู้อำนวยการ ซึ่งทีมงานวารสารส่งเสริมการลงทุน มีโอกาสสัมภาษณ์ถึงการเตรียมความพร้อมในการจัดหาพลังงานไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชนิดต่างๆ เพื่อให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ รวมถึงการวางแผนพลังงานอนาคตที่กำลังจะก้าวไปสู่ยุคของพลังงานนิวเคลียร์

สนพ. รับพัฒนาการจัดการพลังงาน

สนพ. มีหน้าที่ในการดูแลเรื่องพลังงานทั้งหมด รวมถึงการจัดทำนโยบายทางด้านไฟฟ้า และจัดทำแผนพัฒนากำลังผลิตไฟฟ้าของประเทศ โดยเป็นแผนระยะยาว 15 - 20 ปี ซึ่งแผน PDP ฉบับล่าสุดคือแผนพัฒนากำลังผลิตไฟฟ้าของประเทศ พ.ศ. 2553 - 2573 หรือ PDP 2010 เป็นแผนระยะเวลา 20 ปี ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ หรือ กพข. เมื่อเดือนมีนาคม 2553

ทั้งนี้ แผน PDP คือ แผนการผลิตไฟฟ้าให้เพียงพอกับความต้องการของ

ประเทศ ด้วยการพยากรณ์ความต้องการใช้ไฟฟ้าในแต่ละปีว่าจะเพิ่มขึ้นเท่าไร และในช่วง 15 - 20 ปีข้างหน้าความต้องการใช้ไฟฟ้าจะเป็นอย่างไร โดยการพยากรณ์จะดูที่ความต้องการใช้ ซึ่งความต้องการจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสภาพเศรษฐกิจ ในช่วงที่ผ่านมาเศรษฐกิจค่อนข้างผันผวนมาก การวางแผนจึงมีทั้งเกินและขาด การพยากรณ์ความต้องการใช้ไฟฟ้าคือ ภาพระยะยาวของเศรษฐกิจ

ในการพยากรณ์แต่ละครั้งนั้น นอกจากสนพ. แล้วยังมีหน่วยงานอื่นๆ ร่วมด้วย คือ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หรือ สภาพัฒนาฯ และสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย หรือ TDRI โดยแผน PDP 2010 มีการ

การพยากรณ์จะดู
ที่ความต้องการใช้
จะมีมากหรือน้อย
ขึ้นอยู่กับสภาพเศรษฐกิจ

คาดการณ์ว่าในระยะยาวเศรษฐกิจของประเทศไทยจะขยายตัวประมาณร้อยละ 4.2 - 4.5 และความต้องการใช้ไฟฟ้าจะเพิ่มขึ้นในระดับใกล้เคียงกันประมาณร้อยละ 4 - 5

นอกจากนี้ ในแผน PDP ยังมีการกำหนดด้วยว่าในแต่ละปีจะมีการก่อสร้างโรงไฟฟ้าจำนวนกี่โรง และเป็นโรงไฟฟ้าประเภทใดบ้าง เช่น โรงไฟฟ้าถ่านหิน โรงไฟฟ้าพลังน้ำ โรงไฟฟ้าพลังความร้อนร่วม รวมถึงการซื้อไฟฟ้าจากประเทศเพื่อนบ้าน อย่างไรก็ตาม สำหรับในแผน PDP 2010 นั้น มีการเพิ่มโรงไฟฟ้าพลังงานนิวเคลียร์โดยมีสัดส่วนไม่เกินร้อยละ 10 ของกำลังการผลิตทั้งหมดในระบบ ซึ่งจะอยู่ในช่วงท้ายของแผนดังกล่าว เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการ และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในอนาคต

แผน PDP 2010 ยังให้ความสำคัญกับเรื่องความมั่นคงของระบบไฟฟ้าของประเทศ เพราะปัจจุบันประเทศไทยผลิตไฟฟ้าจาก

ก๊าซธรรมชาติถึงร้อยละ 71 โดยในเรื่องความมั่นคงฯ นั้นจะดูว่า จะต้องกระจายการใช้เชื้อเพลิงอย่างไร เพื่อลดการใช้ก๊าซธรรมชาติ เพิ่มการใช้ถ่านหินสะอาด พลังงานทดแทน และในระยะยาวจะมีไฟฟ้าจากพลังงานนิวเคลียร์ ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นกรอบที่จะเน้นในเรื่องการกระจายเชื้อเพลิง เพื่อลดการใช้ก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้าให้เหลือประมาณร้อยละ 39 ในช่วงท้ายของแผน PDP 2010

ไฟฟ้าต้องมีเสถียรภาพ ราคาเป็นธรรมต่อประชาชน

สำหรับนโยบายด้านการจัดหาพลังงานไฟฟ้าของรัฐบาลปัจจุบัน เน้นการจัดหาพลังงานไฟฟ้าให้เพียงพอ มีเสถียรภาพ ได้มาตรฐานคุณภาพบริการในราคาที่ เป็นธรรมต่อประชาชน มีการกระจายชนิดของเชื้อเพลิงที่ใช้เพื่อลดความเสี่ยงในการจัดหาความผันผวนทางด้านราคา รวมทั้งส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนที่มีศักยภาพ

โดยอัตราค่าไฟฟ้าขายส่งตามแผน PDP 2010 กำหนดไว้ในช่วงปี 2554 - 2565 จะอยู่ที่ประมาณ 3.261 บาทต่อหน่วย เพิ่มขึ้น 68 สตางค์ต่อหน่วย จากอัตราค่าไฟฟ้าขายส่งปัจจุบัน (ปี 2553) ซึ่งอยู่ที่ระดับ 2.579 บาทต่อหน่วย (จากการปรับเพิ่มของราคาเชื้อเพลิงประมาณ 53 สตางค์)

ทั้งนี้ กระทรวงพลังงานได้มีการปรับแผนการจัดหาพลังงานไฟฟ้าของประเทศ ในระยะเวลา 20 ปีข้างหน้า หรือแผน PDP 2010 ให้เหมาะสมกับแนวโน้มเศรษฐกิจของประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อสนับสนุนภาคอุตสาหกรรม และรองรับการขยายตัวจากการลงทุน

แผนการจัดหาไฟฟ้าฉบับนี้ให้ความสำคัญกับความมั่นคงของระบบไฟฟ้าของประเทศ และการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (Green PDP) โดยคำนึงถึงเรื่องต่างๆ ดังนี้

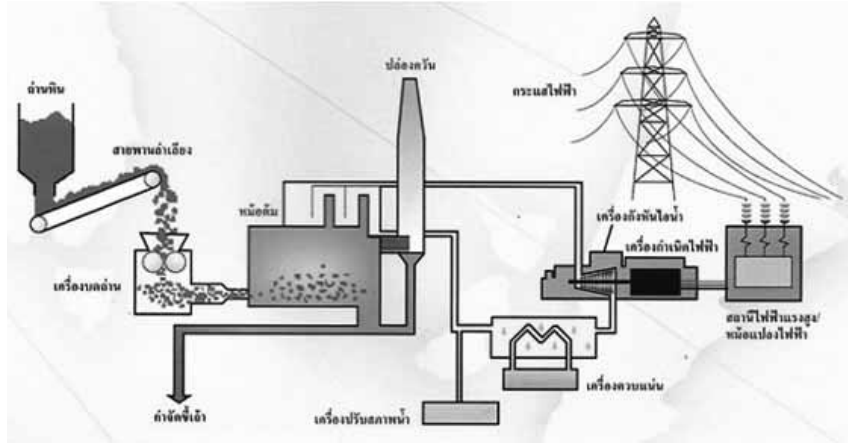
ประการแรก กำลังการผลิตไฟฟ้าสำรองของประเทศไม่ต่ำกว่าร้อยละ 15 ทั้งนี้เมื่อพิจารณาสถานการณ์ความเสี่ยงในการจัดหาก๊าซธรรมชาติฝั่งตะวันตก ระดับกำลังการผลิตไฟฟ้าสำรองที่เหมาะสมของประเทศอาจสูงกว่าร้อยละ 20

ประการที่สอง การใช้เชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้าที่หลากหลาย เพื่อกระจายความเสี่ยงในการจัดหาพลังงานไฟฟ้า และลดการพึ่งพาก๊าซธรรมชาติ จึงมีการกำหนดการจัดหาไฟฟ้าจากแหล่งต่างๆ ดังนี้

1. **พลังงานหมุนเวียน** กำหนดว่าภายในปี 2573 ประเทศไทยต้องจัดหาไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5 ซึ่งจะทำให้กำลังการผลิตไฟฟ้าที่ได้จากพลังงานหมุนเวียนในระบบปี 2553 - 2573 ตามแผน PDP 2010 เท่ากับ 4,617 เมกะวัตต์

2. **ประเทศเพื่อนบ้าน** มีการบรรจุโครงการที่มีความชัดเจนในอนาคตที่ได้มีการลงนาม Tariff MOU แล้ว และใน

อัตราค่าไฟฟ้าขายส่งตามแผน PDP 2010
ในช่วงปี 2554 - 2565
จะอยู่ที่ประมาณ 3.261 บาทต่อหน่วย
เพิ่มขึ้น 68 สตางค์ต่อหน่วย

II แผน PDP 2010
กำหนดเป้าหมาย
ลดปริมาณการปล่อย
ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์
ต่อหน่วยพลังงานไฟฟ้า
ในปี 2563 ให้อยู่ในระดับ
0.387 kg CO₂ / kWh

ขนาดกำหนดให้มีการรับซื้อไฟฟ้าจาก
ประเทศเพื่อนบ้าน (2 ประเทศ) ในสัดส่วน
ไม่เกินร้อยละ 25 ของกำลังการผลิตทั้งหมด

3. โรงไฟฟ้าพลังงานนิวเคลียร์ ได้
กำหนดให้มีการผลิตไฟฟ้าจากพลังงาน
นิวเคลียร์ในสัดส่วนไม่เกินร้อยละ 10 ของ
กำลังการผลิตทั้งหมดในระบบ เนื่องจากมี
ต้นทุนการผลิตไฟฟ้าต่ำ และไม่ปล่อยก๊าซ
เรือนกระจก ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นตัวแปร
ในการลดก๊าซเรือนกระจกได้

4. โรงไฟฟ้าถ่านหิน ได้พิจารณาให้มีการ
การผลิตไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าถ่านหินเท่าที่
จำเป็นหลังจากมีการพิจารณาทางเลือก
เชื้อเพลิงอื่นแล้ว โดยกำหนดให้โรงไฟฟ้า
ถ่านหินในอนาคตเป็นโรงไฟฟ้าที่ใช้
เทคโนโลยีถ่านหินสะอาด (Clean Coal
Technology) เพื่อช่วยลดภาวะที่เกิดจาก
การเผาไหม้

วารสารส่งเสริมการลงทุน

สำหรับการลดผลกระทบต่อ
สิ่งแวดล้อมโดยการพัฒนาพลังงานสะอาด
รวมถึงการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้และ
การผลิตไฟฟ้าหรือ Green PDP มีดังนี้

1. ส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงาน
หมุนเวียน เช่น นโยบายส่งเสริม
การผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน
ตามมาตรการ ADDER
2. ส่งเสริมการประหยัดพลังงาน ลด
การผลิตไฟฟ้า และลดผลกระทบต่อ
สิ่งแวดล้อม เช่น โครงการ
จัดการด้านการใช้ไฟฟ้าอย่างมี
ประสิทธิภาพ (Demand Side
Management หรือ DSM)
3. ส่งเสริมระบบที่มีประสิทธิภาพสูง
เช่น นโยบายการส่งเสริมการใช้
พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพโดย
ผลิตไฟฟ้าด้วยระบบผลิตพลังงาน
ร่วม (Cogeneration)

4. ส่งเสริมเทคโนโลยีสะอาด เช่น
โรงไฟฟ้าถ่านหินสะอาด (Clean
Coal Technology) เพื่อช่วยลด
ภาวะที่เกิดจากการเผาไหม้

ทั้งนี้ แผน PDP 2010 เป็นแผนที่
ดำเนินการตามนโยบายการลดภาวะโลกร้อน
เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการ
ผลิตไฟฟ้า โดยได้กำหนดเป้าหมายการลด
ปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์
ต่อหน่วยพลังงานไฟฟ้าในปี 2563 ให้อยู่
ในระดับ 0.387 kg CO₂ / kWh เปรียบเทียบ
กับปัจจุบันซึ่งมีปริมาณการปล่อยก๊าซ
คาร์บอนไดออกไซด์ ต่อหน่วยพลังงาน
ไฟฟ้าในปี 2552 เท่ากับ 0.546 kg CO₂ /
kWh

ในส่วนของการกำกับดูแลมาตรฐาน
และคุณภาพในการให้บริการ รวมถึง
มาตรการในการคุ้มครองผู้ใช้พลังงานจาก
การประกอบกิจการพลังงาน จะอยู่ในอำนาจ
หน้าที่ของคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน
ที่จะเป็นผู้ดูแล เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับ
ผู้บริโภค และผู้ใช้พลังงานในอีกทางหนึ่ง

ปริมาณการใช้ไฟฟ้าเพิ่มสูงขึ้น เมื่อเศรษฐกิจขยายตัว

การใช้พลังงานไฟฟ้ามีความสัมพันธ์
ไปในทิศทางเดียวกับการขยายตัวทาง
เศรษฐกิจ หรือการขยายตัวของผลิตภัณฑ์
มวลรวมภายในประเทศ (GDP) โดยเมื่อ
เศรษฐกิจมีการขยายตัวหรือเริ่มฟื้นตัว

การใช้ไฟฟ้าของประเทศ
ในช่วง 3 เดือนแรกของปี 2553
สูงขึ้นจากช่วงเดียวกันจากปี 2552 คิดเป็นร้อยละ 15.8
ภาคที่มีการขยายตัวสูงสุดคือ ภาคอุตสาหกรรม
เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 20 รองลงมาคือ
ภาคธุรกิจและบริการ เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 12

แนวโน้มการใช้พลังงานไฟฟ้าก็จะเพิ่มสูงขึ้นในทิศทางเดียวกัน

สำหรับการใช้ไฟฟ้าของประเทศในช่วง 3 เดือนแรกของปี 2553 สูงขึ้นจากช่วงเดียวกันจากปี 2552 คิดเป็นร้อยละ 15.8 โดยภาคที่มีอัตราการขยายตัวสูงสุดคือ ภาคอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 20 รองลงมาคือ ภาคธุรกิจและบริการ เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 12 ทั้งนี้ สืบเนื่องมาจากการใช้ไฟฟ้าในภาคอุตสาหกรรม และภาคการท่องเที่ยวที่เริ่มฟื้นตัว

ส่วนการใช้ไฟฟ้าในเขตภูมิภาค และเขตนครหลวงของช่วงเดียวกัน การใช้ไฟฟ้าในเขตภูมิภาคมีอัตราการขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 17.5 เทียบกับอัตราการขยายตัวของการใช้ไฟฟ้าในเขตนครหลวงที่ร้อยละ 12.9 โดยการขยายตัวของการใช้ไฟฟ้าในภาคอุตสาหกรรมยังคงเป็นตัวนำหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ

จะเห็นได้ว่า โครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในปัจจุบัน มีความเชื่อมโยงและพึ่งพาภาคการส่งออกในการสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะจากภาคอุตสาหกรรม ภาคธุรกิจบริการ การขยายตัวดังกล่าวจึงส่งผลให้การใช้พลังงานไฟฟ้าเพิ่มสูงขึ้น

ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของภาครัฐที่จะต้องจัดหาไฟฟ้า ให้เพียงพอกับความต้องการในประเทศ ซึ่งปัจจุบันกระทรวงพลังงานมีแผนการจัดหาพลังงานไฟฟ้า

ของประเทศในระยะเวลา 20 ปีข้างหน้า เพื่อสนองความต้องการใช้ไฟฟ้าในอนาคต โดยคำนึงถึงความมั่นคงของระบบไฟฟ้าของประเทศ การลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และต้องมีต้นทุนที่เหมาะสม เพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้

สนับสนุนภาคเอกชนผลิตไฟฟ้า เพื่อความมั่นคงของระบบไฟฟ้า

สำหรับการลงทุนผลิตไฟฟ้านั้น ภาครัฐโดยการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย หรือ กฟผ. จะเป็นผู้ดำเนินการผลิตครั้งหนึ่ง และอีกครั้งหนึ่งดำเนินการโดยภาคเอกชน ซึ่งเอกชนจะเน้นการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานทดแทนเป็นส่วนใหญ่ เหตุผลสำคัญที่ กฟผ. ต้องเป็นผู้ดำเนินการด้วยส่วนหนึ่ง เนื่องจากเป็นผู้ดูแลระบบไฟฟ้าทั้งประเทศ ดังนั้น จำเป็นต้องทำให้ไฟฟ้ามีความมั่นคง ไม่เกิดไฟฟ้ายืด ไฟฟ้าดับ หรือการขาดแคลนไฟฟ้า ทั้งนี้แผนการลงทุนดังกล่าวคาดว่าจะใช้เงินลงทุนประมาณ 4.2 ล้านล้านบาท

ในแผน PDP 2010 กำลังการผลิตไฟฟ้าใหม่ในช่วงปี 2553 - 2573 เพิ่มขึ้นจากกำลังการผลิตติดตั้ง ณ เดือนธันวาคม 2552 จำนวน 54,005 เมกะวัตต์ เพื่อ

รองรับความต้องการใช้ไฟฟ้าที่สูงขึ้น โดยกำลังผลิตไฟฟ้าใหม่ในปี 2553 - 2573 จะประกอบด้วยโรงไฟฟ้าประเภทต่างๆ โดยเป็นการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน รวมทั้งสนับสนุนการผลิตไฟฟ้าจากภาคเอกชน ดังนี้

รายละเอียดโครงการ	จำนวน (เมกะวัตต์)	หมายเหตุ
1. โครงการรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน	4,617	ตามนโยบายส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนตามมาตรการ ADDER
2. โรงไฟฟ้าระบบ Cogeneration	7,137	ตามนโยบายส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ จากการผลิตไฟฟ้าด้วยระบบ Cogeneration
3. โรงไฟฟ้าพลังความร้อนร่วม	16,670	-
4. โรงไฟฟ้าพลังน้ำ	512	ปรับปรุงเขื่อนบางลาง และโครงการสูบน้ำกลับเขื่อนลำตะคอง
5. การรับซื้อไฟฟ้าจากต่างประเทศ	11,669	-
6. โรงไฟฟ้าพลังงานนิวเคลียร์	5,000	-
7. โรงไฟฟ้าถ่านหิน	8,400	-

ทั้งนี้ หากจำแนกการดำเนินโครงการ โรงไฟฟ้าที่มีการผลิตไฟฟ้าใหม่จำนวน 54,005 เมกะวัตต์ ในช่วงปี 2553 - 2573 สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ช่วง คือ ในช่วงปี 2553 - 2563 และปี 2564 - 2573 ดังนี้

โครงการ	รายละเอียดโครงการ	จำนวน (เมกะวัตต์)
โครงการ โรงไฟฟ้า ในช่วงปี 2553 - 2563	1. โรงไฟฟ้าที่ก่อสร้างโดย กฟผ.	4,820
	2. โครงการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ (IPP)	4,400
	3. โครงการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายเล็ก (SPP)	
	4. โครงการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายเล็กมาก (VSPP)	3,539
	5. โครงการโรงไฟฟ้าพลังความร้อนร่วมใหม่ เพื่อสนับสนุนการผลิต LPG ที่โรงแยกก๊าซธรรมชาติ อำเภอนอมน	2,335
	6. รับซื้อไฟฟ้าจากประเทศเพื่อนบ้าน	800
	รวม	5,669
โครงการ โรงไฟฟ้า ในช่วงปี 2564-2573	1. โรงไฟฟ้าโรงใหม่ของ กฟผ. (พลังงานหมุนเวียน)	97
	2. โรงไฟฟ้าโรงใหม่ของ กฟผ. (ก๊าซธรรมชาติ) จำนวน 13 โรงๆ ละ 800 เมกะวัตต์	10,400
	3. โรงไฟฟ้าโรงใหม่ของ กฟผ. (ถ่านหินสะอาด) จำนวน 8 โรงๆ ละ 800 เมกะวัตต์	6,400
	4. โรงไฟฟ้าโรงใหม่ของ กฟผ. (นิวเคลียร์) จำนวน 4 โรงๆ ละ 1,000 เมกะวัตต์	4,000
	5. โครงการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายเล็ก (SPP)	3,800
	6. โครงการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายเล็กมาก (VSPP)	1,745
	7. รับซื้อไฟฟ้าจากประเทศเพื่อนบ้าน	6,000
	รวม	54,005

โรงไฟฟ้านิวเคลียร์ รองรับการขยายตัว ของภาคอุตสาหกรรม

การที่รัฐบาลจำเป็นต้องมีการบรรจุแผนการก่อสร้างโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ไว้ในช่วงท้ายของแผน PDP 2010 เนื่องจากในระยะยาวก๊าซธรรมชาติมีแนวโน้มที่จะหมดไป รวมทั้งหากประเทศไทยยังไม่มี การสร้างโรงไฟฟ้าดังกล่าว อาจจะไม่สามารถแข่งขันกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเดียวกันได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศเวียดนาม ที่ได้ดำเนินการอนุมัติการก่อสร้างแล้ว

แม้ว่าการลงทุนก่อสร้างโรงไฟฟ้าดังกล่าว จะต้องลงทุนสูงก็ตาม แต่ถ้าเปรียบเทียบราคาเชื้อเพลิง และราคาค่าไฟฟ้าของโรงไฟฟ้านิวเคลียร์กับโรงไฟฟ้าถ่านหิน ก๊าซธรรมชาติ และพลังงานหมุนเวียนแล้ว จะมีราคาถูกกว่ามาก นอกจากนี้ จะไม่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม เนื่องจากไม่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสู่ชั้นบรรยากาศ

สำหรับการก่อสร้างโรงไฟฟ้านิวเคลียร์นั้น กฟผ. จะเป็นผู้สร้างและลงทุนทั้งหมด ตามนโยบายที่รัฐบาลกำหนด โดยเฉพาะ

ภาคอุตสาหกรรมถ้าโรงไฟฟ้าดังกล่าวสามารถเกิดขึ้นได้ ในระยะยาวจะทำให้ต้นทุนค่าไฟมีราคาถูกกว่าการใช้ก๊าซธรรมชาติและน้ำมัน รวมทั้งความผันผวนของราคาเชื้อเพลิงจะมีน้อยกว่า ซึ่งภาคอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เห็นด้วย เพราะจะทำให้ราคาค่าไฟฟ้าถูกลง และต้นทุนการผลิตสามารถแข่งขันกับประเทศต่างๆ ได้

อย่างไรก็ตาม สำหรับแนวทางการพัฒนาโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ สำนักพัฒนาโครงการโรงไฟฟ้าพลังงานนิวเคลียร์ มีแผนและนโยบายที่ชัดเจน ทั้งนี้ประมาณต้นปี 2554 คาดว่าจะได้ข้อสรุปว่าโรงไฟฟ้าดังกล่าวสามารถเดินหน้าต่อไปได้หรือไม่ โดยทบวงพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ (International Atomic Energy Agency) หรือ IAEA จะดำเนินการรวบรวมข้อมูลต่างๆ เพื่อประเมินว่าประเทศไทยมีความพร้อมหรือไม่อย่างไร

ทั้งนี้ หาก IAEA เห็นว่าไทยมีความพร้อมและศักยภาพเพียงพอที่จะสร้างโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ได้ เทคโนโลยีของโรงไฟฟ้าฯ จะต้องนำเข้าทั้งหมด โดยมีหลายประเทศที่นำเสนอมา เช่น อาร์เจนตินา รัสเซีย ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส สหรัฐอเมริกา เกาหลี เป็นต้น แต่จะเลือกเทคโนโลยีของประเทศใดขึ้นอยู่กับ การยอมรับของประชาชน และการ

การก่อสร้างโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ กฟผ. จะเป็นผู้สร้าง และลงทุนทั้งหมดตามนโยบายที่รัฐบาลกำหนด ภาคอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เห็นด้วย เพราะจะทำให้ราคา ค่าไฟฟ้าถูกลง และต้นทุน การผลิตสามารถแข่งขัน กับประเทศต่างๆ ได้

ตัดสินใจของภาครัฐ ที่จะต้องเลือกสิ่งที่ดีที่สุดให้กับประชาชนและประเทศไทย

ส่วนเรื่องบุคลากรของโรงไฟฟ้าฯ มีหลายมหาวิทยาลัยที่เคยเปิดสอน เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เป็นต้น แต่ในช่วงที่ผ่านมาได้หยุดการเรียนการสอนไป หากโรงไฟฟ้าฯ มีโอกาสเกิดขึ้นจริง มหาวิทยาลัยต่างๆ ก็พร้อมที่จะสร้างบุคลากรมารับ

จำนวนบุคลากรสำหรับโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ (IAEA Recommendation)

ขนาด 600 - 1,300 เมกะวัตต์ (ต่อโรงไฟฟ้า 1 ยูนิท)

(หน่วย : ราย)

ขั้นตอนการดำเนินการ	ปีดำเนินการ	ระดับปริญญา	ระดับช่างเทคนิค
1. ระยะเตรียมเริ่มโครงการ	2551 - 2553	19 - 28	1 - 2
2. ระยะดำเนินโครงการ และระยะก่อสร้าง	2554 - 2556 2557 - 2562	48 - 63	8 - 11
3. ช่วงเดินเครื่อง	2563 - 2564	40 - 55	130 - 215
รวม		107 - 146	139 - 228

แผนสำรองหากจัดหาไฟฟ้า จากนิวเคลียร์ไม่ได้

จากมติคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2553 ที่เห็นชอบตามมติ กพข. เมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2553 โดยเห็นชอบแผน PDP 2010 และขอให้กระทรวงพลังงานรีบไปจัดทำแผนสำรองเพื่อรองรับกรณีไม่มีการดำเนินการจัดหาไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้านิวเคลียร์

ปัจจุบันกระทรวงพลังงานโดย กฟผ. อยู่ระหว่างดำเนินการจัดทำแผนสำรอง

ดังกล่าว หากดำเนินการแล้วเสร็จจะได้นำเสนอแผนทางเลือกดังกล่าวต่อคณะอนุกรรมการพิจารณาปรับปรุงแผนพัฒนากำลังการผลิตไฟฟ้าของประเทศไทย เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนนำเสนอ กพข. และคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแผนดังกล่าวต่อไป

นอกจากนี้ การที่จะก่อสร้างโรงไฟฟ้าประเภทต่างๆ ได้นั้น จำเป็นจะต้องได้รับการยอมรับจากประชาชนด้วย ซึ่งหน้าที่ของกระทรวงฯ คือ การทำความเข้าใจ

ตั้งกองทุนพัฒนาไฟฟ้า รวมถึงมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้หากทำการผลิตไฟฟ้าไม่เกิน 10 เมกะวัตต์ไม่ต้องจัดทำ EIA รวมทั้งต้องเตรียมความพร้อมของระบบไฟฟ้าเพื่อรองรับการส่งเสริมพลังงานหมุนเวียนยังต้องมีการปรับปรุงต่อไป

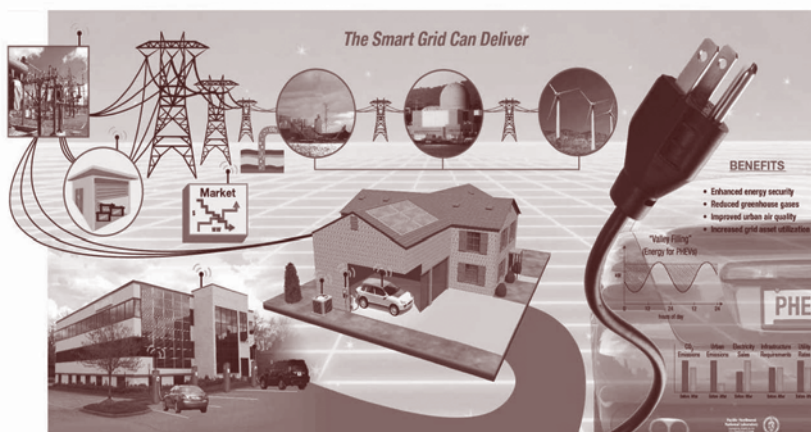
การก่อสร้างโรงไฟฟ้าขนาดใหญ่ ไม่ได้เน้นว่าจะต้องอยู่ใกล้แหล่งอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่จะอยู่ในภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นหลัก โดยไม่จำเป็นต้องอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรม

เทรนด์ทั่วโลกใช้เทคโนโลยีลด ค่าไฟ

สนพ. ยังมีแนวคิดที่จะนำระบบสมาร์ทมิเตอร์ (Smart meter) ซึ่งเป็นหนึ่งในเทคโนโลยีของแนวคิดสมาร์ทกริด (Smart Grid) มาใช้ “สมาร์ทกริด” เป็นระบบที่ช่วยให้ผู้ใช้บริการด้านพลังงานไฟฟ้า และผู้ใช้บริการ สามารถบริหารปริมาณพลังงานที่มีอยู่ และความต้องการใช้พลังงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปรับปรุงความปลอดภัย เสถียรภาพของโครงข่ายในระบบส่งไฟฟ้า รวมถึงสามารถช่วยลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานได้มากขึ้น

ระบบสมาร์ทมิเตอร์ เป็นระบบที่ใช้ในการรองรับการเชื่อมต่อกลับไปยังผู้ใช้บริการสาธารณูปโภค มิเตอร์ไฟฟ้ารุ่นใหม่จะช่วยลดค่าใช้จ่ายในการอ่านค่าจากมิเตอร์ ทั้งยังรองรับการเพิ่มความถี่ในการอ่านค่ากรณีที่มีการคิดค่าไฟฟ้าตามช่วงเวลา หรือกำลังการผลิต และขณะเดียวกัน ยังช่วยให้ลูกค้าสามารถตรวจสอบได้อย่างชัดเจนว่า ตนเองใช้ไฟฟ้ามากน้อยเพียงใด ในช่วงเวลาใดบ้าง และจะต้องจ่ายค่าไฟฟ้าเท่าใด

เมื่อผู้บริโภคสามารถตรวจสอบค่าไฟฟ้าได้ในลักษณะเกือบตลอดเวลา จะทำให้ผู้บริโภคลดปริมาณการใช้ไฟฟ้าลงได้ถึงร้อยละ 10 - 15 ทั้งนี้ หากสามารถนำระบบสมาร์ทมิเตอร์ ต่อเชื่อมกับระบบ

ระบบสมาร์ทมิเตอร์ เป็นระบบที่ใช้ในการรองรับ การเชื่อมต่อกลับไปยังผู้ให้บริการ ช่วยให้ลูกค้าสามารถตรวจสอบได้อย่างชัดเจนว่า ตนเองใช้ไฟฟ้ามากน้อยเพียงใด ในช่วงเวลาใดบ้าง และจะต้องจ่ายค่าไฟฟ้าเท่าใด

สมาร์ทมิเตอร์ และปรับปรุงประสิทธิภาพด้วย “อุปกรณ์ควบคุมพลังงานภายในบ้าน” อุปกรณ์ดังกล่าว จะมีลักษณะคล้ายกับ เครื่องรับสัญญาณโทรทัศน์ ซึ่งสามารถใช้ โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์เป็น อุปกรณ์อินพุต และเอาท์พุตได้

จะเห็นได้ว่า ไฟฟ้าเป็นธุรกิจแบบ เรียวลไทม์ ที่รองรับการจัดการในภาค อุตสาหกรรม จึงมีในช่วงเวลาที่พลังงาน จ่ายไฟฟ้าอาจไม่เพียงพอ เพราะมีปริมาณ การใช้ในช่วงเวลาหนึ่งสูงเท่าๆ กัน ดังนั้น การมีระบบการจ่ายไฟแบบอัจฉริยะ จะ สามารถช่วยลด “การดับของไฟฟ้า” ในช่วงที่มีปริมาณการใช้งานสูงสุดได้

เช่นกันแต่ระยะทางค่อนข้างไกล หาก สามารถดำเนินการได้และเชื่อมโยงเป็น โครงข่ายเหมือนในยุโรป จะเกิดผลดีต่อ ระบบไฟฟ้าภายในของแต่ละประเทศ เพราะ ความต้องการใช้ไฟฟ้าของแต่ละประเทศ จะแตกต่างกัน เช่น ไทยจะใช้ไฟฟ้ามาก ในช่วงเวลา 14.00 น. ที่ลาวอาจเป็นเวลา กลางคืน เพราะฉะนั้นในช่วงกลางวันไทย จะซื้อไฟฟ้าจากลาว ส่วนกลางคืนก็จะขาย ให้ลาวหากสามารถดำเนินการได้ ก็ไม่ จำเป็นต้องสร้างโรงไฟฟ้าเป็นจำนวนมาก

อย่างไรก็ตาม สำหรับภาคอุตสาหกรรม ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ไฟฟ้าในการ ดำเนินงานนั้น สนพ. แสดงความมั่นใจว่า

สามารถผลิตและจัดหาไฟฟ้าได้เพียงพอ สำหรับภาคอุตสาหกรรม โดยราคาค่า ไฟฟ้าของไทยมีคุณภาพได้มาตรฐานโลก และถูกกว่าประเทศอื่นๆ รวมทั้งประเทศไทยยังเกิดกรณีไฟฟ้าดับน้อยมาก

ส่วนการดำเนินธุรกิจของภาค อุตสาหกรรม การพิจารณาให้การส่งเสริม อุตสาหกรรมต่างๆ ที่จะเข้ามาใช้ประเทศ ไทยเป็นฐานการผลิตนั้น หน่วยงานที่ เกี่ยวข้องโดยตรงต้องใช้หลักเกณฑ์ในการ พิจารณาว่าหากเป็นอุตสาหกรรมประเภท เดียวกัน ควรเน้นอุตสาหกรรมที่ใช้พลังงาน อย่างประหยัด เนื่องจากประเทศไทยยัง ต้องนำเข้าพลังงานในอัตราที่สูง ซึ่งหาก ดำเนินการได้จะทำให้ประเทศไทยสามารถ ลดการนำเข้าพลังงานได้เป็นจำนวนมาก

ปัญหาและอุปสรรค ในการจัดหาพลังงาน

แม้ว่า สนพ. จะเป็นหน่วยงานที่ดูแล เรื่องการจัดหาพลังงานของประเทศก็ตาม แต่การดำเนินงานมักเกิดปัญหาในหลายๆ ด้านดังนี้

ราคาค่าไฟฟ้าของไทยมี คุณภาพได้มาตรฐานโลก และถูกกว่าประเทศอื่นๆ รวมทั้ง ยังเกิดกรณี ไฟฟ้าดับน้อยมาก

นโยบายจัดซื้อไฟฟ้า จากประเทศเพื่อนบ้าน

สำหรับการซื้อไฟฟ้าจากประเทศ เพื่อนบ้านนั้น มีข้อกำหนดว่า ราคาจะต้อง ไม่แพงกว่าที่ กฟผ. ผลิตได้ โดยลาวเป็น ประเทศหลักที่ไทยซื้อไฟฟ้า ส่วนพม่าได้ เริ่มโครงการไปบ้างแล้ว จีนก็มีโครงการ

1. การจัดหาไฟฟ้าจะเป็นปัญหาหากเกิดกรณีที่ไม่สามารถสร้างโรงไฟฟ้าในพื้นที่ต่างๆ ได้ เนื่องจากประชาชนในพื้นที่ไม่ยอมรับ โดยแนวทางเบื้องต้นที่นำมาใช้คือให้ประชาชนในพื้นที่ได้เข้ามามีส่วนร่วม พร้อมทั้งรับฟังความคิดเห็นว่าประชาชนต้องการหรือไม่ต้องการอะไร รวมทั้งจะหาแนวทางหรือวิธีการอย่างไร เพื่อทั้ง 2 ฝ่ายจะได้ประโยชน์ร่วมกัน

สนพ. ให้ความสำคัญกับเรื่องความมั่นคงของไฟฟ้า คือ ไฟฟ้าดี มีคุณภาพ และทุกคนเข้าถึงไฟฟ้าได้ รวมทั้งมั่นใจว่าประเทศไทยจะมีไฟฟ้าใช้ถึงร้อยละ 99.9

2. ปัจจุบันมีโครงการบ้านพักอาศัยหลายโครงการที่มีแนวคิดจะติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์บนหลังคาบ้าน โดยการแยกเป็น 2 มิเตอร์ คือ มิเตอร์สำหรับผู้ใช้ไฟ และมิเตอร์สำหรับขายไฟ แต่ยังคงติดปัญหาเรื่องภาษีมูลค่าเพิ่มกับกรมสรรพากร

สนพ. มั่นใจมีไฟฟ้าใช้ร้อยละ 99.9

สำหรับเรื่องการวางแผนด้านไฟฟ้านั้น สนพ. เป็นผู้ดำเนินการมาโดยตลอด โดยมี กฟผ. บริหารเรื่องไฟฟ้าตก ไฟฟ้าดับ ในช่วงที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีมาตรฐานด้านไฟฟ้าดีที่สุดในอาเซียน เชื่อเพลิงและเทคโนโลยีที่นำมาใช้จะเน้นเรื่องความสะดวก โดยไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม แต่สิ่งที่ยังกังวลอยู่คือ ความยอมรับของประชาชนเกี่ยวกับโรงผลิตไฟฟ้า ซึ่งต้องให้ความรู้ความเข้าใจกับประชาชนอย่างต่อเนื่อง ไม่เช่นนั้นจะสร้างโรงไฟฟ้าเพิ่มไม่ได้ เมื่อสร้างโรงไฟฟ้าไม่ได้ จะต้องส่งผลกระทบต่อปริมาณสำรองไฟฟ้าของประเทศ รวมถึงอาจต้องจัดหาไฟฟ้าเพิ่มจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งค่อนข้างจะมีความเสี่ยง

ส่วนเรื่องการจัดหาพลังงานทดแทนตามแผน PDP 2010 ก็หวังว่าจะสามารถดำเนินการได้ตามแผน แต่ต้องดูเรื่อง

ต้นทุนโดยเทียบกับประเทศต่างๆ จะต้องไม่สูงเกินไป นอกจากนี้ยังมีอีกปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เกิดปัญหาเรื่องการใช้ไฟฟ้าคือเรื่องเศรษฐกิจ ที่จะเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการใช้ไฟ

อย่างไรก็ตาม สนพ. เน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความมั่นคงของไฟฟ้า คือ ไฟฟ้าดี มีคุณภาพ และทุกคนเข้าถึงไฟฟ้าได้ รวมทั้งมั่นใจว่าประเทศไทยจะมีไฟฟ้าใช้ถึงร้อยละ 99.9

New Economic Model

อนาคตอีก 10 ปีข้างหน้าของมาเลเซีย

มาเลเซียประสบผลสำเร็จอย่างมากในการพัฒนาอุตสาหกรรม โดยสามารถพัฒนาภาคอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็ว ไปสู่อุตสาหกรรมเทคโนโลยีสูงขึ้นตามลำดับ และปัจจุบันกำลังรุกสู่ยุคศาสตร์การพัฒนาประเทศในเฟสที่ 2 ซึ่งประกาศขึ้นโดยนายกรัฐมนตรี นาจิบ ราซัค เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2553 ภายใต้ชื่อว่า “แบบจำลองเศรษฐกิจใหม่” หรือ New Economic Model (NEM)

ก่อนประกาศเอกราชในช่วงทศวรรษที่ 1950 มาเลเซียต้องพึ่งพารายได้จากสินค้าขั้นปฐมที่ยังมิได้แปรรูป โดยเฉพาะรายได้จากการส่งออกยางพาราและดีบุกมีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 80 ของมูลค่าส่งออกทั้งหมด ขณะที่ภาคอุตสาหกรรมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 8 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ

ต่อมาในช่วงทศวรรษที่ 1960 ประเทศมาเลเซียเริ่มสร้างอุตสาหกรรมง่าย ๆ ที่เป็นการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า เช่น อาหาร เครื่องดื่ม ยาสูบ การพิมพ์ พลาสติก ฯลฯ ทำให้สัดส่วนของภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 13.1 ในปี 2513

ขณะเดียวกันได้เกิดปัญหาการกระจายรายได้แตกต่างกันมากระหว่างชาวมาเลย์เชื้อสายจีนที่มีฐานะดี กับภุมินบุตรซึ่งเป็นคนท้องถิ่น ทำให้เกิดการจลาจลนองเลือดครั้งใหญ่เมื่อเดือนพฤษภาคม 2512 โดยภายหลังการจลาจลครั้งนี้ รัฐบาลมาเลเซียได้พยายามผ่อนคลายความตึงเครียดโดยได้ประกาศใช้นโยบายที่ให้สิทธิพิเศษแก่ภุมินบุตร โดยใช้ชื่อว่า “นโยบายเศรษฐกิจใหม่” (New Economic Policy) เมื่อปี 2513 และต่อมาในปี 2533 ได้ปรับปรุงนโยบายนี้และเปลี่ยนชื่อเป็น “นโยบายพัฒนาใหม่” (New Development Policy)

การประกาศวิสัยทัศน์ของมาเลเซีย

ในช่วงนี้เอง ดร.มหาเธร์ โมฮัมหมัด ได้ประกาศวิสัยทัศน์ 2020 (Vision 2020) เมื่อปี 2534 ซึ่งได้ใช้ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน กำหนดเป้าหมายที่จะพัฒนา มาเลเซียให้เป็นประเทศพัฒนาแล้วภายในปี 2563 โดยเศรษฐกิจเติบโตอย่างรวดเร็ว ในช่วงก่อนวิกฤติเศรษฐกิจปี 2540 เศรษฐกิจเติบโตในอัตราเฉลี่ยสูงกว่าร้อยละ 9 ต่อปี

แม้ภายหลังวิกฤติเศรษฐกิจปี 2540 อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจเฉลี่ยลดลง

กรุงกัวลาลัมเปอร์

เหลือประมาณครึ่งหนึ่ง หรือประมาณร้อยละ 4.5 ต่อปี แต่ก็ยังเป็นอัตราที่ค่อนข้างสูง โดยในปี 2553 คาดว่าจะเติบโตในอัตราร้อยละ 5.2 ขณะเดียวกันแม้นโยบายให้สิทธิพิเศษแก่ภูมิบุตรยังคงมีผลใช้บังคับ แต่ได้เริ่มผ่อนคลายความสำคัญลงตามลำดับ

แผนแม่บทอุตสาหกรรมฉบับที่ 1 สำหรับช่วงปี 2529 - 2538 ได้กำหนดจะส่งเสริมการผลิตเพื่อส่งออกและส่งเสริมการลงทุนต่อไปอีก และในปี 2529 ได้มีการปรับเปลี่ยนกฎหมายส่งเสริมการลงทุนเพื่อใช้แทนฉบับเดิมที่ประกาศใช้เมื่อปี 2511 เพื่อให้มีความยืดหยุ่นในการให้สิทธิและประโยชน์มากขึ้น

หลักการ 3 ข้อของแบบจำลองเศรษฐกิจใหม่

ล่าสุดนายกรัฐมนตรี นายนาจิบ ราซัค

ได้พยายามปรับเปลี่ยนนโยบายเศรษฐกิจของมาเลเซียให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของโลกมากยิ่งขึ้น ด้วยการประกาศยุทธศาสตร์ “แบบจำลองเศรษฐกิจใหม่” หรือ New Economic Model (NEM) เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2553 โดยมีเป้าหมายจะเป็นประเทศพัฒนาแล้วอย่างสมบูรณ์ ซึ่งประกอบด้วยหลักการสำคัญ 3 ประการ ได้แก่

1. ประชาชนมีรายได้ในระดับสูง หรือ High Income โดยกำหนดว่า ในช่วง 10 ปีข้างหน้า คนมาเลเซียจะมีรายได้ 15,000 เหรียญสหรัฐฯ ต่อคน ต่อปี จากปัจจุบัน ที่มีรายได้คนละ 7,000 เหรียญสหรัฐฯ ต่อปี ด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การสร้างตราสินค้า นวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ พัฒนาทักษะของแรงงานให้เป็นไปตามมาตรฐานนานาชาติ เพื่อให้แรงงานมีอัตรา

นายกรัฐมนตรี นายนาจิบ ราซัค

ค่าจ้างเพิ่มสูงขึ้น จากปัจจุบันที่แรงงานในส่วนล่างสุดร้อยละ 40 มีรายได้เฉลี่ยเพียง 1,500 ริงกิตต่อเดือน

ขณะเดียวกันจะลดการพึ่งพาแรงงานต่างชาติไร้ฝีมือลง แม้การใช้แรงงานต่างชาติไร้ฝีมือจะส่งผลดีอย่างมากต่อประเทศ ทำให้มาเลเซียพัฒนาตนเองกลายเป็นประเทศมีรายได้ระดับปานกลาง แต่ปัจจุบันจากการใช้แรงงานต่างชาติมากเกินไป ทำให้ภาคธุรกิจมุ่งกลยุทธ์ระยะสั้นในการลดต้นทุนการผลิต มากกว่าที่จะมาเน้นกลยุทธ์พัฒนาความสามารถในการแข่งขันของตนเองในระยะยาวบนพื้นฐานของความรู้ นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์

2. เศรษฐกิจเติบโตแบบยั่งยืน หรือ Sustainability โดยการเติบโตทางเศรษฐกิจจะต้องดำเนินการควบคู่ไปกับความยั่งยืน โดยนอกจากมีรายได้เพิ่มขึ้นแล้ว คุณภาพของชีวิตจะต้องเพิ่มพูนขึ้นอีกด้วย เพราะการพัฒนาประเทศที่มุ่งเน้นการเพิ่มผลผลิตยอดรวมในประเทศ (GDP) ที่ไม่มีการวางแผนและก่อให้เกิดการสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลเสียในระยะยาวนั้น นับเป็นทางเลือกที่ผิดพลาดและสูญเปล่า

ในช่วง 10 ปีข้างหน้า คนมาเลเซีย
จะมีรายได้ 15,000 เหรียญสหรัฐฯ ต่อคน ต่อปี
จากปัจจุบันที่มีรายได้คนละ 7,000 เหรียญสหรัฐฯ ต่อปี
ด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต
การสร้างตราสินค้า นวัตกรรม ฯลฯ

3. ให้คนทุกกลุ่มมีส่วนร่วมในความมั่งคั่ง หรือ Inclusiveness คือ จะต้องให้ชาวมาเลเซียทุกคนมีส่วนร่วมในการดำเนินการเพิ่มความมั่งคั่งให้กับประเทศ เนื่องจากในระยะที่ผ่านมา มีแนวคิดว่าการพัฒนาเศรษฐกิจของมาเลเซียได้มุ่งเน้นเฉพาะกลุ่มภูมิบุตรเท่านั้น ไม่ให้ความสนใจกลุ่มอื่นๆ ในการพัฒนาเศรษฐกิจและแบ่งปันความมั่งคั่งของประเทศ

ขณะเดียวกันการกระจายรายได้ให้ประชาชน มีรายได้เท่าเทียมกันอย่างสมบูรณ์นั้น เป็นสิ่งเป็นไปได้ ดังนั้นนโยบาย Inclusiveness จะมุ่งเน้นทำให้รายได้ใกล้เคียงกันมากขึ้น และช่วยเหลือประชาชนที่ต้องการได้รับความช่วยเหลือมากที่สุด ดังนั้น สิ่งสำคัญอันดับแรก คือ การกำจัดความยากจน โดยเพิ่มรายได้แก่กลุ่มผู้ด้อยโอกาส เพื่อให้ทุกคนพ้นจากระดับความยากจน และมีส่วนร่วมที่จะแบ่งปันความมั่งคั่งของประเทศ

จากแนวคิดข้างต้น หลักการ Inclusiveness กำหนดเป้าหมายนอกจากช่วยเหลือสนับสนุนโดยมุ่งเน้นกลุ่มภูมิบุตรเหมือนกับก่อนหน้านี้แล้ว ยังครอบคลุมถึงผู้ด้อยโอกาสจากกลุ่มอื่นๆ ด้วย รวมถึงพยายามล้มล้างการหาผลประโยชน์ ในลักษณะแสวงหาประโยชน์จากนโยบายบิดเบือนกลไกตลาด หรือในทางเศรษฐศาสตร์เรียกว่าการแสวงหาค่าเช่าทางเศรษฐกิจ (Rent Seeking) ซึ่งเป็นประโยชน์ที่ได้รับจากการอุปถัมภ์โดยผู้มีอำนาจ ซึ่งรูปแบบการแสวงหาประโยชน์เช่นนี้ ได้สร้างภาพลักษณ์ทางลบอย่างมากต่อนโยบายเศรษฐกิจใหม่ (New Economic Policy) ในระยะที่ผ่านมา

แนวทางปฏิรูปเชิงยุทธศาสตร์ 8 ประการ

สำหรับแนวทางดำเนินการตามทิศทางใหม่ในการพัฒนาประเทศนั้น

วารสารส่งเสริมการลงทุน

อุตสาหกรรมประกอบและทดสอบวงจรรวม (ไอซี) ในประเทศมาเลเซีย

ประกอบด้วยการปฏิรูปเชิงยุทธศาสตร์ 8 ประการ

ประการแรก เพิ่มพลังให้ภาคเอกชนอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้เป็นผู้นำในการผลักดันการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ (Re-energizing the private sector to lead growth)

ประการที่สอง พัฒนาคุณภาพของแรงงานและลดการพึ่งพาแรงงานต่างชาติ (Developing a quality workforce and reducing dependency on foreign labor) โดยปฏิรูปด้านการศึกษาเพื่อผลิตแรงงานที่มีคุณภาพระดับโลก

ประการที่สาม เสริมสร้างเศรษฐกิจภายในประเทศให้สามารถแข่งขันได้ (Creating a competitive domestic economy)

ประการที่สี่ เสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับภาคราชการ (Strengthening the public sector)

ประการที่ห้า ทำให้นโยบายลดความเหลื่อมล้ำในสังคมที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยต่างๆ เช่น เชื้อชาติ ให้เกิดความโปร่งใสและเป็นมิตรต่อกลไกตลาด (Putting in place transparent and market friendly affirmative action)

ประการที่หก สร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านความรู้ (Building knowledge base infrastructure)

ประการที่เจ็ด เพิ่มแหล่งที่มาของการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Enhancing the sources of growth)

ประการที่แปด สร้างความเชื่อมั่นให้เกิดการเติบโตอย่างยั่งยืน (Ensuring sustainability of growth)

จะต้องปรับเปลี่ยนจาก
ฐานผลิต ไปสู่การวิจัย
พัฒนา และออกแบบ
ผลิตภัณฑ์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรม

ในแต่ละภาคอุตสาหกรรม มาเลเซียได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ภายใต้แบบจำลองเศรษฐกิจใหม่ ดังนี้

อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ มาเลเซียได้เปรียบประเทศอื่นๆ ในแง่ First Mover Advantage คือ เป็นประเทศแรกๆ ที่มีการลงทุนในอุตสาหกรรมประเภทนี้ แต่จะ

บริษัทมาเลเซีย ต้องก้าวออกไปดำเนินธุรกิจ在不同ประเทศ
โดยเพิ่มขอบข่ายธุรกิจไปสู่การให้บริการด้านเทคโนโลยี
ร่วมทุนกับบริษัทต่างประเทศในการประมูล
ระดับนานาชาติ และระดับมาตรฐานโลก

ต้องปรับเปลี่ยนจากฐานผลิต ไปสู่การวิจัย พัฒนา และออกแบบผลิตภัณฑ์ โดยบริษัท มาเลเซีย จะต้องเปลี่ยนจากการเป็นผู้นำเข้า เทคโนโลยี มาเป็นการสร้างนวัตกรรมด้วย ตนเอง

อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน จะต้องพัฒนา เทคโนโลยีภายในประเทศเพื่อนำไปสู่ ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ที่ตอบสนองความต้องการ ของตลาด เช่น ไชมันและน้ำมันที่เป็นมิตร ต่อสุขภาพ เชื้อเพลิงชีวภาพจากชีวมวล เครื่องสำอาง พลาสติกชีวภาพ

เกษตรกรรม แม้มาเลเซียเป็นประเทศ เกษตรกรรม แต่ยักรนำเข้าสินค้าอาหารจำนวนมาก

มาก จึงต้องเร่งรัดพัฒนาภาคเกษตรกรรม ในชนบทให้ทันสมัยและเชื่อมโยงกับตลาด ซึ่งนับเป็นมาตรการสำคัญในการเพิ่ม ผลผลิต ขจัดความยากจน และทำให้การ กระจายรายได้เท่าเทียมกันมากขึ้น ต้องมี การเพาะปลูกและแปรรูปให้มีมาตรฐาน สอดคล้องและสูงกว่ามาตรฐานระดับ นานาชาติ มีการนำหลักปฏิบัติที่ดีที่สุด (Best Practice) มาใช้ และดำเนินกิจกรรม ด้านการตลาดไม่ซ้ำเพื่อจำหน่ายในประเทศ เท่านั้น แต่จะต้องเป็นระดับนานาชาติ

อุตสาหกรรมน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ ปัจจุบันภาคอุตสาหกรรมนี้มีบริษัทสำคัญ

ของประเทศ (National Champion) อยู่ 1 บริษัท คือ บีโธรนาล ซึ่งสามารถสร้างตรา ของบริษัทฯ ให้เข้มแข็งในระดับนานาชาติ

สำหรับทิศทางในอนาคต เนื่องจาก บริษัทมาเลเซียมีจุดแข็งสำคัญ คือ เชี่ยวชาญ ในด้านเทคโนโลยีเกี่ยวกับอุตสาหกรรม น้ำมันและก๊าซธรรมชาติเป็นอย่างมาก จากการสะสมประสบการณ์เป็นเวลายาวนาน ดังนั้น จะต้องใช้จุดแข็งนี้ให้เป็น ประโยชน์อย่างคุ้มค่า

แผนยุทธศาสตร์จึงกำหนดทิศทางว่า บริษัทมาเลเซีย นอกจากจะทำธุรกิจพื้นฐาน ในด้านน้ำมันและก๊าซธรรมชาติแล้ว จะต้องก้าวออกไปดำเนินธุรกิจ在不同ประเทศ โดยเพิ่มขอบข่ายธุรกิจไปสู่การให้บริการ ด้านเทคโนโลยี ร่วมทุนกับบริษัทต่างประเทศ ในการประมูลในระดับนานาชาติ และการ ให้บริการสนับสนุนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดย จะต้องไม่เป็นการให้บริการเล็กๆ น้อยๆ เท่านั้น แต่เป็นบริษัทที่ให้บริการในระดับ มาตรฐานโลก

เทคโนโลยีสีเขียว มาเลเซียมีศักยภาพ มากที่จะเป็นผู้นำในด้านนี้ทั้งในด้านการ ผลิตและบริการที่เกี่ยวข้องซึ่งมีมูลค่า เพิ่มสูง โดยมีความเชี่ยวชาญในการผลิต ที่มีความสลับซับซ้อน และเป็นประเทศ แรกๆ ที่ริเริ่มในด้านพลังงานแสงอาทิตย์ และพลังงานทดแทน รวมถึงความสำเร็จ ในช่วงเร็วๆ นี้ในการนำความหลากหลาย ในทางชีวภาพมาใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ในการผลิตผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง ซึ่งได้รับความ สนใจจากลูกค้าที่ตระหนักถึงความ สำคัญของสิ่งแวดล้อม

รัฐบาลต้องสนับสนุน
เพื่อพัฒนาให้มาเลเซีย
เป็นศูนย์กลาง
ของเทคโนโลยีสีเขียว

"Gentlemen, MALAYSIA
is still our choice location"

จากจุดแข็งข้างต้น แผนยุทธศาสตร์แบบจำลองเศรษฐกิจใหม่จึงกำหนดว่าจะต้องใช้ทักษะในด้านนี้ให้เกิดประโยชน์รัฐบาลจะต้องมีส่วนร่วมให้การสนับสนุนเพื่อพัฒนาให้มาเลเซียสามารถก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลางของเทคโนโลยีสีเขียวครอบคลุมตั้งแต่การวิจัย การออกแบบ การผลิต การนำมาใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

ภาคท่องเที่ยว ปัจจุบันมาเลเซียมีจุดแข็งหลายประการ เช่น เป็นประเทศมีสภาพเป็นป่าเขาที่สมบูรณ์ มีป่าไม้เก่าแก่ที่สุดในโลก มีคำขวัญการท่องเที่ยวคือ “มาเลเซีย ที่นี่เอเชีย” หรือ “Malaysia Truly Asia” ที่ประสบผลสำเร็จ กลายเป็นคำขวัญค้ำชูของคนทั่วโลก

สำหรับทิศทางการท่องเที่ยวของมาเลเซียในอนาคตนั้น แผนยุทธศาสตร์แบบจำลองเศรษฐกิจใหม่ กำหนดว่า จะต้องพัฒนาวิสัยทัศน์และความคิดสร้างสรรค์เพื่อให้สามารถเจาะตลาดเป้าหมายที่มีความหลากหลาย เป็นต้นว่า ตลาดท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติ ซึ่งนับเป็นตลาดใหญ่มากโดยเฉพาะประเทศที่พัฒนาแล้ว ตลาดท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ตลาดนักท่องเที่ยวระดับสูงที่ต้องการความเป็นส่วนตัวและบริการคุณภาพสูง การพัฒนาเป็นศูนย์กลางด้านการศึกษาในระดับนานาชาติ

ขณะเดียวกันจะต้องเพิ่มตลาดใหม่ๆ จากตลาดที่มีอยู่ ซึ่งมาเลเซียแข็งแกร่งมากในตลาดสหราชอาณาจักรและตลาดทวีปเอเชีย จะต้องขยายไปสู่ตลาดอื่นๆ เพิ่มเติม โดยเฉพาะตลาดทวีปอเมริกาและทวีปยุโรป ซึ่งมีขนาดใหญ่และปัจจุบันยังครองตลาดไม่มากนัก

นอกจากนี้ มีภาคธุรกิจอื่นๆ ที่มาเลเซียมีศักยภาพที่จะพัฒนาให้เติบโตในอนาคต ทั้งในส่วนของเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีความแข็งแกร่ง อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่จะทวีความสำคัญในอนาคตเนื่องจากมีความเชี่ยวชาญในด้านดนตรี ภาพยนตร์ ศิลปะ และวัฒนธรรม ธุรกิจเทคโนโลยีชีวภาพและชีววิทยาศาสตร์ที่กำลังเติบโตอย่างรวดเร็ว

สร้างเมืองให้น่าอยู่

จากการแข่งขันไม่ใช่เฉพาะระดับประเทศเท่านั้น แต่รวมถึงการแข่งขันระหว่างเมืองด้วย ดังนั้น ได้กำหนดดำเนินการพัฒนารุงกัวลาลัมเปอร์ ยะโฮร์บารู (รวมถึง Iskandar Malaysia) ให้มีสภาพความเป็นอยู่ที่น่าอยู่อาศัยมากยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถชักจูงให้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญมาอยู่อาศัยและมาทำงานในมาเลเซีย

การวิจัยและพัฒนาเครื่องยนต์ของรถยนต์ปโตอู

ขณะเดียวกันการพัฒนาเมืองดังกล่าวข้างต้น นับเป็นส่วนหนึ่งของแผนแบบเบ็ดเสร็จในการพัฒนาเชื่อมโยงเมืองและชนบท ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อนโยบายพัฒนาประเทศ เนื่องจากการศึกษาเชิงลึกในระยะที่ผ่านมา มีหลักฐานสนับสนุนว่าการเติบโตของเมืองนั้น สามารถเพิ่มรายได้ให้แก่คนชนบทที่อยู่ล้อมรอบเป็นอย่างมาก หากมีการเชื่อมโยงเข้าเป็นเครือข่ายห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain Network)

นอกจากนี้ ยังกำหนดจะพัฒนาคลัสเตอร์ให้มีลักษณะที่เชื่อมโยงและเข้มแข็งยิ่งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์หลายประการ ทั้งนี้ เพื่อสนับสนุนการบ่มเพาะบริษัทเกิดใหม่เพื่อให้สามารถให้บริการที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันแก่ธุรกิจในกลุ่มคลัสเตอร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น และเพื่อพัฒนาให้เกิดการเชื่อมโยงมากยิ่งขึ้นระหว่างภาคธุรกิจในกลุ่มคลัสเตอร์และภาคสถาบันการศึกษา

พัฒนาตลาดทุนเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่

แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดจะพัฒนาตลาดทุน โดยเฉพาะในส่วนการบริหารกองทุน (Fund Management) ทุนร่วมลงทุน (Venture Capital) เพื่อให้เป็นพลังสำคัญ

ในการผลักดันให้มาเลเซียพัฒนาไปสู่รูปแบบที่ต้องใช้บุคลากรที่มีทักษะสูงขึ้น ซึ่งจะทำให้อัตราค่าจ้างสูงขึ้นตามไปด้วย (High Wage, High Skill Economy)

มีแนวโน้มว่ารัฐบาลจะลดสัดส่วนการถือครองหุ้นขั้นต่ำของภูมิบุตร ในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ลง จากปัจจุบันกำหนดขั้นต่ำร้อยละ 30 ให้ลดลงเหลือเพียงร้อยละ 12.5 ในอนาคต

ขณะเดียวกัน ได้กำหนดจะเปิดรับทุนต่างชาติ เพื่อร่วมเป็นพันธมิตรขับเคลื่อนเศรษฐกิจและการเงินของประเทศ โดยเปิดเสรีภาคต่างๆ โดยเฉพาะภาคการเงิน การธนาคาร พลังงาน และโทรคมนาคม ซึ่งก่อนหน้านี้จัดอยู่ในกลุ่มธุรกิจเชิงยุทธศาสตร์ ที่มาเลเซียพยายามกีดกันนักลงทุนต่างชาติ ไม่ให้เข้ามาครอบครองอย่างเต็มตัว

การปฏิรูปหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนของมาเลเซีย

หน่วยงานการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งมาเลเซีย (Malaysia Industrial Development Authority) ในสังกัดกระทรวงการค้าระหว่างประเทศและอุตสาหกรรม (MITI) ของมาเลเซีย นับเป็นหน่วยงานหลักในการส่งเสริมการลงทุนของมาเลเซีย โดยในแผนยุทธศาสตร์แบบจำลองเศรษฐกิจใหม่ (NEM) ได้กำหนดแนวทางการปรับโครงสร้างหน่วยงานแห่งนี้ครั้งใหญ่ ดังนี้

1. เปลี่ยนชื่อจาก "Malaysia Industrial Development Authority" เป็น "Malaysia Investment Development Authority" โดยจะยังคงใช้ชื่อย่อ MIDA ตามเดิม เพื่อสะท้อนว่าการดำเนินการครอบคลุมไม่เฉพาะอุตสาหกรรมเท่านั้น แต่ครอบคลุมภาคเศรษฐกิจอื่นๆ เช่น เกษตรกรรม บริการ ฯลฯ ด้วย
2. กำหนดบทบาท ให้เป็นหน่วยงานกลางด้านการลงทุนของมาเลเซียเพื่อสามารถให้บริการแบบบูรณาการ โดยประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงมีอำนาจหน้าที่สามารถเจรจาต่อรองเกี่ยวกับการลงทุนโดยตรง
3. แปรรูปเป็นบริษัทจำกัดภายในเดือนสิงหาคม 2553

4. เพิ่มประสิทธิภาพ ให้สามารถบริการได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น โดยจะเป็นหน่วยงานที่มีขนาดเล็กลงจากปัจจุบันที่มีพนักงาน 800 คน

5. กำหนดเป้าหมายการลงทุนในปี 2553 เป็นเงิน 40,000 ล้านดอลลาร์ สำหรับการลงทุนด้านงานบริการ และ 48,000 ล้านดอลลาร์ สำหรับการลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิต แต่เป้าหมายนี้ไม่ครอบคลุมการลงทุนในภาคการเงิน และโครงสร้างพื้นฐาน

วีซ่าและใบอนุญาตทำงาน (2)

1. คนต่างด้าวที่จะสามารถใช้บริการที่ศูนย์บริการวีซ่าและใบอนุญาตทำงานได้ จะต้องมีความสมบูรณ์อย่างไรบ้าง

ตอบ คนต่างด้าวจะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

- (1) คนต่างด้าวซึ่งเป็นผู้บริหาร ผู้อำนวยการ หรือผู้เชี่ยวชาญ ได้รับสิทธิพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน กฎหมายว่าด้วยการปิโตรเลียม และกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- (2) คนต่างด้าวซึ่งเป็นผู้บริหาร ผู้อำนวยการ หรือผู้เชี่ยวชาญ และขออนุญาตทำงานกับสถานประกอบการที่จดทะเบียนในประเทศไทย และมีทุนจดทะเบียนชำระแล้ว ตั้งแต่ 30 ล้านบาท ขึ้นไป

- (3) คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ สื่อมวลชน ที่ได้รับอนุญาตจากราชการ โดยจะต้องมีหนังสือจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องแจ้งการอนุญาตให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นนักข่าวในประเทศ มาประกอบการพิจารณาด้วย
- (4) คนต่างด้าวซึ่งคือนักวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี โดยจะต้องมีหนังสือจากหน่วยงานราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับรองมาด้วย
- (5) คนต่างด้าวซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของสาขาธนาคารต่างประเทศ สำนักงานวิเทศกิจของธนาคาร

ต่างประเทศ หรือสำนักงานผู้แทนของธนาคารต่างประเทศ ซึ่งได้รับการรับรองจากธนาคารแห่งประเทศไทย

- (6) คนต่างด้าวซึ่งปฏิบัติงานในสำนักงานผู้แทนนิติบุคคลต่างประเทศ ในธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ หรือสำนักงานภูมิภาคของบริษัทข้ามชาติ ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542
- (7) คนต่างด้าวซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
- (8) คนต่างด้าวซึ่งปฏิบัติงานประจำสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค

- (9) คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาทำงานตามพันธกรณีที่รัฐบาลทำไว้กับต่างประเทศ

2. มีอาชีพใดบ้างที่มีอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงาน

ตอบ ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดงานในอาชีพ และวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ พ.ศ. 2522 กำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำงาน ดังนี้

- (1) งานกรรมกร ยกเว้นงานกรรมกรในเรือประมง
- (2) งานกสิกรรม งานเลี้ยงสัตว์ งานป่าไม้ หรืองานประมง ยกเว้นงานที่ใช้ความชำนาญ งานเฉพาะสาขา หรืองานควบคุมดูแลฟาร์ม

- (3) งานก่ออิฐ งานช่างไม้ หรืองานก่อสร้างอื่น
- (4) งานแกะสลักไม้
- (5) งานขับขี่ยานยนต์ หรืองานขับขี่ยานพาหนะที่ไม่ใช่เครื่องจักรหรือเครื่องกล ยกเว้นงานขับขี่ยานยนต์หรือรถจักรยานยนต์ระหว่างประเทศ
- (6) งานขายของหน้าร้าน
- (7) งานขายทอดตลาด
- (8) งานควบคุม ตรวจสอบหรือให้บริการบัญชี ยกเว้น งานตรวจสอบภายในชั่วคราว
- (9) งานเจียรไน หรือขัดเพชรหรือพลอย
- (10) งานตัดผม งานตัดผม หรืองานเสริมสวย

- (11) งานทอผ้าด้วยมือ
- (12) งานทอเสื่อ หรืองานทำเครื่องใช้ด้วยกก หวาย ปอ ฟาง หรือเยื่อไม้ไผ่
- (13) งานทำกระดาษสาด้วยมือ
- (14) งานทำเครื่องเงิน
- (15) งานทำเครื่องดนตรีไทย
- (16) งานทำเครื่องถม
- (17) งานทำเครื่องทอง เครื่องเงิน หรือเครื่องนาก
- (18) งานทำเครื่องลงหิน
- (19) งานทำตุ๊กตาไทย
- (20) งานทำที่นอนผ้าห่มนวม
- (21) งานทำบัตร
- (22) งานทำผลิตภัณฑ์จากผ้าไหมด้วยมือ
- (23) งานทำพระพุทธรูป
- (24) งานทำมิด
- (25) งานทำร่มด้วยกระดาษหรือผ้า
- (26) งานทำรองเท้า
- (27) งานทำหมวก
- (28) งานนายหน้า หรืองานตัวแทน ยกเว้น งานนายหน้าหรืองานตัวแทนในธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ
- (29) งานในวิชาชีพวิศวกรรม สาขาวิศวกรรมโยธา ที่เกี่ยวกับงานออกแบบและคำนวณ จัดระบบวิจัย วางโครงการ ทดสอบ ควบคุมการก่อสร้าง หรือให้คำแนะนำ ทั้งนี้ไม่รวมที่ต้องใช้ความชำนาญพิเศษ

- (30) งานในวิชาชีพสถาปัตยกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานออกแบบเขียนแบบประมาณราคา อำนวยการก่อสร้างหรือให้คำแนะนำ
- (31) งานประดิษฐ์เครื่องแต่งกาย
- (32) งานปั้นหรือทำเครื่องปั้นดินเผา
- (33) งานมวนบุหรี่ด้วยมือ
- (34) งานมีคเคุทท์ หรืองานจัดนำเที่ยว
- (35) งานเร่ขายสินค้า
- (36) งานเรียงตัวพิมพ์อักษรไทยด้วยมือ
- (37) งานสาวและบิดเกลียวไหมด้วยมือ
- (38) งานเสมียนพนักงานหรืองานเลขานุการ
- (39) งานให้บริการทางกฎหมายหรืออรรถคดี

3. หน้าที่ยของนายจ้างในการรับคนต่างด้าวทำงาน มือไร้บาง

ตอบ นายจ้างจะต้องรับคนต่างด้าวที่มีใบอนุญาตทำงานกับตนเท่านั้น และไม่รับคนต่างด้าวที่ไม่มีใบอนุญาตเข้าทำงานกับตน หรือทำงานที่มีลักษณะงาน หรือเงื่อนไขต่างไปจากที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

4. หน้าที่ยของคนต่างด้าวที่ได้รับใบอนุญาตทำงาน มือไร้บาง

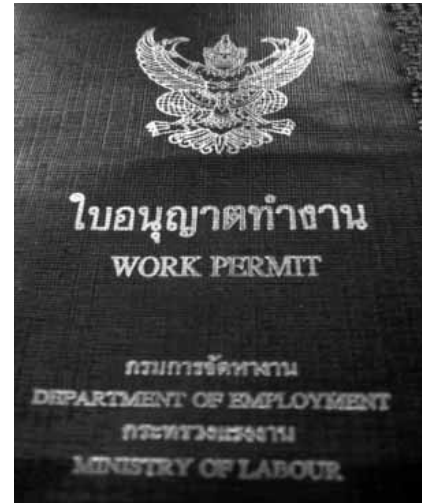
ตอบ คนต่างด้าวที่มีใบอนุญาตทำงานมีหน้าที่ดังนี้

- จะต้องถือใบอนุญาตทำงานไว้กับตัว หรือ ณ สถานที่ทำงาน
- ทำงาน ตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตทำงานเท่านั้น
- กรณีใบอนุญาตทำงานชำรุดสูญหาย ยื่นขอใบแทนภายใน 15 วัน
- กรณี เปลี่ยน/เพิ่ม การทำงาน สถานที่ทำงาน ห้องที่การทำงาน หรือนายจ้าง ต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนก่อนจึงจะทำงานนั้นได้

5. บริษัทที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน สามารถใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือได้หรือไม่

ตอบ ตามประกาศสำนักงานฯ ที่ ป.4/2553 ลงวันที่ 8 ตุลาคม 2553 อนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือในโครงการที่ได้รับการส่งเสริมฯ เพื่อเป็นการลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานระดับปฏิบัติการ ในภาคอุตสาหกรรมในโครงการที่ได้รับการส่งเสริมฯ ได้ โดยกำหนดหลักเกณฑ์ ดังนี้

- จะต้องเป็นบริษัทที่ลงทุนในประเทศไทยมากกว่า 20 ปี มีสินทรัพย์รวมมากกว่า 10,000 ล้านบาท และจ้างงานรวมมากกว่า 10,000 คน
- จะต้องเป็นโครงการที่ได้รับการส่งเสริมฯ อยู่เดิม ที่สิ้นสุดการได้รับสิทธิและประโยชน์การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลแล้ว และมีความจำเป็นต้องจ้างแรงงานเพิ่มในโครงการ โดยบีโอไอจะอนุญาตให้จ้างแรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือได้ไม่เกินร้อยละ 15 ของจำนวนคนงานที่จ้างเพิ่มในโครงการนั้น
- จะต้องเป็นกิจการอุตสาหกรรมเท่านั้น ไม่ครอบคลุมธุรกิจเกษตรกรรมและบริการ
- จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบ ที่เกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือ ในด้านต่างๆ ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง
- จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่บีโอไอกำหนด และต้องยื่นคำขออนุญาตต่อบีโอไอ ก่อนการใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือในโครงการ
- บีโอไออาจประกาศยกเลิกหรือปรับลดจำนวนแรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือได้ ตามความเหมาะสมเมื่อหมดความจำเป็นหรือสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป

6. แรงงานต่างด้าวระดับปฏิบัติการทั่วไป สามารถใช้บริการที่ศูนย์วิชาและใบอนุญาตทำงานได้หรือไม่

ตอบ ตาม พ.ร.บ. ส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ในมาตรา 25 และ 26 ได้ให้อำนาจแก่บีโอไอในการให้วีซ่าและใบอนุญาตทำงาน เฉพาะคนต่างด้าวที่เป็นช่างฝีมือและผู้ชำนาญการเท่านั้น ไม่ครอบคลุมถึงพนักงานระดับปฏิบัติการทั่วไป

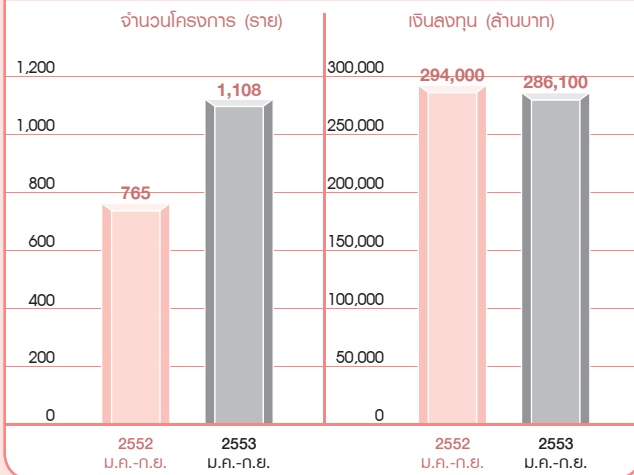
7. ถ้าบีโอไอจึงไม่อนุญาตให้บริษัทที่ได้รับการส่งเสริมฯ ใช้แรงงานไร้ฝีมือต่างด้าวได้โดยทั่วไป

ตอบ บีโอไอได้กำหนดเงื่อนไขในการส่งเสริมฯ ว่าจะไม่อนุมัติให้การส่งเสริมฯ แก่กิจการที่ใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ที่ต้องการใช้แรงงานไทย เพื่อให้ลดจำนวนผู้ว่างงาน ในการได้รับการส่งเสริมฯ นั้น ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ได้รับสิทธิและประโยชน์การยกเว้นภาษีอากรต่างๆ แล้ว จึงควรใช้แรงงานไทย เพื่อประโยชน์ของประเทศ (ข้อมูล ณ วันที่ 15 ตุลาคม 2553)

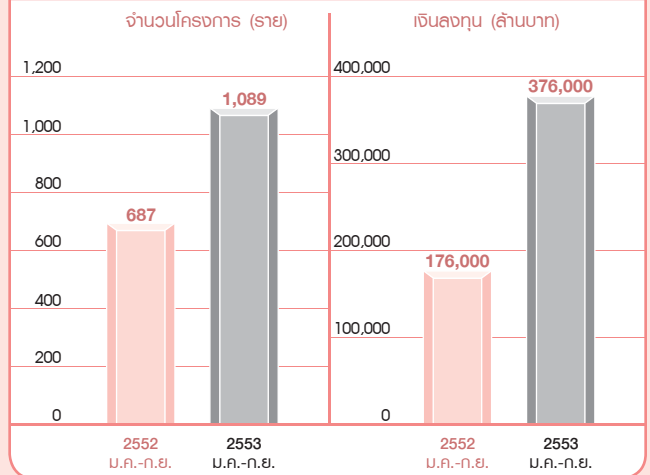

สรุปสถิติการส่งเสริมการลงทุน

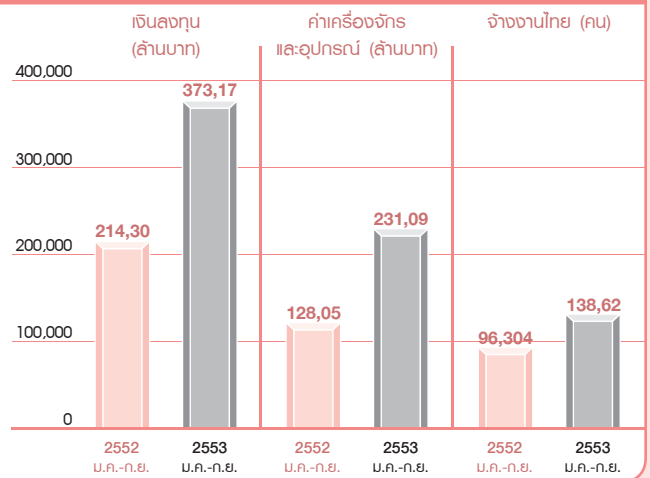
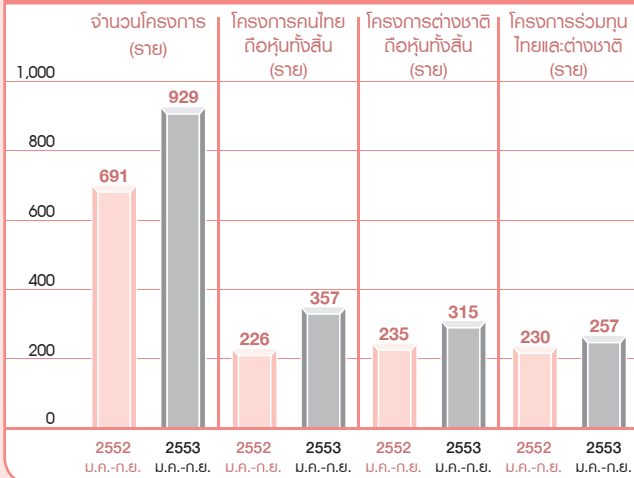
การขอรับการส่งเสริมการลงทุน

การอนุมัติให้การลงทุน

การขอรับการส่งเสริมการลงทุน

จำแนกโดยการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนตามหมวดกิจการ

หน่วย : ล้านบาท

หมวดกิจการ	จำนวนโครงการ (ราย)			เงินลงทุน			ทุนจดทะเบียนไทย			ทุนจดทะเบียนต่างชาติ			จ้างแรงงาน (คน)		
	2552	2552	2553	2552	2552	2553	2552	2552	2553	2552	2552	2553	2552	2552	2553
	ม.ค.-ก.ย.	ม.ค.-ก.ย.	ม.ค.-ก.ย.	ม.ค.-ก.ย.	ม.ค.-ก.ย.	ม.ค.-ก.ย.	ม.ค.-ก.ย.	ม.ค.-ก.ย.	ม.ค.-ก.ย.	ม.ค.-ก.ย.	ม.ค.-ก.ย.	ม.ค.-ก.ย.	ม.ค.-ก.ย.	ม.ค.-ก.ย.	ม.ค.-ก.ย.
เกษตรกรรมและผลิตผลการเกษตร	151	107	121	42,317	32,591	37,447	2,645	2,451	2,298	472	346	1,592	21,065	13,028	19,277
เหมืองแร่ เชรามิคส์ และโลหะขั้นมูลฐาน	26	22	20	18,700	18,240	11,695	435	389	688	1,951	1,903	1,449	5,698	5,320	2,930
อุตสาหกรรมเบา	57	39	52	10,401	5,541	6,938	1,135	707	553	717	480	750	18,204	15,022	9,583
ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง	175	136	174	51,634	40,264	65,637	1,618	785	1,038	5,952	5,334	8,274	26,121	18,475	22,286
อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า	140	100	170	27,689	12,471	66,560	358	301	372	1,441	889	788	43,378	28,005	65,247
ผลิตภัณฑ์เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก	97	70	108	24,581	15,700	31,244	1,364	1,277	1,263	2,326	1,245	1,133	6,699	5,116	9,810
บริการ และสาธารณูปโภค	316	217	284	117,687	89,501	153,649	8,751	4,876	8,264	2,180	1,096	2,316	13,745	11,338	9,491
รวม	962	691	929	293,009	214,307	373,170	16,307	10,788	14,476	15,039	11,294	16,301	134,910	96,304	138,624

ภาวะการส่งเสริมการลงทุน

มกราคม-กันยายน 2553 เปรียบเทียบ ปี 2551 และ 2552

	2551	2552	2552	2553	2551	2552	2552	2553
			ม.ค.-ก.ย.	ม.ค.-ก.ย.			ม.ค.-ก.ย.	ม.ค.-ก.ย.
	จำนวนโครงการ (ราย)				ทุนจดทะเบียน (พันล้านบาท)			
การขอรับการส่งเสริมฯ สุทธิ	1,231	1,501	765	1,108	74.0	112.2	56.4	44.4
การร่วมทุนของโครงการต่างชาติ					43.8	38.6	19.9	16.9
ต่างชาติรายใหญ่								
ญี่ปุ่น	326	263	176	271	15.3	5.4	3.3	4.8
ยุโรป	194	216	130	145	13.9	5.9	1.5	4.3
ไต้หวัน	45	72	30	36	1.4	6.1	0.6	0.5
สหรัฐอเมริกา	37	81	52	47	1.3	6.4	6.1	0.7
ฮ่องกง	23	20	15	19	1.0	1.8	0.1	0.6
สิงคโปร์	86	87	52	57	5.1	1.1	0.4	1.9
	เงินลงทุน (พันล้านบาท)							
การกระจายของแหล่งที่ตั้ง								
เขต 1	375	454	279	351	51.9	80.3	39.8	37.4
กรุงเทพมหานคร	221	193	137	157	16.3	15.4	11.4	7.9
ปริมณฑล	154	261	142	194	35.6	64.9	28.4	29.4
เขต 2	517	515	270	436	294.6	314.2	191.3	149.8
ระยอง	144	111	65	113	135.6	57.8	32.6	64.2
ภูเก็ต	12	11	4	6	10.2	2.6	0.1	1.4
อื่นๆ	361	393	201	317	148.7	253.8	158.6	84.2
เขต 3	335	529	213	320	85.6	250.8	62.8	98.9
- 36 จังหวัด	287	443	188	281	79.7	204.2	60.2	90.5
- 22 จังหวัด (เขต 3 พิเศษ)	48	86	25	39	5.9	46.6	2.6	8.5
ภาคเหนือ	77	120	46	73	9.7	38.6	11.7	37.8
ภาคกลาง	10	32	9	13	4.8	29.2	1.4	3.1
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	85	183	51	80	15.8	104.6	18.7	26.6
ภาคตะวันออก	47	52	28	36	8.8	24.5	6.7	7.6
ภาคตะวันตก	14	30	14	7	3.1	8.2	2.0	1.0
ภาคใต้	65	74	43	79	9.6	26.7	9.5	16.3
อื่นๆ	37	38	22	32	33.8	19.0	12.7	6.5
ไม่ระบุที่ตั้ง	4	3	3	1	0.1	0.1	0.1	-

	2551	2552	2552 ม.ค.-ก.ย.	2553 ม.ค.-ก.ย.	2551	2552	2552 ม.ค.-ก.ย.	2553 ม.ค.-ก.ย.
	จำนวนโครงการ (ราย)				ทุนจดทะเบียน (พันล้านบาท)			
การอนุมัติให้การส่งเสริมฯ ทั้งสิ้น	1,252	1,003	687	1,089	79.0	41.4	23.4	38.1
การร่วมทุนของโครงการต่างชาติ					57.2	16.5	12.3	16.1
ต่างชาติรายใหญ่								
ญี่ปุ่น	331	249	170	256	22.2	3.6	2.9	4.8
ยุโรป	183	158	123	132	18.1	2.6	2.3	3.8
ไต้หวัน	48	33	24	28	1.2	0.6	0.3	0.2
สหรัฐอเมริกา	37	41	29	34	1.3	5.7	5.6	0.7
ฮ่องกง	19	14	13	22	0.8	0.1	0.1	0.2
สิงคโปร์	77	65	43	53	5.4	0.3	0.2	2.0
	เงินลงทุน (พันล้านบาท)							
การกระจายของแหล่งที่ตั้ง								
เขต 1	396	336	218	359	48.3	49.7	25.7	57.0
กรุงเทพมหานคร	232	162	108	154	16.1	11.9	9.3	8.9
ปริมณฑล	164	174	110	205	32.1	37.8	16.5	48.1
เขต 2	538	383	272	417	365.9	180.8	111.4	196.6
ระยอง	166	96	73	103	207.5	42.7	35.1	69.6
ภูเก็ต	11	11	7	7	9.5	1.7	0.9	2.9
อื่นๆ	361	276	192	307	148.9	136.3	75.4	124.0
เขต 3	318	284	197	313	83.6	50.9	38.9	122.4
- 36 จังหวัด	275	244	168	274	79.4	46.0	34.9	112.4
- 22 จังหวัด (เขต 3 พิเศษ)	43	40	29	39	4.2	4.9	4.0	10.0
ภาคเหนือ	75	61	38	70	9.1	5.9	4.6	20.2
ภาคกลาง	11	10	7	19	4.7	1.3	0.9	16.6
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	77	75	50	93	12.7	11.3	7.1	37.2
ภาคตะวันออก	41	40	28	24	8.9	7.1	4.5	19.9
ภาคตะวันตก	16	13	7	11	3.3	1.3	0.9	1.8
ภาคใต้	58	62	52	64	11.3	11.3	9.3	16.1
อื่นๆ	40	23	15	32	33.7	12.7	11.5	10.5

หมายเหตุ เขต 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรสาคร และสมุทรปราการ

เขต 2 ได้แก่ กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี สระบุรี สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี อ่างทอง ระยอง และภูเก็ต
เขต 3 ได้แก่ 58 จังหวัด โดยแบ่งเป็นเขต 3 พิเศษ จำนวน 22 จังหวัด ได้แก่ ศรีสะเกษ หนองบัวลำภู สุรินทร์ ยโสธร มหาสารคาม นครพนม ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ สกลนคร บุรีรัมย์ อำนาจเจริญ ชัยภูมิ หนองคาย อุบลราชธานี อุตรดิตถ์ แพร่ พะเยา น่าน สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส และเขต 3 ใน 36 จังหวัดที่เหลือ

สำหรับกิจการขนส่งทางเรือ หรืออากาศ ได้รวมไว้ใน เขต 3

- ข้อสังเกต** 1) ในแต่ละเดือนสถิติการอนุมัติให้การส่งเสริมฯ ไม่สามารถนำไปเปรียบเทียบกับสถิติการขอรับการส่งเสริมฯ ในเดือนเดียวกัน เนื่องจากปกติสำนักงานฯ จะใช้เวลาพิจารณาอนุมัติโครงการที่ขอรับการส่งเสริมฯ ภายในกำหนดเวลา 15 - 90 วันทำการ
- 2) สถิติไม่นับรวมโครงการซึ่งไม่มีการลงทุนเพิ่ม ได้แก่ โยกย้ายสถานประกอบการ รับโอนโครงการ กิจการเดิมขอสิทธิประโยชน์ไม่เกี่ยวกับภาษีอากร

โครงการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน เดือนกันยายน 2553

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
หมวด 1 เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร					
1. เถ้าแก่น้อย ฟู้ดแอนด์มาร์เก็ตติ้ง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์จากสาหร่าย	1.11	162.50*	500	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
2. ผลไม้กระป๋องประจวบ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำสับประรดเข้มข้น	1.11	30.00	61	จ.ประจวบคีรีขันธ์ (เขต 3)
3. คอนติเนนต์ แพคคอรี่ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สิ่งปรุงแต่งอาหาร	1.11	34.00	16	จ.ลำพูน (เขต 3)
4. MR.JEAN-JEROME GRASSI (หุ้นฮ่องกงทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์จากเนื้อสัตว์	1.11	8.00	5	จ.กาญจนบุรี (เขต 2)
5. น้ำมันรำข้าวสุรินทร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำมันรำดิบและกากรำ	1.12	58.20*	32	จ.บุรีรัมย์ (เขต 3)
6. เถ้าแก่น้อย ฟู้ดแอนด์มาร์เก็ตติ้ง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์ขนมขบเคี้ยวจากแป้ง	1.11	77.20*	44	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
7. เอ็ม.เค.เอส.ฟาร์ม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เลี้ยงไก่เนื้อ	1.5	194.30*	32	จ.ชลบุรี (เขต 2)
8. เอ็ม.เค.เอส.ฟาร์ม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เลี้ยงไก่เนื้อ	1.5	286.80*	44	จ.ชลบุรี (เขต 2)
9. เอ็ม.เค.เอส.ฟาร์ม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เลี้ยงไก่เนื้อ	1.5	226.80*	36	จ.ชลบุรี (เขต 2)
10. เขียวระกานต์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ครีมเทียม	1.11	284.00*	42	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
11. เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สัตว์น้ำแช่แข็ง	1.11	162.00*	156	จ.สุราษฎร์ธานี (เขต 3)
12. ชันสวีท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	พืช ผัก และผลไม้แช่แข็ง	1.11	66.00*	34	จ.เชียงใหม่ (เขต 3)
13. พรินซ์เฟิร์ฟ ฟู้ด สเปเชียลตี้ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	อาหารจากพืช ผัก และผลไม้	1.11	63.00*	207	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
14. ไทย โคโค้นท์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์จากพืช ผัก และผลไม้	1.11	72.00*	53	จ.ราชบุรี (เขต 2)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (FU)	ที่ตั้ง (เขต)
15. นางจากรุวรรณ โอวารินทร์ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอสปรุงรส เครื่องแกง และน้ำมันหอมระเหย	1.11	15.00	52	จ.ลำพูน (เขต 3)
16. เอส ทู เค มารีน โปรดักส์ จำกัด (ร่วมทุนไทย-เกาหลี)	สัตว์น้ำแช่แข็ง/อบแห้ง แช่แข็ง อาหารจากเนื้อสัตว์ แช่เย็น/แช่แข็ง และให้บริการห้องเย็น	1.11 1.19	34.00	177	จ.สงขลา (เขต 3)
17. ชิงธง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เลี้ยงไก่เนื้อ	1.5	1,370.30**	203	จ.เพชรบูรณ์ (เขต 3)
18. ทีพีโอโพลีน เพาเวอร์ จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตเชื้อเพลิงจากเศษขยะ หรือของเสีย และกิจการผลิตปุ๋ยอินทรีย์หรือสารปรับปรุงดิน	1.4	1,683.26**	99	จ.สระบุรี (เขต 2)
19. ร่วมค้า แอดวานซ์ เทคโนโลยี อินเทอร์เน็ต เนชั่นแนล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำมันสังเคราะห์จากเศษพลาสติก	1.18	76.00*	43	จ.พิษณุโลก (เขต 3)
20. MR.NOBUKATSU KOMATSU (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ปลาอบแห้ง	1.11	24.00	54	จ.ระยอง (เขต 2)
21. นายธนวัฒน์ ไครวานิช (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เครื่องสำอางจากสมุนไพร	1.15	0.56	13	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
22. สยาม ไลน์แอปเปิ้ล ฟีด จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น-มาเลเซีย)	น้ำสับปะรดเข้มข้น และส่วนผสมอาหารสัตว์	1.11	78.00*	26	จ.ระยอง (เขต 2)
23. ฟลิท ปาล์ม (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย-มาเลเซีย)	น้ำมันเมล็ดในปาล์ม	1.12	169.00*	23	จ.สุราษฎร์ธานี (เขต 3)
24. ปาล์มน้ำมันธรรมชาติ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำมันปาล์มดิบ และน้ำมันเมล็ดในปาล์มดิบ	1.12	125.00*	55	จ.สุราษฎร์ธานี (เขต 3)
25. ไทยเพรซิเดนทึฟูดส์ จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น-ฮ่องกง-อังกฤษ-สวีเดนแลนด์)	บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป	1.11	245.84*	199	จ.ชลบุรี (เขต 2)
26. สตาร์ฟิช จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เนื้อปลาสดแช่แข็ง (SURIMI)	1.11	190.00*	705	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
27. กลุ่มปาล์มธรรมชาติ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำมันปาล์มดิบและน้ำมันเมล็ดในปาล์มดิบ	1.12	125.00*	55	จ.ชุมพร (เขต 3)
รวม			5,860.76	2,966	เขต 1 = 5 เขต 2 = 10 เขต 3 = 12 ไม่ระบุที่ตั้ง = -

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
หมวด 2 เหมืองแร่ เซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน					
1. ซาคู พรีซิชั่น โดคาสตีง (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะฉีดขึ้นรูป	2.17	10.00	32	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
2. อินเตอร์เนชั่นแนล แคสติง โปรดักส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตชิ้นส่วนเหล็กหล่อ	2.15	1,200.00**	135	จ.ระยอง (เขต 2)
รวม			1,210.00	167	เขต 1 = 1 เขต 2 = 1 เขต 3 = - ไม่ระบุที่ตั้ง = -

หมวด 3 อุตสาหกรรมเบา					
1. ซังฮิล แอปแพเรล (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นเกาหลีทั้งสิ้น)	เครื่องนุ่งห่ม	3.1	16.00	120	จ.ระยอง (เขต 2)
2. เขโก้ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไต้หวัน-ฮาวาย)	อุปกรณ์กีฬาหรือชิ้นส่วน	3.5	393.00*	700	จ.ระยอง (เขต 2)
3. แอดแวนเทจ ฟุตแวร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไม้แปดมินตัน	3.5	44.40*	716	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
4. ซัน แอนด์ ไฮป์ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นเกาหลีทั้งสิ้น)	เครื่องนุ่งห่ม	3.1	32.00	140	จ.ระยอง (เขต 2)
5. นางสาวพินดา อุดมแก้ว (ร่วมทุนไทย-ฝรั่งเศส)	เครื่องประดับและชิ้นส่วน	3.7	5.01	27	จ.เชียงใหม่ (เขต 3)
6. นายกนกศักดิ์ โกวิทยา (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เครื่องเรือนหรือชิ้นส่วน (ยกเว้นจากไม้หวงห้าม)	3.15	60.00*	20	จ.สงขลา (เขต 3)
7. วนชัยกรุ๊ป จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไม้พื้นสำเร็จรูป (Laminated Flooring)	3.15	354.00*	100	จ.สระบุรี (เขต 2)
8. แมริกอท จิวเวลรี่ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนสวิตเซอร์แลนด์-ออสเตรเลีย)	เครื่องประดับและชิ้นส่วน	3.7	489.60*	2,299	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (FU)	ที่ตั้ง (เขต)
9. โซยา ออปติคส์ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนเนเธอร์แลนด์-ญี่ปุ่น)	OPTICAL PRESSED LENS BLANK	3.8	342.00*	100	จ.ลำพูน (เขต 3)
รวม			1,736.01	4,222	เขต 1 = - เขต 2 = 5 เขต 3 = 4 ไม่ระบุที่ตั้ง = -

หมวด 4 ผลิตภัณฑ์โลหะเครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง					
1. ควาง อิล (ไทย) จำกัด (หุ้นเกาหลีทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะปั๊มขึ้นรูป และสปริง	4.3	4.00	18	จ.ระยอง (เขต 2)
2. MR.SHIN SEKIGUCHI (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ไฟชนิดต่างๆ สำหรับยานพาหนะ	4.10	40.00*	20	จ.ชลบุรี (เขต 2)
3. MR.MASATO MIZOGUCHI (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะขึ้นรูป	4.3	17.00	20	จ.ชลบุรี (เขต 2)
4. วาย เอส ภัณฑ์ จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	ชุดท่อรวมไอเสีย (EXHAUST MANIFOLD)	4.10	44.30*	6	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
5. บริดจสโตน เอ็นซีอาร์ จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	ท่อไฮดรอลิก (HYDRAULIC HOSE)	4.2	70.00*	7	จ.ระยอง (เขต 2)
6. มากอดโต จำกัด (ร่วมทุนเบลเยียม-เนเธอร์แลนด์)	ผลิตชิ้นส่วนเครื่องจักร	4.2	2,000.00**	150	จ.สระบุรี (เขต 2)
7. MR.TAKAHARA HAJIME (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนแม่พิมพ์พลาสติก ชิ้นส่วนแม่พิมพ์ และการซ่อมแซมแม่พิมพ์ ที่ผลิตเอง	4.20	24.00	37	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
8. สยามฟูโกกุ จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนยางและพลาสติก สำหรับยานพาหนะ	4.10	22.00	34	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
9. เคทีเอ็กซ์ พรีซิชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	แม่พิมพ์ฉีดพลาสติก (INJECTION MOLD) และการซ่อมแซมแม่พิมพ์ ที่ผลิตเอง	4.2	35.00	9	จ.ชลบุรี (เขต 2)
10. อาซิโมริ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	เข็มขัดนิรภัย (SEAT BELT) และชิ้นส่วนเข็มขัดนิรภัย	4.10	58.70*	22	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
11. MR.MASUMI TADA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนรถ รถแทรกเตอร์ เพื่อการเกษตร และชิ้นส่วนโลหะกลึงแต่ง (MACHINING PARTS)	4.2 และ 4.3	200.00*	80	จ.ชลบุรี (เขต 2)
12. อาบีโก สตรีคเจอร์ล โปรดักส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ	4.10	524.00**	525	จ.ชลบุรี (เขต 2)
13. เพนสโตน (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชุดกระจกมองข้าง (DOOR MIRROR UNIT) และอุปกรณ์ปรับกระจก	4.10	255.00*	42	จ.ชลบุรี (เขต 2)
14. โตโก อีสเทิร์นรับเบอร์ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนยางสำหรับยานพาหนะ	4.10	104.00*	22	จ.ระยอง (เขต 2)
รวม			3,398.00	992	เขต 1 = 2 เขต 2 = 12 เขต 3 = - ไม่ระบุที่ตั้ง = -

หมวด 5 อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า					
1. ไพรเวท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	3.00	13	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
2. ดิจิตอล เทคโนโลยี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	2.87	14	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
3. MR.REME BRUGGEMAN (หุ้นเบลเยียมทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	1.20	5	จ.ภูเก็ต (เขต 2)
4. ควาง อิล เอ็นจิเนียริง (ไทย) จำกัด (หุ้นเกาหลีใต้ทั้งสิ้น)	ท่อสำหรับเครื่องซักผ้า และตัวถ่วงน้ำหนักของเครื่องใช้ไฟฟ้า	5.3	18.00	30	จ.ระยอง (เขต 2)
5. ควาง อิล (ไทย) จำกัด (หุ้นเกาหลีใต้ทั้งสิ้น)	ท่อสำหรับเครื่องซักผ้า และ ตัวถ่วงน้ำหนักของเครื่องใช้ไฟฟ้า	5.3	9.30	30	จ.ระยอง (เขต 2)
6. สยาม วินโด กลาส จำกัด (หุ้นเกาหลีใต้ทั้งสิ้น)	TEMPERED GLASS FOR ELECTRICAL & ELECTRONIC PRODUCT	5.3 และ 5.5	60.00*	78	จ.ชลบุรี (เขต 2)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
7. เดลต้า อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย-ไต้หวัน)	อุปกรณ์แสดงผลภาพ	5.4	416.40*	450	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
8. โรม อินทิเกรตเต็ดซิสเต็มส์ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนญี่ปุ่น-สิงคโปร์)	INTEGRATED CIRCUIT	5.5	485.20*	125	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
9. มูราตะ อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	CAPACITOR	5.5	1,470.20**	343	จ.ลำพูน (เขต 3)
10. ฟุจิคุระ อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	MEMBRANE SWITCH และ MEMBRANE SWITCH ASSEMBLY	5.5	313.80*	1,033	จ.ลำพูน (เขต 3)
11. ไอ้ ล่า ล่า ออนไลน์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	5.87	25	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
12. เจ แอนด์ เค โซลูชั่น เทคโนโลยี จำกัด (ร่วมทุนไทย-เกาหลีใต้)	ชิ้นส่วนพลาสติกสำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้า และผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์	5.3	32.00	53	จ.ชลบุรี (เขต 2)
13. ทราวอกซ์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	7.00	27	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
14. จินฟง เมทัล จำกัด (หุ้นไต้หวันทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะสำหรับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า	5.5	8.00	39	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
15. โซนี่ เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นเนเธอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	กล้องถ่ายรูปดิจิทัล (DIGITAL CAMERA)	5.4	2,268.90**	2,642	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
16. คากะ อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	PRINTED CIRCUIT BOARD ASSEMBLY	5.5	298.00*	160	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
17. แคนนอน ไฮ-เทค (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์	5.4	924.00**	1,548	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
รวม			6,323.74	6,615	เขต 1 = 7 เขต 2 = 7 เขต 3 = 3 ไม่ระบุที่ตั้ง = -

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
หมวด 6 เคมีภัณฑ์ กระจก และพลาสติก					
1. ซ็อน แอดวานซ์ โพลีเม็กซ์ จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์พลาสติกหรือ เคลือบด้วยพลาสติก	6.12	14.10	24	จ.ระยอง (เขต 2)
2. เชียง อี เทคโนโลยี กรุ๊ป จำกัด (ร่วมทุนไทย-ไต้หวัน)	ชิ้นส่วนยางสังเคราะห์ สำหรับอุตสาหกรรม	6.12	49.00*	51	จ.ชลบุรี (เขต 2)
3. MR.CHONG SWEE KEONG (ร่วมทุนมาเลเซีย-ญี่ปุ่น)	สิ่งพิมพ์ต่างๆ	6.16	55.00*	69	จ.ชลบุรี (เขต 2)
4. อาท เคมีคัล (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ยากันยุง	6.7	110.00*	65	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
5. คิมแพ็ค จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	หลอดลามิเนต	6.12	51.50*	18	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
6. โคอิวะบอนด์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ผ้าเคลือบพลาสติก (LAMINATED FABRIC)	6.12	24.10	29	จ.ชลบุรี (เขต 2)
7. เบอรัลลี่ ไดนาพลาสติก จำกัด (ร่วมทุนไทย-อินโดนีเซีย)	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	6.12	348.10*	48	จ.ลพบุรี (เขต 3)
8. นิฟโก้ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลาสติกสำหรับ อุตสาหกรรมต่างๆ	6.12	491.30*	700	จ.ชลบุรี (เขต 2)
9. แอล บ็อกซ์ จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ผลิตสิ่งของจากเยื่อหรือ กระดาษ	6.15	3.50	118	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
10. นอร์ดิก พลาสติก (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนสวีเดน-เดนมาร์ก)	ผลิตแกนพลาสติก	6.12	6.60	3	จ.ระยอง (เขต 2)
11. วาโก้ ชัง โย (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลาสติก	6.12	470.00*	30	จ.ชลบุรี (เขต 2)
12. ดับบลิว เค เอส อินดัสตรี จำกัด (ร่วมทุนไทย-มาเลเซีย)	ชิ้นส่วนพลาสติก	6.12	71.90*	57	จ.ระยอง (เขต 2)
13. คล็อกเนอร์ เพนทาพลาสติก (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนเยอรมนี-สหรัฐฯ)	ฟิล์มพลาสติก	6.12	862.00**	50	จ.ระยอง (เขต 2)
14. เฉิง ฟง เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด (หุ้นจีนทั้งสิ้น)	ผลิตชิ้นส่วนพลาสติก สำหรับอุตสาหกรรมต่างๆ	6.12	23.00	-	จ.ขอนแก่น (เขต 3)
15. วิง ฟง แพ็คเกจจิ้ง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลาสติกสำหรับ อุตสาหกรรมต่างๆ	6.12	4.90	21	จ.ลำพูน (เขต 3)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (FU)	ที่ตั้ง (เขต)
16. ไทย-ไลซาท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ZINC OXIDE	6.2	205.00*	88	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
17. โยชิโน มุ่งพัฒนา (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	6.12	200.00*	99	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
18. คอลเกต-ปาล์มโอลิฟ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสหรัฐฯ ทั้งสิ้น)	ยาสีฟัน	6.9	467.20*	48	จ.ชลบุรี (เขต 2)
19. พีริชชั่น พลาสติก จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขวดพลาสติกกิ่งสำเร็จรูป (PREFORM)	6.12	405.00*	16	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
20. เอสเคเค เคมีคอล (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สีชนิดต่างๆ	6.8	250.00*	25	จ.ชลบุรี (เขต 2)
21. ฟุรุยะ อินดัสตรีส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลาสติกสำหรับอุตสาหกรรมต่างๆ	6.12	428.50*	130	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
22. โอจี เลเบล (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	สติ๊กเกอร์ฟิล์มพลาสติกและกระดาษเคลือบซิลิโคน	6.12	475.80*	86	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
รวม			4,593.50	1,775	เขต 1 = 1 เขต 2 = 16 เขต 3 = 5 ไม่ระบุที่ตั้ง = -

หมวด 7 กิจการบริการ และสาธารณูปโภค					
1. ซาคูมะ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	18.50	1	จ.ชลบุรี (เขต 2)
2. บริดจสโตน เนเชอรัลรับเบอร์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	วิจัยและพัฒนา	7.20	33.00	2	จ.สงขลา (เขต 3)
3. สามขาบปิโตรเลียม (2010) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สถานีบริการก๊าซธรรมชาติสำหรับยานพาหนะ	7.2	67.88*	25	จ.สระบุรี (เขต 2)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
4. อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (ร่วมทุนไทย-มอริเชียส)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์	7.1	270.00*	7	จ.ลพบุรี (เขต 3)
5. กรีน กลอรี่ จำกัด (ร่วมทุนไทย-มาเลเซีย)	ไฟฟ้าจากก๊าซชีวภาพ	7.1	90.00*	8	จ.สุราษฎร์ธานี (เขต 3)
6. แอฟริ่ อินดัสเทรียล จำกัด (หุ้นบริติชเวอร์จิเนียไอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	3.20	5	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
7. MR.YASUO YUI (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	10.00	3	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
8. อาร์ไอแอล โคเจนเนอเรชั่น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	กิจการสนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	1.50	6	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
9. คอมไบน์ ซีท แอนด์ เพาเวอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	กิจการสนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	1.50	6	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
10. ยูทิลิตี้ แลนด์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	70.00*	15	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
11. ไม้ขาว ดรีม จำกัด (หุ้นบริติชเวอร์จิเนียไอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	โรงแรม	7.4	1,050.00**	183	จ.พังงา (เขต 3)
12. ไม้ขาว ดรีม จำกัด (หุ้นบริติชเวอร์จิเนียไอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	โรงแรม	7.4	1,265.00**	214	จ.ภูเก็ต (เขต 2)
13. ไม้ขาว ดรีม จำกัด (หุ้นบริติชเวอร์จิเนียไอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	โรงแรม	7.4	1,050.00**	183	จ.พังงา (เขต 3)
14. มูราคามิ ไชคิว (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ออกแบบผลิตภัณฑ์	7.23	8.10	6	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
15. น้ำประปาไทย จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	ผลิตน้ำประปา	7.1	1,300.00**	-	จ.นครปฐม (เขต 1)
16. สุโขทัย ไบโอเอนเนอจี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตไฟฟ้าและไอน้ำจากเชื้อเพลิงชีวมวล	7.1	2,032.00**	76	จ.สุโขทัย (เขต 3)
17. โรจนะเพาเวอร์ จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	ผลิตไฟฟ้าและไอน้ำ	7.1	2,110.00**	26	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
18. บางปะอิน โคเจนเนอเรชั่น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตไฟฟ้าและไอน้ำจากก๊าซธรรมชาติ	7.1	5,143.00**	33	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (FU)	ที่ตั้ง (เขต)
19. โรจนะ เอ็นเนอร์จี้ จำกัด (โครงการที่ 1) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์	7.1	838.00**	44	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
20. โรจนะ เอ็นเนอร์จี้ จำกัด (โครงการที่ 2) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์	7.1	838.00**	44	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
21. โรจนะ เอ็นเนอร์จี้ จำกัด (โครงการที่ 3) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์	7.1	838.00**	44	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
22. สระบุรี เอ โคเจนเนอเรชั่น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	กิจการสนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	1.50	6	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
23. เอสเอ็นซี-ลาวาลิน (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นแคนาดาทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	16.00	49	จ.นนทบุรี (เขต 1)
24. MR.KIDA YOSHIHISA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	10.00	16	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
25. สระบุรี บี โคเจนเนอเรชั่น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	59.74*	8	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
26. นายไสรชัย อัคระประภา (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สร้างภาพยนตร์ไทยและให้บริการแก่ธุรกิจสร้างภาพยนตร์	7.6	80.00*	40	จ.นนทบุรี (เขต 1)
27. ปตท.กรีน เอ็นเนอร์ยี (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย-สิงคโปร์)	สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค	7.13	60.00*	80	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
28. ไชว่า รีเจียนนอลเซ็นเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	วิจัยและพัฒนา	7.20	74.10*	23	จ.ชลบุรี (เขต 2)
29. อิลิคเซอร์ คอมมิวนิตี้ จำกัด (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	บ้านพักและศูนย์สวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุ	7.4	154.10*	12	จ.เชียงใหม่ (เขต 3)
30. เอส ซี ออฟซอร์ เซอร์วิส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางเรือ	7.9	396.00*	19	ไม่ระบุที่ตั้ง
31. ยูนิไวส์ ออฟซอร์ จำกัด (ร่วมทุนไทย-สิงคโปร์)	ขนส่งทางเรือ	7.9	132.00*	7	ไม่ระบุที่ตั้ง
32. เลย โซลาร์ ซัพพลาย จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์	7.1	145.00*	6	จ.อุดรธานี (เขต 3)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
33. อุดรชั่นเนอริจี้ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์	7.1	120.00*	10	จ.อุดรธานี (เขต 3)
รวม			18,286.12	1,207	เขต 1 = 13 เขต 2 = 9 เขต 3 = 9 ไม่ระบุที่ตั้ง = 2
รวม 7 หมวดอุตสาหกรรม			41,408.13	17,944	เขต 1 = 29 เขต 2 = 60 เขต 3 = 33 ไม่ระบุที่ตั้ง = 2

- หมายเหตุ** เขต 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร
 เขต 2 ได้แก่ กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี สระบุรี สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี อ่างทอง ระยอง และภูเก็ต
 เขต 3 ได้แก่ 58 จังหวัดที่เหลือ
- ** หมายถึง** โครงการขนาดใหญ่ คือ โครงการที่มีเงินลงทุน ตั้งแต่ 500 ล้านบาทขึ้นไป (ไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน) รวมทั้งสิ้น 19 ราย เงินลงทุน 28,766.66 ล้านบาท จ้างงานไทย 6,542 คน
 ตั้งในเขต 1 = 1 โครงการ เขต 2 = 12 โครงการ เขต 3 = 6 โครงการ ไม่ระบุที่ตั้ง = - โครงการ
- * หมายถึง** โครงการขนาดกลาง คือ โครงการที่มีเงินลงทุนระหว่าง 40 - 500 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน) รวมทั้งสิ้น 64 ราย เงินลงทุน 12,064.16 ล้านบาท จ้างงานไทย 10,056 คน
 ตั้งในเขต 1 = 11 โครงการ เขต 2 = 33 โครงการ เขต 3 = 18 โครงการ ไม่ระบุที่ตั้ง = 2 โครงการ
- ที่เหลือนอกนั้นเป็นโครงการขนาดเล็ก คือ โครงการที่มีเงินลงทุนไม่เกิน 40 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน) รวมทั้งสิ้น 41 ราย เงินลงทุน 577.31 ล้านบาท จ้างงานไทย 1,346 คน
 ตั้งในเขต 1 = 17 โครงการ เขต 2 = 15 โครงการ เขต 3 = 9 โครงการ ไม่ระบุที่ตั้ง = - โครงการ

แฉดอง สกท.

มอบประกาศนียบัตรกิตติมศักดิ์

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี มอบประกาศนียบัตรที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ (ด้านการลงทุน) ให้กับ Mr. Roger Michael Lonsdale Cooper, Vice President-Global Operations, Fisher & Paykel Appliances Ltd. (ช่าย) และ Mr. Douglas Dehaan, Senior Vice President, Operation and Materials, Seagate Technology LLC (ชวา) ณ ห้องประชุมอาคารรัฐสภา เมื่อวันที่ 6 และ 29 กันยายน 2553 ตามลำดับ

เจาะประเด็นมาตรการบีโอไอ

นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานเปิดการสัมมนาเรื่อง “เจาะประเด็นมาตรการบีโอไอ ลงทุนไทยสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน” ณ โรงแรมเซ็นทาราแกรนด์ แอท เซ็นทรัลเวิลด์ กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2553

ร่วมหารือปัญหาบาตพุด

นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานการประชุมเรื่อง ปัญหานิคมอุตสาหกรรมบาตพุด ณ ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน (OSOS) อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18 กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 6 กันยายน 2553

BUILD

กับกิจกรรม จัดหาผู้ผลิตชิ้นส่วน

ข่าวดี ! สำหรับผู้ประกอบการไทย บีโอไอ โดยหน่วยพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (BUILD) กับกิจกรรมจัดหาผู้ผลิตชิ้นส่วน ขณะนี้มีบริษัทต่างชาติ มีความประสงค์ต้องการหาผู้ผลิตชิ้นส่วน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ลำดับที่	บริษัท	ความต้องการ
1	Runkel & Associates Website : www.business-in-asia.com/r_index.html	หาผู้ผลิตชิ้นส่วนที่สามารถผลิต Electrical Switch รายละเอียด ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - GFCI Duplex Receptacle 15 and 20 A 125 VAC, 60 Hz. - ความต้องการประมาณ 8 - 9 ล้านชิ้น/ปี
2	บริษัทผู้ผลิตเครื่องยนต์ในอุตสาหกรรม Aerospace จากประเทศอังกฤษ	หาผู้ผลิต Machining Parts โดยมีคุณสมบัติ ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นผู้ผลิตชิ้นส่วนเครื่องยนต์ให้กับผู้ผลิตในอุตสาหกรรม Automotive 2. ต้องเป็นผู้ได้รับมาตรฐาน ISO 16949/ ISO 9001 3. มีความต้องการพัฒนาสู่ธุรกิจ Aerospace 4. ต้องมีบุคลากรที่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี หรือพร้อมที่จะจัดหาบุคลากรที่มีความสามารถดังกล่าวให้ได้ในอนาคต
3	Mann+Hummel Technology (S.E.A.) PTE LTD. Website : www.mann-hummel.com.sg	หาผู้ผลิตชิ้นส่วนที่ผลิต Motors ซึ่งใช้สำหรับกระบวนการกรอง (Filtration system) ในรถยนต์

สนใจรายละเอียดเพิ่มเติมติดต่อได้ที่ หน่วยพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (BUILD)

โทรศัพท์ 0 2553 8111 ต่อ 6166, 6108 โทรสาร 0 2553 8325

อีเมล : build@boi.go.th, sourcing@boi.go.th หรือที่เว็บไซต์ : www.build.boi.go.th

พื้นที่ตรงนี้ นักลงทุน “มองเห็นคุณ”

“วารสารส่งเสริมการลงทุน”

วารสารรายเดือน เน้นด้วยเนื้อหาและข้อมูล ด้านเศรษฐกิจและการลงทุนด้วยยอดพิมพ์ 4,000 ฉบับ เผยแพร่แก่สมาชิกที่เป็นนักธุรกิจ นักลงทุน รวมทั้งหน่วยงานราชการและองค์กรที่ดำเนินงานเกี่ยวกับเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมทั่วประเทศ

อัตราโฆษณาของ “วารสารส่งเสริมการลงทุน” ประจำปี 2554

ตำแหน่งโฆษณา	พิมพ์	อัตรา : หน้า : ครั้ง (บาท)
1. ปกหลังนอก	4 สี	50,000
2. ปกหน้าใน	4 สี	35,000
3. หน้า 1	4 สี	35,000
4. ปกหลังใน	4 สี	30,000
5. หน้า 2	4 สี	25,000
6. หน้า 4	4 สี	25,000
7. หน้าในบทความ	2 สี	15,000

- ลงโฆษณา 3 เดือน ลด 20%, 6 เดือน ลด 35%
- อัตราค่าโฆษณาดังกล่าวนี้เป็นราคาสุทธิ ไม่ต้องคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม และไม่มีการคิดค่าบริการอื่น ๆ

สนใจลงโฆษณา กรุณาติดต่อ

กองบรรณาธิการ “วารสารส่งเสริมการลงทุน” ศูนย์บริการลงทุน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
 โทร. 0 2537 8111 ต่อ 5521 โทรสาร 0 2537 8177 อีเมล : head@boi.go.th เว็บไซต์ : www.boi.go.th

คิดถึงการลงทุน คิดถึง บีโอไอ

หากท่านคิดจะลงทุน ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน เป็นกิจการประเภทใด ขนาดการลงทุนเล็กหรือใหญ่ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือบีโอไอ พร้อมมอบสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากร และอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ท่าน พร้อมคำปรึกษาแนะนำ และข้อมูลด้านเศรษฐกิจการลงทุน

หน่วยงานบริการอื่นๆ

ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน

โทร. 0 2209 1100 โทรสาร 0 2209 1199

อีเมล : osos@boi.go.th เว็บไซต์ : osos.boi.go.th

และ ศูนย์บริการวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน

โทร. 0 2209 1100 โทรสาร 0 2209 1194

อีเมล : visawork@boi.go.th เว็บไซต์ : www.boi.go.th

อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

สมาคมสโมสรนักลงทุน

อาคารทีพีแอนด์ที ชั้น 16 เลขที่ 1 ถนนวิภาวดีรังสิต

แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทร. 0 2936 1429-40 ต่อ 201-209

โทรสาร 0 2936 1441-2 อีเมล : is-investor@ic.or.th

เว็บไซต์ : www.ic.or.th

สำนักงานในส่วนภูมิภาค

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 1 (เชียงใหม่)

108-110 อาคารแอร์พอร์ต บีซีเนส ปาร์ค ห้อง 90 ถนนพหลโยธิน อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50100

โทร. 0 5320 3397-400 โทรสาร 0 5320 3404 อีเมล : chmoi@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 2 (นครราชสีมา)

2112/22 ถนนมิตรภาพ อ.เมือง จ.นครราชสีมา 30000 โทร. 0 4421 3184-6 โทรสาร 0 4421 3182

อีเมล : korat@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 3 (ขอนแก่น)

177/54 หมู่ 17 ถนนมิตรภาพ อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000 โทร. 0 4327 1300-2 โทรสาร 0 4327 1303

อีเมล : khonkaen@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 4 (ชลบุรี)

46 หมู่ 5 นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ถ.สุขุมวิท ต.ทุ่งสุขลา อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี 20230

โทร. 0 3849 1820-40 โทรสาร 0 3849 0479 อีเมล : chonburi@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 5 (สงขลา)

7-15 อาคารไชยรงค์ ถ.คูตอทิศ 1 อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110 โทร. 0 7434 7161-5

โทรสาร 0 7434 7160 อีเมล : songkhla@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 6 (สุราษฎร์ธานี)

49/21-22 ถ.ศรีวิชัย ต.มะขามเตี้ย อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี 84000 โทร. 0 7728 4637, 0 7728 4435

โทรสาร 0 7728 4638 อีเมล : surat@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 7 (พิษณุโลก)

59/15 อาคารไทยศิวารัตน์ ชั้น 3 ถ.บรมไตรโลกนาถ 2 ต.ในเมือง อ.เมือง จ.พิษณุโลก 65000

โทร. 0 5524 8111 โทรสาร 0 5524 8777 อีเมล : phitsanulok@boi.go.th

สำนักงานในต่างประเทศ

BEIJING : Thailand Board of Investment, Beijing Office
Royal Thai Embassy, No.40 Guang Hua Road, Beijing, 100600, P.R.C.
Tel: +86 10 6532 4510 Fax: +86 10 6532 1620 E-mail: beijing@boi.go.th

FRANKFURT : Thailand Board of Investment, Frankfurt Office
Royal Thai Embassy Bethmannstr 58, 5.OG 60311 Frankfurt am Main Federal Republic of Germany Tel: +49 (0) 69 9291 230 Fax: +49 (0) 69 9291 2320 E-mail: fra@boi.go.th

GUANGZHOU : Thailand Board of Investment, Guangzhou Office
Investment Promotion Section, Royal Thai Consulate-General Room 1216-1218, Garden Tower, 368 Huanshi Dong Road, Guangzhou, 510064, P.R.C.
Tel: +86 20 8333 8999 Ext: 1216-18, +86 20 8387 7770
Fax: +86 20 8387 2700 E-mail: guangzhou@boi.go.th

LOS ANGELES : Thailand Board of Investment, Los Angeles Office
Royal Thai Consulate-General 611 North Larchmont Boulevard, 3rd Floor, Los Angeles, CA 90004, U.S.A. Tel: +1 (0) 323 960 1199
Fax: +1 (0) 323 960 1190 E-mail: boila@boi.go.th

NEW YORK : Thailand Board of Investment, New York Office
61 Broadway, Suite 2810, New York, N.Y. 10006, U.S.A.
Tel: +1 (0) 212 422 9009 Fax: +1 (0) 212 422 9119 E-mail: nyc@boi.go.th

OSAKA : Thailand Board of Investment, Osaka Office
Royal Thai Consulate-General, Bangkok Bank Building 5th Floor, 1-9-16 Kyutaro-Machi, Chuo-Ku, Osaka, 541-0056, Japan
Tel: +81 (0) 6 6271 1395 Fax: +81 (0) 6 6271 1394 E-mail: osaka@boi.go.th

TOKYO : Thailand Board of Investment, Tokyo Office
Royal Thai Embassy, 8th Floor, Fukuda Building West, 2-11-3 Akasaka, Minato-ku, Tokyo, 107-0052, Japan
Tel: +81 (0) 3 3582 1806 Fax: +81 (0) 3 3589 5176 E-mail: tyo@boi.go.th

PARIS : Thailand Board of Investment, Paris Office
Ambassade Royale de Thaïlande 8, Rue Greuze, 75116, Paris, France
Tel: +33 (0) 1 5690 2600-1 Fax: +33 (0) 1 5690 2602 E-mail: par@boi.go.th

SEOUL : Thailand Board of Investment, Seoul Office
#1804, 18th Floor, Coryo Daeyungak Tower, 25-5, Chungmuro 1-ga, Jung-gu, Seoul, 100-706, Korea Tel: (822) 319 9998 Fax: (822) 319 9997 E-mail: seoul@boi.go.th

SHANGHAI : Thailand Board of Investment, Shanghai Office
Royal Thai Consulate-General 15th Floor, Crystal Century Tower, 567 Weihai Road, Shanghai, 200041, P.R.C. Tel: +86 21 6288 9728-9 Fax: +86 21 6288 9730 E-mail: shanghai@boi.go.th

SYDNEY : Thailand Board of Investment, Sydney Office
Suite 101, Level 1, 234 George Street, New South Wales 2000 Australia
Tel : +61 2 9252 4884 Fax: +61 2 9252 2883
E-mail: sydney@boi.go.th

STOCKHOLM : Thailand Board of Investment, Stockholm Office
Stureplan 4C 4th Floor, 114 35 Stockholm, Sweden
Tel: +46 (0) 8 463 11 58, +46 (0) 8 463 11 72, +46 (0) 8 463 11 74-5
Fax: +46 (0) 8 463 11 60 E-mail: stockholm@boi.go.th

TAIPEI : Thailand Board of Investment, Taipei Office
Taipei World Trade Center, 3rd Floor, Room 3E 39-40 No.5, Xin - Yi Road, Sec.5, Taipei 110, Taiwan, R.O.C. Tel: +886 2 2345 6663
Fax: +886 2 2345 9223 E-mail: taipei@boi.go.th

